

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 119, ЧИСЛО 26-27, П'ЯТНИЦЯ, 29 ЧЕРВНЯ-6 ЛИПНЯ 2012 РОКУ

1893

Vol. 119, No. 26-27, FRIDAY, JUNE 29-JULY 6, 2012

\$1.00

На радість усім українцям: посвячено ще один новий храм

Лука Костелина

ПАРМА, Огайо. – 3 червня в парафії Покрови Пресвятої Богородиці відбулася небуденна подія – посвячення новозбудованого Божого храму Української Католицької Церкви. Не ховали щасливих сліз в очах старші люди, бо після багатьох років старань і трудів таки спорудили Божий Дім, в якому і вони, і наступні покоління зможуть, як співаємо в гімні 1000-річчя Хрещення Руси-України, „зберігати дар найцінніший – віру батьків”.

Не з меншою радістю зустрічали цю подію парафіяни з нової імміграційної хвилі, котрі, прибувши до землі Вашингтона, знайшли тут чистоту рідного обряду та східне благочестя, яке свято берегає наш народ в Україні.

Принагідно варто згадати, що основоположником парафії Святої Покрови був Ісповідник віри Христової – Патріарх Йосиф Сліпий. 11 травня 1973 року, прийнявши делегацію Комітету оборони обряду, традицій і мови Української Греко-Католицької Церкви в Клівленді, дав своє благословення на заснування парафії у Пармі, поручаючи її духовній опіці о. крилошанина Миколи Павлишина.

У жовтні 1973 року молода парафія купила маленьку церкву, в якій

Новопосвячена церква Покрови Пресвятої Богородиці у Пармі, Огайо. (Фото: Лука Костелина)

під кінець року була відслужена перша Свята Літургія. У тому ж році парафія також купила чудову 35-акрову посілість, на якій три роки пізніше побудувала Святопокровський Культурний осередок і маленьку капличку. У ній парафіяни молилися багато років.

А тим часом в громаді все яскравіше горів вогник ентузіазму щодо будівництва нового храму, естафетою передавався від рук до рук – від

о. М. Павлишина і першого голови Парафіяльної ради д-ра Зенона Голубця, секретара Василя Ільчишина – до о. Івана Кротця, о. Івана Мака, о. д-ра Івана Телявського, о. Михайла Крупки, о. Івана Чировського, о. Василя Петрова і, врешті, до сьогоднішнього пароха – о. Михайла Дроздовського. Саме йому судилось завершити мрію попередників. І треба сказати, що о. Михайло виказав неабиякий орга-

нізаційний хист, вкладаючи в розбудову парафії не просто енергію, але своє серце і душу.

Посвячував новозбудований храм Владика Іван Бура, у співслуженні майже 20 священників і чудового парафіяльного хору під керівництвом Олі Чепак.

Після урочистого обходу нового храму Єпископ І. Бура очолив Божественну Літургію, дияконував протодиякон о. Смолило, а співав чикагський хор „Благовість” з собору свв. Володимира й Ольги під керівництвом Олени Новик-Балабан.

Після відправ розпочалася концертна програма. З вітальним словом на концерті виступила культосвітній референт парафії Ольга Мігеліч, а вела концерт Віра Іваницька.

Першим виступив Дитячий хор, художнім керівником якого є О. Чепак. То був такий чарівний спів, що про нього хочеться говорити окремо.

Відтак промовляв о. архимандрит І. Кротець з Чикаго і передав для парафії Покрови Пресвятої Богородиці дар від парафії свв. Володимира й Ольги. Ще від парафії свв. Володимира й Ольги виступав з вітальним словом член Парафіяльної ради, студент теології Тарас Матві-

(Закінчення на стор. 29)

Не згасне пам'ять про Берестечко

Всеукраїнська проща на „Козацьких могилах”

Євген Цимбалюк

ПЛЯШЕВА, Рівненська область. – 17 червня, в другу неділю після П'ятдесятниці – в Неділю Всіх Святих Землі Української території Музею-заповідника „Поле Берестецької битви” перетворилася, вже за багаторічною традицією, в урочисте і велелюдне вшанування світлої пам'яті українських козаків, які тут, на волинській землі, впали смертю героїв у страшній січі з польським військом, що тривала від 28 червня до 10 липня 1651 року.

Поминально-пошанувальні заходи довкола „Козацьких могил” цього разу тривали три дні. Головною подією у програмі була Всеукраїнська проща, з Божественною Літургією та Панахидою, яку очолив Первоєрарх Української Православної Церкви Київського патріархату Святіший Філарет.

У свій глибокодумний пропо-

віді Патріарх пояснив суть і ознаки людської святості та патріотичний сенс незабутньої Козацької епохи України – епохи національно-визвольної боротьби за свободу і незалежність, і наголосив, що усіх тих відомих і невідомих козаків, селян, міщан, дрібних шляхтичів можна і треба вважати нашими українськими святими, бо боролися вони не за власні інтереси, а за батьківську віру та за волю – „любили Україну в собі, а не себе в Україні”.

Після Богослужіння, в урочистому покладанні квітів до пам'ятника героям-козакам взяли участь Патріарх Філарет, архиєреї, священники, представники влади та громадськості, члени багатьох козацьких організацій України.

Діяв юнацький табір „Козацький гарт”. Сотні людей, яких хвилює історія Козаччини, мали змогу

(Закінчення на стор. 13)

Під час прощі на „Козацьких могилах” у Пляшевій. (Фото: Євген Цимбалюк)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Спільна молитва за жертви війни

КИЇВ. — У парку Перемоги у Києві 22 червня за душі жертв Другої світової війни разом молилися представники Українських Православних Церков Київського та Московського патріархатів, Української Автокефальної, Греко-Католицької, Римо-Католицької та інших Церков. Разом з священиками квіти до Пагорбу безсмертя поклали представники об'єднаної опозиції. Кілька сотень людей вшанували пам'ять тих, хто не повернувся з війни, хвилиною мовчання. Микола Томенко, заступник голови Верховної Ради, сказав: „Ми сьогодні намагалися засвідчити християнський підхід до цієї сумної дати і закликаємо всіх згадувати, молитися і пам'ятати“. Арсеній Яценюк, народний депутат, теж закликав: „Помолімося за нивинно убитих. Така скорботна традиція, але ця традиція єднає націю. Ми єдині в тому, що схиляємо голови, але йдемо далі“. („5-канал“)

■ Касацію у „газовій справі“ перенесли

ХАРКІВ. — Розгляд касації на вирок колишньому прем'єрові Юлії Тимошенко у справі щодо газових контрактів перенесли на 12 липня. Відповідне рішення Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних і кримінальних справ ухвалив 26 червня. У суді вирішили, що до 12 липня необхідно з'ясувати реальні обставини хвороби Ю. Тимошенко. На засіданні державне звинувачення просило суд перенести розгляд касації на дату після 10 липня – до цього часу, за рішенням харківського суду, мають бути відомі результати судово-медичної експертизи щодо стану здоров'я Ю. Тимошенко. Захист колишнього прем'єра виступив проти перенесення засідання. Сама Ю. Тимошенко у своєму зверненні просила суд розглянути касацію на вирок у газовій справі за її відсутності. (Радіо „Свобода“)

■ В. Пшонка про справу Є. Щербаня

КИЇВ. — Генеральний прокурор України Віктор Пшонка і Посол США в Україні Джон Тефт 25 червня провели зустріч, в ході якої обговорили резонансні кримінальні справи, зокрема про вбивство народного депутата Євгена Щербаня. „Матеріяли, які були зібрані під час досудового слідства, дозволяють слідчим робити певні висновки, однак, тільки суд має розставити всі крапки над „і“, тим більше, що слідство у справі ще не завершено“, – сказав В. Пшонка дипломатові. Вони також обговорили питання реформування кримінальної юстиції в Україні в цілому. Дж. Тефт цікавився практичними кроками української правоохоронної системи, спрямованими на впровадження норм Кримінально-процесуального кодексу України, який набирає чинності 19 листопада цього року. Крім того, Посол запропонував допомогу США в подальших консультуваннях українських законодавців з питань наближення українського законодавства до норм і практик демократичних держав. Генпрокурор України В. Пшонка заявив, що экс-прем'єр України Юлія Тимошенко перебуває в статусі свідка у справі про вбивство в 1996 році народного депутата Є. Щербаня. („Кореспондент“)

■ Переслідують опозицію у Донецьку

ДОНЕЦЬК. — Правоохоронні органи переслідують громадських активістів та кандидатів у депутати від об'єднаної опозиції, повідомив 25 червня депутат фракції „БЮТ-Батьківщина“ Михайло Волинець. За його словами, того ж дня на допит до Київського районного відділу міліції Донецька викликали керівника місцевого осередку Всеукраїнського об'єднання ветеранів Чорнобиля Володимира Деркача. „Уже відомо, що В. Деркач буде єдиним кандидатом від об'єднаної опозиції з округи ч. 41 у Донецьку. Ми пов'язуємо цей допит саме з його активною громадянською та політичною діяльністю“, – заявив М. Волинець. Депутат нагадав, що недавно були спроби влади притягнути до кримінальної відповідальності провідників харківського чорнобильського руху – Володимира Проскуріна, Петра Прокопенка та Володимира Білоєнка. (Bi-Bi-Ci)

Володимир Огризко: „Україна переможе, бо вона вічна“

Як уже повідомлялося, 21-22 травня Чикаго приймало учасників заініційованої НАТО зустрічі, на якій ішлося про перспективи альянсу. Напередодні, 19 травня, у цьому ж місті відбулася Міжнародна конференція, присвячена взаємини між Україною і НАТО. На ній з головною доповіддю виступив колишній міністер закордонних справ України Володимир Огризко. Після конференції він люб'язно згодився відповісти на запитання нашого чикагського кореспондента Данила Яневського. Нижче вміщуємо текст цієї розмови.

Днями завершила працю зустріч НАТО у Чикаго. Про Україну там не згадували, хіба що приділили один абзац у підсумковій декларації. Чому так сталося?

На жаль, це так. Причиною вважаю нерозумну, неадекватну політику нашої влади, яка не хоче розуміти значення питань безпеки для процесу державотворення. Це – наслідок відсутності у теперішніх керівників України державного мислення, наслідок концентрації зусиль не на зміцненні держави, а на використанні її можливостей для самозбагачення. Для них Україна є лише територією для заробляння грошей, і не більше.

Згорнуто курс на вступ України до НАТО, пригальмовано процес інтеграції до Європейського союзу. Чому?

Тому що усе це передбачає проведення демократичних перетворень, реформування судової системи, подолання корупції та інших заходів, що просто не належать до пріоритетів владної Партії Регіонів. Адже НАТО – це не тільки військова організація, але й ті самі демократичні стандарти. Та вони теперішній владі не потрібні. І все ж ми мусимо залишалися оптимістами. Жодна влада не є вічною, не назавжди прийшла і ця. Ми ще повернемося до практичних кроків на шляху до Північноатлантичного альянсу, але врахуємо свої помилки. Врешті, зустріч підтвердила, що двері для України до НАТО залишаються відкритими. Питання тільки, для якої. Для теперішньої – безумовно, ні, для демократичної – безумовно, так. Отже, питання полягає у тому, коли ми зможемо відповісти їхнім критеріям. Це вже наше домашнє завдання, яке почнемо виконувати після зміни влади.

Оглядачі звернули увагу на те, що Володимир Путін фактично проігнорував саміт. Якими Ви бачите взаємини між НАТО та Росією найближчим часом?

У Декларації мене здивували кілька речей, які стосувалися Росії. Наприклад, „Співпраця між НАТО і Росією має стратегічну вагу, оскільки сприяє створенню спільного простору миру, стабільності та безпеки...“, чи „НАТО і Росія поділяють спільні інтереси у сфері безпеки...“.

Невже НАТО поділяє підходи Росії до безпеки, приміром, на Північному Кавказі, у Нагірній Карабаху, Придністров'ї, Сирії чи Ірані? Невже нахабне поводження Чорноморської флотії Росії в Україні сприяє створенню того самого простору „миру стабільності та безпеки“ на сході Європи? Чи, може, у НАТО вирішили, що усе це належить до сфери інтересів Росії і не збираються реагувати?

Можна почути, що НАТО тепер зосереджене на проблемах Афганістану, боротьби з тероризмом та піратством, тому, мовляв, на інше не вистачає сил. Але це не може бути виправданням для альянсу, який претендує на глобальний вплив. Яким би не був внесок Росії у ці операції, вони не можуть заперечити головне – що Росія продовжує розглядати НАТО і США як потенційних супротивників і готова навіть до упереджувальних військових ударів. На цьому тлі заклики до продовження дискусії з питань, де є розбіжності, виглядають такими, котрі заохочують Росію до наступних неадекватних дій. Така позиція НАТО видається мені відверто слабкою. Як в альянсі в цілому, так і в столицях його провідних країн-членів ніяк не можуть

набратися рішучості для розмови з Росією на рівних, з вимогами відповідного цивілізованого поводження, а не кволими і ні до чого не зобов'язуючими закликами виправити наслідки своїх дій, як, наприклад, у Грузії. Тому моя прогноза є доволі песимістична: допоки НАТО не матиме своєї чітко означеної „російської“ політики, яка буде твердою та принциповою, жодних позитивних змін чекати не варто.

Під час зустрічі між президентами України та Афганістану було оголошено про зацікавленість України посилити свою присутність в Афганістані. Чи це реально?

Боюсь, що після виведення військ НАТО та партнерів з Афганістану ситуація там принципово зміниться. Та й зараз назвати її сприятливою я б не насмівився. Маю великий сумнів у здатності кабульської адміністрації навести лад у країні та запевнити належну безпеку, зокрема чужоземцям. За цих обставин вести мову про українську присутність в Афганістані означає не розуміти реального стану справ. А на стабілізацію ситуації в тій країні можуть піти роки. Тому вважати ці пляни реалістичними я не став би. Ну, а коли нема більше з ким зустрічатися, то чому б не пофантазувати і на „афганську“ тему? Додав би до цього і так званий „афганський синдром“, якого не позбулися в Україні і досі. Пам'ять про жахи тієї безглуздої війни жива. Мені важко собі уявити українців, які б погодилися знову, але цього разу вже добровільно, лізти у те пекло.

Аналітики говорять, що такого несприятливого міжнародного становища Україна не знала за всю свою новітню історію. Кинувши за ґрати Юлію Тимошенко, влада зіпсувала стосунки з Заходом, а не віддаючи всього, чого хоче Путін, також і з Москвою. Чи є якийсь вихід з ситуації?

Варіантів два: один демократичний, законний, інший – вуличний, бунтівний. Я дуже не хотів би, щоб розвиток подій пішов некерованим шляхом, бо це може мати для України жахливі наслідки. Я вірю у природний розум і здоровий глузд українців, які не дадуть знову, вже вкотре, обманути себе. На парламентських виборах у жовтні ми усі маємо показати „червону картку“ цій владі і почати процес відсторонення її від управління державою. Але це треба зробити настільки потужно і переконливо, щоб ні у кого не залишилося сумнівів у тому, що люди хочуть змін. Лише після цього відбудуться зміни й у зовнішній політиці.

Що можна буде і потрібно буде зробити?

Насамперед, відновити довіру у взаєминах з Європейським союзом і НАТО. Це не так важко. Поміняти доктрину зовнішньої політики України, раз і назавжди відкинувши недолугу концепцію „позаблюковості“. Ще раз зафіксувати нашу абсолютну незгоду бути зоною чийось інтересів. Взаємини з Росією будувати лише на основі норм міжнародного права. Щодо теперішньої влади, то у неї практично вже немає простору для маневру, вона власними руками загнала себе у глухий кут. Існує велика вірогідність того, що наступним кроком Заходу стануть адресні санкції проти українських можновладців.

Чи за таких обставин влада не ризикне на „союз непорушний“ з Москвою? Наприклад, у вигляді Митного чи Евразійського союзу, і на підставі спільності „радянської крові“?

(Закінчення на стор. 29)

Чемпіонат з футболу Євро-2012 завершується

Вислід змагань у чвертьфіналі 21-24 червня

Чехія – Португалія	0:1
Еспанія – Франція	2:0
Німеччина – Греція	4:2
Англія – Італія	2:4

На чемпіонаті Європи з футболу Євро-2012 21 і 23 червня відбулися чвертьфінальні змагання. На 27 і 28 червня призначені напівфінали і на 1 липня – фінал чемпіонату в Києві. За право грати у фіналі змагатимуться Португалія і Еспанія 27 червня у Донецьку, Німеччина та Італія 28 червня у Варшаві.

В останніх групових змаганнях 19 червня Україна прогала Англії з рахунком 0:1 і, таким чином, вибула з подальшої боротьби за чашу Євро-2012. Угорський арбітр Віктор Кашаї не зарахував гол Марка Девіча у ворота збірної Англії на 63-ій хвилині зустрічі. Федерація футболу України (ФФУ) заявила, що не подаватиме апеляцію на рішення цього судді. Про це заявив президент ФФУ Григорій Суркіс.

Він також сказав, що Олег Блохін залишиться тренером і готуватиме команду до відбіркового турніру Чемпіонату світу 2014 року. Сам він залишає ФФУ і не буде балотуватися на посаду президента.

Андрій Шевченко вирішив завершити виступи у національній збірній України. Український нападник Андрій Воронін таж прийняв рішення завершити кар'єру в національній збірній.

Канцлер Німеччини Ангела Меркель вболівала 22 червня за німецьку збірну на стадіоні в Іданську. Вона вперше побувала на Євро-2012. Від поїздки до України на групові змагання німецької збірної А. Меркель, як відомо, відмовилася.

Невідомо, чи поїде німецький канцлер на фінал турніру до Києва в разі, якщо німці пройдуть до вирішального кола. Вона і члени її уряду досі утримувалися від відвідин змагань в Укра-

їні на знак протесту проти політики Віктора Януковича та поводження з ув'язненою опозиційною Юлією Тимошенко.

Для участі в ході вболівальників збірної України 19 червня на Хрещатик привезли 600 вояків з трьох військових частин, зокрема з київського Президентського полку, бригади з Білої Церкви й навчального центру „Десна“. Їх одягли в уживаний одяг, декого навіть у жіночий. Видавали військових у них лише однакові гумові капці. Після виступу співачки Руслани воякам не дали подивитися футбол і вивели з фан-зони.

Статтю „Янукович і компанія вкрали під Євро-2012 чотири мільярди доларів?“ опублікував Радіо „Свобода“ Василь Зілгалов. „На Заході вимагають від УЕФА розслідувати 4-мільярдний (в доларах) корупційний обман, коли були свідомо завищені ціни об'єктів Євро-2012, а фонди були привласнені людьми із влади у Києві через купу підставних компаній“, – сказано у статті.

Про фінальні змагання і закриття Євро-2012 „Свобода“ повідомить в наступному числі.

Суддя Віктор Кашаї, який не зарахував гол під час матчу, але згодом визнав свою помилку. (Фото: ФФУ)

Журналові „Самостійна Україна“ – 75 років

Сергій Брунь

КИЇВ. – 2 червня в центрі столиці, в історичному будинку, де міститься Національна спілка письменників України, відбулася науково-практична конференція з нагоди 75-річного ювілею журналу Організації Державного Відродження України (ОДВУ) „Самостійна Україна“.

Заснований 1937 року в США журнал „Україна“ виходив до 1944 року. Коли Президент Френклін Делано Рузвельт став союзником Йосифа Сталіна в антигітлерівській коаліції, почався тиск і переслідування українських організацій в США, журнал ОДВУ перестав виходити. Поновили видання журналу 1948 року під назвою „Самостійна Україна“. З 1993 року журнал незмінно виходить в Україні.

Відкрили урочистості „Маршем українських націоналістів“. У вступному слові головний редактор „Самостійної України“, голова Центрального проводу ОУН (д) Павло Дорожинський згадав історію створення ОУН, заснованої з ініціативи першого голови Проводу полковника Євгена Коновальця, коротко заторкнув історію виходу журналів, згадавши своїх попередників на посаді редактора і цікавих авторів.

Докладну інформацію про заснування і перші кроки пресового органу ОДВУ подав член редколегії „Самостійної України“ і член Центрального проводу ОУН (д) Олег Ціборовський.

Початку виходу видання під назвою „Самостійна Україна“ і цікавим публікаціям, які друкувалися на його шпальтах впродовж 1948-1969 років, торкнувся у своїй доповіді член Центрального проводу ОУН (д) Микола Сава.

В продовження цього виступу, про відтворення на сторінках видання подій 1970-их–1980-их років розповів член Центрального проводу ОУН (д), журналіст Сергій Брунь.

Про новітню історію журналу з 1990 року до наших днів розповів член Центрального проводу ОУН (д) Віктор Світайло. Істотним доповненням цього виступу стали спогади члена Київського міського проводу ОУН (д) Онисі Дубчак. Вона розповіла про перші роки виходу журналу в Україні.

Як багато уваги „Самостійна Україна“ приділяла історичній і військово-патріотичній тематиці, розповів Львівський обласний провідник ОУН (д) д-р Ярослав Середницький.

Те, що видання з плином років не втратило авторитету, свідчать вітання, які надіслали редакції з України та з-поза меж держави багато осіб та організацій.

З вітальним словом на адресу журналу виступив учасник Похідних груп ОУН Осип Барецький, від товариства „Меморіал“ ім. Василя Стуса і Всеукраїнського товариства політ'язнів і репресованих журнал привітав довголітній в'язень сумління Вадим Павлов. Поетичне вітання виголосив багаторічний читач видання Володимир Голобородько.

З-поміж учасників конференції були представники Національної спілки журналістів України, Національної спілки письменників України, президент Федерації Світових Лікарських товариств, академік Любомир Пиріг.

На завершення ювілейної конференції пролунав Гімн України. Після того всі бажаючі мали змогу ознайомитися з унікальними числами журналу 1940-их–1980-их років, а головний редактор „Самостійної України“ О. Дорожинський дав інтерв'ю для низки видань.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Треба змінити владу, а не Конституцію

КИЇВ. — Лише 4.1 відс. українців головною причиною складної соціально-економічної ситуації в Україні вважають недосконалість чинної Конституції. Про це 23 червня повідомив науковий консультант Центру Разумкова Микола Мельник, коментуючи рішення Президента про створення Конституційної асамблеї для внесення змін до основного закону. Соціолог зазначив, що переважна більшість громадян вбачають головну проблему країни в неналежній діяльності влади. Зокрема за даними соціопитування Центру Разумкова, 31.3 відс. опитаних найголовнішою причиною складної соціально-економічної та політичної ситуації в Україні назвали високий рівень корупції. 18.2 відс. бачать корінь всіх проблем в переважанні в керівництва держави особистих інтересів над суспільними. 14.4 відс. відзначають ігнорування представниками влади Конституції і законів України. 13.3 відс. вказують на неефективне управління державою через некомпетентність його керівництва. Водночас 7.4 відс. не вважають соціально-економічну та політичну ситуацію в Україні складною. 11.3 відс. не змогли відповісти на запитання або вибрали інший варіант. „Закономірно, що у громадян зформувався сталий образ Конституції як об'єкта неефективних експериментів, кожен з яких призводить до погіршення ситуації в державі. Тому побоювання, що чергова зміна Конституції в умовах низького рівня довіри до влади може супроводжуватися суспільно-політичними ускладненнями чи зумовити їх, не є безпідставними“, – зазначив М. Мельник. („Українська правда“)

■ Перші лавреати премії ім. С. Бандери

ЛьВІВ. — Перші лавреати Львівської обласної премії ім. Степана Бандери оголошені на сесії Львівської обласної ради 26 червня. Як повідомив голова Львівської облради Олег Панькевич, обрано чотирьох лавреатів у трьох номінаціях. У номінації „Громадська діяльність“ лавреатом став публіцист і видавець з Дрогобича Олег Баган. У номінації „Політична діяльність“ премію присудили правозахисникові та політикові з Полтавської області Олександрові Панченкові. Лавреатами в номінації „Науково-освітня національна державотворча діяльність“ стали автор і упорядник книги „Крути. Січень 1918“ Ярослав Гаврилук та історик зі Львова Євген Перепічка, автор праці „Феномен Степана Бандери“. Премію ім. С. Бандери Львівська обласна рада заснувала в березні цього року. Її грошова вартість становить 20 тис. грн. Грошову винагороду вручать 30 червня – в річницю проголошення Акту відновлення незалежності України у Львові в 1941 році. С. Бандера народився 1 січня 1909 в селі Старий Угринів Калуського району Івано-Франківської області в сім'ї греко-католицького священика. З 1940 року очолив ОУН. 15 жовтня 1959 у Мюнхені агент КГБ Богдан Сташинський пострілом з спеціального пістолета (стріляв ампулами з ціяністим калієм) вбив С. Бандеру. Він похований на цвинтарі у Мюнхені. („Кореспондент“)

■ Щоб модернізувати держслужбу

КИЇВ. — Модернізація державної служби в Україні є одним з пріоритетів у контексті економічних реформ. На цьому наголосив Прем'єр-міністр Микола Азаров у вітанні державним службовцям з нагоди їх професійного свята 23-червня. „Сьогодні уряд України робить рішучі кроки для виконання Програми економічних реформ, одним з пріоритетів якої є модернізація державної служби, формування ефективної системи державного управління, спрямованої на задоволення потреб суспільства та поліпшення життя громадян“, – зауважив Прем'єр-міністр. Він відзначив важливий внесок держслужбовців у державотворення, вирішення соціально-економічних питань розвитку країни. „Нехай і надалі ваш професіоналізм і патріотизм сприяють розвитку Української держави, підвищенню добробуту громадян“, – додав М. Азаров. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Звинуватили у неповазі до Конгресу

ВАШІНГТОН. — У Вашингтоні розгоряється політичний скандал, який може обернутися серйозними наслідками для Президента і всієї виконавчої гілки влади. Республіканські конгресмени 22 червня звинуватили Генерального прокурора Еріка Голдера і Президента Барака Обаму у приховуванні правди про таємну програму боротьби з Мексиканськими наркокартелями. Коли Генеральний прокурор відмовився надати конгресменам усі документи, комісія Палати Представників США, яку контролюють республіканці, запропонувала проголосувати за те, щоб звинуватити Е. Голдера в неповазі до Конгресу. Політичне протистояння між Білим Домом та Конгресом спалахнуло через таємну програму „Швидко та нестримно“ („Fast and furious“), яку проводило Федеральне бюро боротьби з незаконним обігом алкоголю, тютюну, наркотиків та зброї три роки тому. В рамках програми бюро постачало у Мехіко вогнепальну зброю, за переміщенням якої повинні були слідкувати спецагенти. Це мало допомогти спецслужбам виявити ватажків картелів. Але, з невідомих причин, сотні одиниць цієї зброї зникли з поля зору агентів. Згодом автомати та пістолети з федерального арсеналу були використані злочинцями у сутичках з поліцією як на території Мехіко, так і у США. В одній з таких перестрілок загинув агент прикордонної служби США Браян Тері. Через місяць після його смерті програму закрили. Член Конгресу демократ Керолін Мелоні каже, що справа роздута штучно, аби зашкодити можливостям Б. Обами на переобрання на виборах восени. („Голос Америки“)

■ Сирія перебуває у стані війни

ДАМАСК, Сирія. — Президент Сирії Башар Асад заявив, що його країна перебуває у стані війни – через 15 місяців після початку збройного повстання. Звертаючись до свого нового кабінету, Б. Асад сказав, що у подібній ситуації необхідно використовувати всі способи для досягнення перемоги. „Ми сьогодні живемо у стані війни, у повному сенсі цього слова, тому вся наша політика, всі сили держави мають бути спрямовані на досягнення перемоги“, – заявив Б. Асад. Він скритикував країни, що закликали його піти зі своєї посади, сказавши, що Захід „бере і ніколи не дає, і це завжди стає очевидним. Ми хочемо добрих стосунків з усіма країнами, але ми маємо знати, у чому полягають наші інтереси“, – додав президент Сирії. Сирійське державне телебачення повідомило, що 26 червня новий уряд країни склав присягу в присутності Президента Б. Асада. Незважаючи на зміни в уряді, міністри оборони і внутрішніх справ залишилися на своїх постах. Одночасно з заявою Б. Асада США висловили думку, що „доведений до відчаю“ Б. Асад втрачає владу. Тим часом у передмістях сирійської столиці Дамаску тривають запеклі бої між повстанцями і урядовими військами. („День“)

■ У Сербії засудили колишніх вояків

БЕЛГРАД, Сербія. — Суд у Сербії 26 червня засудив до позбавлення волі 14 колишніх вояків за причетність до одного з найжорстокіших епізодів війни Хорватії за незалежність. За даними суду, вони вбили 70 мирних мешканців Хорватії у східному селищі Ловас у 1991 році – 22 з них примусили пройти через мінне поле. Засуджені отримали терміни від чотирьох до 20 років позбавлення волі. За словами речника звинувачення, цим судовим процесом Сербія вибачилась перед всіма жертвами військових злочинів у колишній Югославії. (Bi-Bi-Ci).

■ Президентом Єгипту став М. Мурсі

КАЇР, Єгипет. — Мохамед Мурсі став переможцем президентських виборів у Єгипті. Про це 24 червня повідомила Центральна виборча комісія країни. За її даними, він набрав 13 млн 230 тис. голосів. Його суперник Ахмад Шафік, останній голова уряду країни за часів колишнього президента Госні Мубарака – 12 млн. 347 тис. голосів виборців. Як передають інформаційні агентства, десятки тисяч прихильників М. Мурсі святкували перемогу на площі Тахрір у Каїрі. Президентські вибори у Єгипті відбулися 17 червня. Увесь цей час не припинялося протистояння між прихильниками обидвох кандидатів на президентську посаду. (Bi-Bi-Ci)

НА ТЕМИ ДНЯ

Українська молодь Росії будує своє майбутнє

18 травня Верховний суд Російської Федерації прийняв рішення про ліквідацію єдиної української громадської організації „Об'єднання українців Росії“ (ОУР). Українська Всесвітня Координаційна Рада заявила рішучий протест проти систематичної політики репресій з боку керівництва Російської Федерації щодо української етнічної меншини на теренах Росії, спрямованої на обмеження її культурних, духовних та інших потреб. Міністерство закордонних справ України зайняло рішучу позицію на переговорах з російською стороною щодо відновлення діяльності ОУР і заявило 18 травня, що ліквідація ОУР свідчить про упереджене ставлення до діяльності української діаспори та суперечить традиційній дружбі між двома народами. Тим часом до „Свободи“ надійшла стаття голови Саратовського українського молодіжного клубу „Ватра“, координатора українського молодіжного руху в Росії, члена правління ОУР і Українського культурно-просвітницького центру „Родина“ Олександра Двоєконка, яку вміщено нижче.

Олександр Двоєконко на Українському молодіжному форумі Росії.

Відомо, що на території Російської Федерації найбільшою за чисельністю є українська діаспора. Етнічні українці або їхні нащадки представлені фактично у всіх сферах суспільно-політичного та громадського життя країни. Однак, мушу сказати, що в сьогоднішній Росії

беззаперечною нормою стала швидка асиміляція українського населення в містах. З кожним новим переписом можна бачити тенденцію до зменшення кількості української громади. За таких обставин усе більшого значення набирає діяльність місцевих українських громад.

Прикладом такої діяльності може бути історико-етнографічна експедиція „Чумацький шлях-2011“, яка відбулася під патронатом Українського культурно-просвітницького центру „Родина“ (Саратов) Міжрегіональної громадської організації „Наукове товариство українців ім. Тараса Шевченка“. Ідейним надхненником та керівником експедиції є історик-україніст Ігор Шульга.

Учасники експедиції розпочали її з Саратова, відвідали 13 сіл, де селилися і до цього часу проживають українці (чого варті назви сіл – Гончари, Золотарі), дісталися до солоного озера Ельтон у Волгоградській області, з якого в

(Закінчення на стор. 20)

АНТИПОСТАТІ

Прикрившись митрополичою рясою

Сергій Горицвіт

Цьогорічні події в середовищі Української Православної Церкви Московського патріархату залишаються в центрі уваги української громадськості, бо виходять за церковні межі і несуть загрозу мирові й стабільності у суспільстві. Далі точаться гострі суперечки щодо лютого синоду, що відбувся всупереч забороні Митрополита Володимира (Сабодана). У зв'язку з цим варто пильніше придивитися до постаті й діянь головного ініціатора заклоту – Митрополита Одеського й Ізмайльського Агафангела (Савіна).

Сам він себе називає „соратником Віктора Януковича“ і де тільки може, вміщує фото, на якому він зображений поруч головного „регіонала“, коли той ще був кандидатом у президенти.

В 2004 році Митрополит Агафангел брав активну участь у передвиборчій кампанії, виступав на різних зборах Партії Регіонів. З нехристиянською злобою проклинав учасників Помаранчевої революції. Виступаючи на зборах в Одесі 23 листопада 2004 року, називав учасників Майдану агентами США, кари небесні кликав і на голови галичан.

У 2010 році Митрополит став депутатом Одеської обласної ради за списком Партії Регіонів.

В одному інтерв'ю цей лютий ненависник українства договорився до того, що назвав Львів „нашою Чечнею“. Агафангел був і залишається ворогом соборності України, називає її Малоросією. Усі свої надії покладає на відродження „великої“ Росії, пов'язуючи це з президентською діяльністю Володимира Путіна, якого вважає „однією з найбільших постатей у російській історії“.

Мало хто з українських релігієзнавців і журналістів сумнівається в тім, що Митрополит Агафангел рветься до керма в Українській Православній Церкві Московського патріархату. Саме з його ініціативи і під його керівництвом відбулося нелегітимне засідання Синоду УПЦ МП – всу-

Митрополит Одеський й Ізмайльський Агафангел.

переч письмовій забороні з боку Митрополита Володимира (Сабодана). Користуючись тим, що глава церкви хворіє, проросійські сили пішли в наступ на тих осіб в УПЦ МП, які прагнуть зберегти її відносну автокефальність.

На цьому засіданні Синод вивів зі свого складу і позбавив посади керівника Відділу зовнішніх церковних зв'язків, особистого секретаря Митрополита Володимира – Архієпископа Олександра (Драбинка), без якого хворому Митрополитові Володимирові буде тяжко керувати Церквою.

Наступним кроком у цьому підступному плані має стати внесення до статуту УПЦ МП правил, згідно з яким московський Патріярх Кирило буде призначати єрархів УПЦ МП. Якщо це станеться, то В. Путін отримає надзвичайно потужний важіль впливу на справи в Україні.

Дуже прикро, що українська держава, заклопотана своїми політичними та економічними негараздами, „Євро-2012“, не помічає серйозної загрози національній безпеці: „промосковська“ група в УПЦ МП активно веде справу до того, що ця Церква невдовзі буде залежати не від офіційного Києва, а цілком і повністю від Москви.

Одеса

Українці Канади мали ділову зустріч з представниками уряду

ОТАВА. – 31 травня делегація провідників українсько-канадської громади мала діловий обід з міністром закордонних справ Канади Джоном Бейрдом, під час якого були обговорені проблеми та пріоритети взаємин між Канадою та Україною. Обід відбувся після ранкових нарад Канадсько-українського дорадчого комітету (КУДК), в яких взяли участь високопоставлені службовці федерального уряду, зокрема депутат, парламентський секретар міністра закордонних справ Боб Дешерт; голова канадсько-української парламентської Групи дружби Роберт Сопук; члени парламенту Владислав Лізон, Бернард Тротье, Лорі Гоун, Тед Опіц, голова сенатського комітету у закордонних справах Райнел Андрейчук. Також був присутній недавно призначений працівник Посольства України Марко Шевченко.

Делегацію від української громади очолює голова КУДК Ярослав Балан, до її складу входили секретар Конгресу Українців Канади (КУК) Анна Шиптур, голова Канадсько-Української Фундації Богдан Онищук, голова Канадсько-української торговельної палати Зенон Поточний, виконавчий директор Ліги Українців Канади Борис Потапенко, голова Отавського відділу Українського Національного Об'єднання Павло Мігус і виконавчий директор КУК Тарас Залуський.

Делегація від канадсько-українських організацій представила міністрові Дж. Бейрдові та канадським урядовцям три ключові теми: важливість провідництва Канади в галузі перевірки стану людських прав і верховенства закону в Україні; співпраця канадського та українського урядів у забезпеченні чесності і прозорості осінніх виборів до Верховної Ради; необхідність для Канади залишатись активною у впливі на Україну в ділянці розвитку громадянського суспільства, – заявив голова КУДК Я. Балан.

Делегація також закликала до створення можливостей для збільшення української іміграції до Канади, до активнішої підтримки українського громадянського суспільства з боку Міжнародної канадської агенції розвитку, а також до надання Канадою медичної допомоги колишнім українським міністрам Юрієві Луценкові та Валеріє-

ві Іващенко, які перебувають у в'язниці за політично мотивованими звинуваченнями.

„Враховуючи останні події в Україні, ми закликаємо канадський уряд надіслати значну місію спостерігачів за виборами в Україні на цього-річні осінні вибори до Верховної Ради, в тому числі велику кількість спостерігачів на якомога довгий час, – заявив голова Канадсько-Української Фундації Б. Онищук.

„Канада відіграє ключову роль у сприянні розвитку громадянських суспільних груп, що працюють в галузі прав людини, освіти та правової реформи, оскільки сильне громадянське суспільство є найкращим гарантом демократичного розвитку в Україні“, – підкреслила Анна Шиптур.

Б. Потапенко закликав уряд Канади „використати всі можливі засоби, щоб довести до відома українського уряду стурбованість Канади регресивним розвитком подій в Україні та застерегти уряд України щодо можливих наслідків його антидемократичних дій“.

3. Поточний у своєму виступі заторкнув питання переговорів про вільну торгівлю, проблему корупції в Україні та загальний діловий клімат. „Ми підтримуємо заходи щодо розширення торговельних зв'язків між Канадою та Україною, включно з договором про вільну торгівлю між обома країнами. Ми також віримо, що у випадку ратифікації будь-якого такого договору Канада повинна бути певна, що канадські інвестори в Україні будуть захищені, що там будуть втілені антикорупційні заходи, поважати-муться права людини і пануватиме верховенство закону.

Дякуючи міністрові Дж. Бейрдові, Я. Балан нагадав, що українські делегації зустрічалися з політиками та посадовими особами федерального уряду протягом усієї 120-літньої історії української громади в Канаді. Він зазначив, що „Дорадчий Комітет дає нам можливість для регулярного спілкування з урядом та обміну думками і досвідом спільноти з обраними посадовими особами, котрі реалізують державну політику“.

КУК

АМЕРИКА І СВІТ

■ Київ – найбрудніша столиця Європи

ЛОНДОН. — За 20 років Київ перетворився з однієї з найзеленіших та найчистіших столиць Європи на найбруднішу. Про це свідчать висліди дослідження британського центру „Economist Intelligence Unit (EIU)“, який поставив Київ на останню, 30-ту, сходинку оцінювання екологічності. Столиці скандинавських країн: Копенгаген, Стокгольм, Осло отримали найвищі оцінки. „EIU“, проводить обстеження міст на основі вісім факторів, – таких, як викиди „СО²“, енергетика, будівництво, транспорт, вода, якість повітря, відходи та землекористування, а також екологічна політика. Москва, Мінськ і Кишинів не брали участі в оцінюванні. Варшава зайняла 16-те місце, Будапешт – 17-те, Софія та Бухарест – 28-ме і 29-те відповідно. Головними бідами Києва є брудна вода та надзвичайна загазованість міста. Тепер мешканці столиці змушені вдихати більш як 20 видів шкідливих для здоров'я домішок, серед яких діоксид сірки, оксид вуглецю та діоксид азоту, стверджують фахівці. Другою бідою столиці є бруднюча вода, яку з-під крану пити просто неможливо через її шкідливість. Тим часом лікарі б'ютьна сполох: погана екологія сприяє високій захворюваності та низькій тривалості життя: в середньому киянин живе 71.5 року, а громадянин ЕС – на сім років довше. Київ виробляє найбільше відходів на душу населення серед інших міст Європи. Укладачі оцінювання підраховали, що один киянин за рік виробляє вдсятеро більше відходів, ніж важить сам. („День“)

■ „Eska Rock“ вибачилася перед українками

ВАРШАВА, Польща. — Польська радіостанція „Eska Rock“ 22 червня вибачилася перед громадянками України за непристойні жарти, які 20 червня озвучили двоє її ведучих в одній з ранкових програм. Вибачення польською, англійською, російською і французькою мовами, окрім... українською, під звуки національного гімну України від імені радіостанції та працівників програми „Poranny WF“ проголосив журналіст Міхал Фігурський. „Прагнемо висловити своє глибоке співчуття з приводу наших висловлювань щодо українських жінок“. Журналіст зазначив, що він разом з Кубою Воевудським своїми висловлюваннями не хотіли образити українок, а втілювалися в образ вигаданих осіб, які нібито були дуже засмучені через погані результати гри збірної Польщі з футболу і заздрили успіхам збірної України на „Евро-2012“. „Просимо у вас вибачення і приносимо висловлення поваги“. Міністерство закордонних справ України зажадало публічних вибачень від польських журналістів, які дозволили собі некоректні висловлювання про українок у польського радіо. Нагадаємо, двоє відомих польських журналістів К. Воевудський та М. Фігурський відповідатимуть перед судом за сказані ними непристойні жарти про громадянок України. („День“)

■ Щороку від наркотиків гине 200 тис. осіб

ЖЕНЕВА. — Щороку у світі внаслідок вживання наркотиків гине приблизно 200 тис. осіб. Про це повідомляє управління ООН з наркотиків і злочинності. У черговій доповіді фахівці оцінюють у 27 млн. кількість осіб з так званої „групи ризику“ серед наркоманів. Найпоширенішим наркотиком залишається марихуана, її курять 227 млн. осіб. За даними ООН, 2010 року приблизно п'ять відс. осіб на Землі хоча б раз використовували нелегально придбані наркотики. Головним постачальником наркотиків на світові ринки залишається Афганістан. (Радіо „Свобода“)

■ ПАРЕ пришло спостерігачів

СТРАСБУРГ, Франція. — Парламентська Асамблея Ради Європи пішла на парламентські вибори в Україну 41 спостерігача. „Ми вирішили направити 41-го спостерігача“, – сказав президент ПАРЕ Жан-Клод Міньйон на прес-конференції в Страсбурзі. За його словами, делегацію ПАРЕ очолить депутат швейцарського парламенту Андреас Грос, який очолює групу соціалістів в ПАРЕ. Парламентські вибори в Україні відбудуться 28 жовтня цього року. (Бі-Бі-Сі)

Конференція українських журналістів Північної Америки відбулася на Союзівці

Рома Гадзевич і Юрій Ключас

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. — Спілка українських журналістів Північної Америки (СУЖПА) 19-20 травня провела в Центрі української спадщини на Союзівці свій Другий міжнародний конгрес, присвячений діяльності українських засобів масової інформації (ЗМІ).

На конференцію приїхали журналісти США і Канади, включно з представниками газет „Свобода“ та „Український Тижневик“ з Парсипані, Нью-Джерсі, „Америки“ з Філядельфії, телевізійної програми „Контакт“ з Торонто, газет „Українські вісті“ з Едмонтону, Альберта, „Новий Шлях“ з Торонто та журналу „Наша дорога“ з Саскачевану, Канада. Крім того, прибули незалежні дописувачі-кореспонденти та ряд доповідачів з різних важливих тем, які стосуються української громади та ЗМІ.

На наступних два роки до керівництва СУЖПА вибрано Рому Гадзевич з Моріставну, Нью-Джерсі – президентом, Ігоря Дябогу з Форт Лі, Нью-Джерсі, – заступником президента, Марка Левицького з Едмонтону – заступником президента на західню Канаду, Володимира Кіша з Ошави, Онтаріо – заступником президента на східню Канаду, Оксану Башук-Гепбурн з Отави – заступником президента і зв'язковою для неурядових організацій, і колишнього президента Юрія Ключаса – членом Управи.

Головним доповідачем на цьому з'їзді був

Юрій Луканов з Києва, президент Незалежної медіа-профспілки України (НМПУ), один з відомих і найкращих журналістів України, який говорив на тему „Що насправді діється в Україні? Погляд журналіста“.

Першою точкою програми суботнього ранку 19 травня був виступ адвоката, громадського діяча та колишнього президента Світового Конгресу Українців і Українського Конгресового Комітету Америки Аскольда Лозинського – про наявну зміну української громади в Америці та теперішню важливу роль українських кредитових спілок.

Засобом інтернету через „скайп“ з Торонто підключився до праці з'їзду виконавчий директор Інституту Стратегічного Передбачення – та оглядача газети „Новий Шлях“ Володимир Держко, який говорив про вміння „гакерів“ і безпеки з боку держав, включно з Китаєм, Росією і Україною, які хочуть контролювати потік інформації на Інтернеті та перехоплювати його.

З наступною важливою доповіддю виступив Ігор Дябога, редактор бюлетеня „Розірвана завіса“, який говорив про „блогування“ як новий засіб журналістики, підкреслюючи, що „блогери“ є впливовими в країнах, нищених війною і громадянським протистоянням. Як приклад він назвав Олену Білозерську, головного

(Закінчення на стор. 12)

До уваги наших читачів

У зв'язку з тим, що 4 липня, День Незалежності США, припадає на середу, яка звичайно є днем відіслання газети до друкарні, це число „Свободи“ виходить подвійним (чч. 26 і 27), з датою 29 червня-6 липня. – Редакція.

Невигідно порівнювати навіть з радянщиною

Відомо, як московська комуно-імперська система однією рукою русифікувала підневільні народи, а другою позірно „розвивала” їхні національні культури – в такий лицемірний спосіб, щоб статистично вони нібито „процвітали”, але водночас сутнісно в усьому відставали від культури „старшого брата”. Тому після розпаду СРСР з його шовіністичною ідеологією „злиття націй” відновлені національні держави з ентузіазмом взялися за розвиток своїх культур. І можна по-доброму заздрити, як багато встигли зробити за 20 незалежних років три прибалтійські республіки, Грузія, Азербайджан, Молдова.

Для цієї самої святої мети постала й незалежна Україна, тим часом сьогоднішня її влада так затято стримує розвиток української національної культури, що деякі галузі неvigідно порівнювати навіть з „досягненнями” совєтської доби. Наприклад, ділянку книговидання. До 1991 року видавництва України, що організаційно належали до Державного комітету видавництва, видавали по сім-вісім примірників книжок на одного мешканця країни. Середньостатистичний українець купував протягом року книжок на 11-12 дол. Сьогоднішні показники: видається одна книжка на одного мешканця країни, і купує він книжок за рік на 2.5 дол. – тоді, як середньостатистичний росіянин – на 19 дол., поляк – на 41 дол., француз – на 65 дол., німець – на 154 дол.

Експерти і соціологічні служби вказують, що український книжковий ринок майже повністю контролюється російськими компаніями, котрі завозять в Україну від 70 млн. до 90 млн. примірників книжок на рік.

І все це діється на тлі формально затвердженої ще у 2007 році програми державного фінансування україномовного книговидання „Українська книга”. Президент Української асоціації видавців Олександр Афонін назвав цю програму „ілюзією присутності державної підтримки” („Українська правда”, 22 травня). Фінансовий обсяг цієї „підтримки” – 20 млн. грн. На ці гроші розраховують 120-130 видавництв в Україні, тому тиражі фінансованих державою видань такі мізерні, що, як стверджує О. Афонін, „ці книги не досягають читача. З 45 млн. книжок, виданих минулого року за державним замовленням, 18 млн. – це підручники і посібники, вони видавалися накладами 10,000-15,000, решта книжок, а це 60 відс., вийшло накладом 400-450 примірників”. У десятках шкіл учні від першої до четвертої класи змушені користуватися підручниками, яким уже по вісім-10 років.

З україномовними дитячими художніми виданнями взагалі катастрофічна ситуація: їх виходить менше, ніж по половині книжки на душу населення. Іншими словами, за такої, з дозволу сказати, державної підтримки цю порожнину у книговидавничій справі спритно заповнюють російські видавництва. І в цілому виходить результат, у якому, мабуть, і зацікавлена теперішня влада „регіоналів”: 82.2 відс. українського населення не читає книжок українських авторів.

Головною хвилюючою програмою „Українська книга” є те, що вона занадто одержавлена: самі урядовці визначають, якому видавництву, скільки грошей і для якого саме автора можна виділити. Замість того, як справедливо вважає О. Афонін, щоб „гроші давати споживачеві, тобто бібліотекам, і вони самі мають замовляти потрібні їм українські книжки”. Але для того, щоб книжковий фонд кожної бібліотеки в Україні щорічно оновлювався, як це рекомендує Світова Бібліотечна Асоціація, на 250 книжкових назв на тисячу населення, програма „Українська книга” повинна мати у своєму розпорядженні не 20 млн., а 500 млн. грн.

ІСТОРІЯ

„Куряча котлета по-київськи” – як це тоді було

Роман Ференцевич

Літо 1991 року. Тодішній керівник СРСР Михайло Горбачов вже більше не „генсек”, а „президент”, продовжує гарячкові заходи, щоб запобігти цілковитому розпадові російсько-комуністичної імперії, пропонуючи утворення нового чудернацького Союзу Суверених Держав (ССД). Його американський колега, Президент Джордж Буш-старший, сприяє тим починам, бо – як застерігає його помічник з питань національної безпеки генерал Брент Сквирфорт – дезінтеграція совєтської деспотії з її величезним арсеналом ядерної зброї становила б потенційно смертельну загрозу всьому світові.

За таких обставин президент Дж. Буш і М. Горбачов 31 липня 1991 року підписали в Москві Договір про зменшення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО-1 / START-1).

Розуміючи ролі України як вирішального чинника у здійсненні програм так званих перебудови і гласності, яку проводив у життя М. Горбачов, Президент Дж. Буш вирішив – вже повертаючись до Вашингтону – зупинитися в неділю, 1 серпня, у Києві і виступити з промовою у Верховній Раді тодішньої Української РСР.

У зв'язку з цим Білий дім звернувся до Українського відділу державної радіостанції „Голос Америки” з проханням надіслати до Києва свого співробітника, завданням якого було перекласти на українську мову текст промови і згодом читати цей текст синхронно з тим, як Президент Дж. Буш виголошуватиме свою промову. Доручення виконати це завдання дістав Юрій Саєвич – довголітній працівник редакції і висококваліфікований, досвідчений перекладач.

У переддень плянованої промови – в суботу, 31 липня – випускним редактором української ранкової радіопрограми був автор цих рядків. Десь біля півночі дістаю дзвінок від Юрка з київського готелю „Дніпро”:

– Щойно дістав текст промови, – говорить він. – Беруся перекладати, але вже на самому початку натрапив на перепону. Президент Буш розпочинає свій виступ цитатою першої строфи з вірша Володимира Сосюри „Любіть Україну”. Знаєш, там про сонце, і вітер, і трави...

– Так, пригадую...

– Я також пригадую щось таке, але ти роздобуди оригінальний текст цієї строфи і якнайшвидше потелефонуй мені на цей ось номер!

– Юрку, – відповідаю, – де опівночі у літню суботу на обезлюдненому Капітолійському узгір'ї Вашингтону я тобі знайду Сосюру?

– То твоє діло, роби як знаєш, але я той текст мушу негайно мати!

Ю. Саєвич поклав трубку, а я нервово думаю, до кого опівночі мені звернутися за тим текстом?

Президент США Джордж Буш-старший промовляє в Києві 1 серпня 1991 року.

Врешті нагадав про свою сусідку через дорогу, Валентину Лимонченко – бібліотекарку з фаху, книголюба, власницю великої книгозбірні. Телефоную. Через декілька довгих дзвінків Валя з просоння відповідає тихенько:

– Галло?

– Валю, тут Роман, я, очевидно, тебе збудив. Вибач, але мені негайно потрібна перша строфа Сосюриного вірша „Любіть Україну”!

– Ти що, п'яний?

– Ні, ні, Валю, мені як умерти потрібна ця строфа. Поясни пізніше!

– Маєш щастя – вчора шукала на полицях потрібну книжку і при тому випадково потрапила мені на очі збірка поезій Володимира Сосюри. Тепер знаю точно, де вона лежить. Почекай!

Через кілька хвилин Валя читає, а я записую:

*Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.*

– Дякую дуже, Валю! Ти врятувала мене, Юрка Саєвича й увесь Український відділ „Голосу Америки”!

Телефоную Юркові до Києва:

– Маю, пиши!

– Мені вже ця строфа не потрібна, – випалив Юрко. – Я не закінчуватиму переклад, бо в цю мить покидаю працю взагалі!

– Що тиза дурниці плетеш! Чому? – питаю.

– А тому, що Президент Буш каже, що Сполучені Штати не підтримують прагнення України до незалежності. Навпаки, ось послухай що він говорить:

„Ми підтримуватимемо тісніші стосунки зрадянським урядом президента Горбачова... Американці не підтримають тих, хто шукає незалежності задля того, щоб змінити довготривалу тиранію на місцевий деспотизм. Вони не допомагатимуть тим, хто сприяє самовбивчому націоналізмові, який базується на етнічній ненависті”.

– Я того читати не буду! – ще раз категорично сказав мій колега.

– Юрку, – вгвотую його, – то говориш не ти, то говорить Президент Сполучених Штатів Америки. Ти є анонімний, мацюпінський гвинтик на державній службі. Від тебе очікується, щоб ти якнайскрупульозніше вико-

(Закінчення на стор. 13)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 E-mail: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail: adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 E-mail: subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Цікаві проекти електронного видавництва

До чемпіонату „Евро-2012“ у Києво-Могилянській академії підготували інтернет-мапу „Київ книжковий. Від „Олімпіади-80“ до „Евро 2012“.

Під час Олімпійських ігор 1980 року у Києві відбувалися відбіркові змагання з футболу. І тоді в Києві видали довідник-путівник „Київ книжковий“, у якому було зазначено 80 книгарень.

Путівник зазначав, що лише на Хрещатику діяли п'ять книжкових крамниць.

А до Чемпіонату Європи з футболу в електронному видавництві „Касіопея“ – сузір'я українських книжок, яке створили випускники та викладачі Києво-Могилянської академії, підготували електронну мапу, на якій позначили старі книгарні з „Києва книжкового“ та зфотографували те, що тепер знаходиться на їхньому місці.

Співзасновник видавництва, викладач Києво-Могилянської академії Олександр Костюк повідомив, що з часу Олімпіади книгарень у Києві стало незрівнянно менше. Він сказав: „Ми маємо якимось чином виправляти таку прикру ситуацію. Адже доступ до культури України, проявом якої в даному випадку є

книга, має бути легким та масовим. Однією з найцікавіших та зручних альтернатив, на мою думку, є електронні книжки та онлайн-книгарні“.

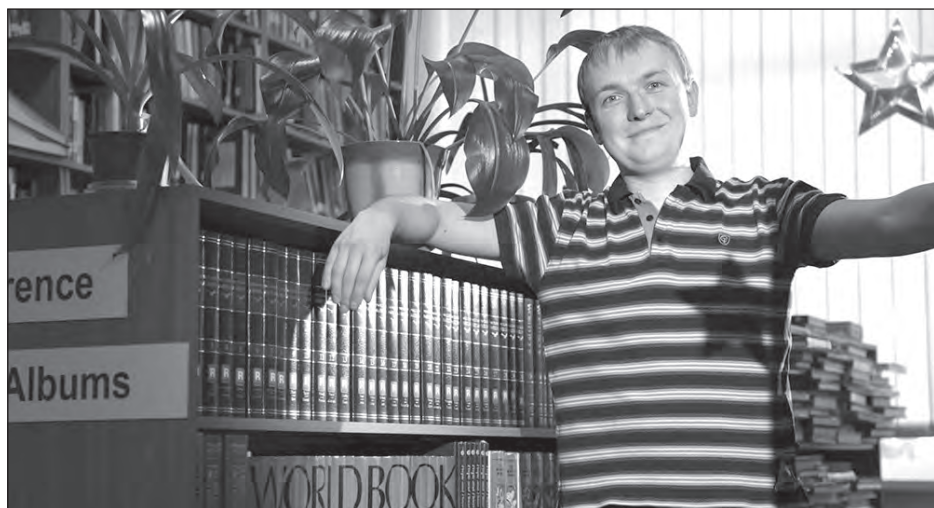
Електронне видавництво „Касіопея“, яке займається продажем та популяризацією українських книжок для пристроїв „Kindle“, „Nook“ та „iPad“ у США і Канаді, закликає власників архівних фотографій надсилати світлини старих книгарень Києва.

У квітні „Касіопея“ спільно з Українським незалежним радіо в Чикаго провели інтернет-марафон „Global Pysanka: український Великдень в цілому світі“, в ході якого українці з різних країн надіслали на спеціальну сторінку у „Facebook“ фотографії понад 300 писанок на тлі краєвидів своїх міст.

Створений на пісню Марійки Бурмаки „Намалюю писанку“ кліп з фотографій так сподобався самій співачці, що вона розмістила його на своїй інтернет-сторінці.

Дізнатись про електронну книгарню „Касіопея“ можна за адресою: www.store.kassiopeya.com.

Олексій Кузьменко,
Вашінгтон

Співзасновник видавництва „Касіопея“ Олександр Костюк.

Час прозріння настав

До „Свободи“ надійшло вміщене нижче звернення громадської організації „Нова українська хвиля“.

Дорогі співвітчизники! Дорогі українці! Наша Вітчизна у небезпеці. Влада Віктора Януковича вкотре за останні два роки свого панування виказує повну зневагу до народу, який вона нещадно грабує. Законопроект Вадима Колесніченка і Сергія Ківалова – це посягання не на мову, а на територіальну цілісність України. Це ніщо інше, як заклик до протистояння. Це спроба розпалити громадянську війну.

Демократичні держави, дбаючи про національну безпеку своїх країн, різко протидіють подібним діям. Ми вимагаємо суворого покарання В. Колесніченка та С. Ківалова за розпалювання ворожечі між народами, що населяють Україну, за свідомо спровоковану небезпеку національній і територіальній цілісності України.

Дорогі російськомовні співвітчизники, не піддавайтесь на обіцянки, якими вас купують. Єдина

державна мова є єднальною ланкою народу, здатною консолідувати громадянське суспільство, мобілізувати його творчу енергію на досягнення добробоуту кожної людини.

Ми – єдиний український народ від сходу до заходу, від півночі до півдня України і в усьому світу, де є українці, згуртовані довкола своїх духовних і національних святинь. Разом скажемо: „Досить! Час прозріння настав. За вашу і нашу свободу! Гуртуймося!“.

Мирослава Роздольська, голова „Нової української хвилі“, Нью-Йорк, **Юрій Мельник**, **Наталія Ярова** і **Леся Лесик**, Чикаго, **Богдан Бохонок** і **Тетяна Радь**, Пітсбург, Пенсильванія, **Наталія Брандафі**, Лінден, Нью-Джерсі, **Надія Банчик**, Сан-Дієго, Каліфорнія, **Христинна Горбачевська**, Балтимор-Вашінгтон, **Олексій Нікітін**, Нью-Йорк, **Надія Петрик**, Філадельфія, **Галина Семеняк**, Пасейк, Нью-Джерсі, **Остап Стахів**, Клівленд, **Василь Перець**, Дітройт

Постануть пам'ятники героям

Благодійна ініціатива „Героїка“ від 2010 року займається пошуком та впорядкуванням українських військових поховань, встановленням пам'ятників та пам'ятних знаків на честь борців за незалежність України. Нашими зусиллями було відкрито ряд монументів воїнам Армії Української Народної Республіки та бійцям Української Повстанської Армії, встановлено пам'ятники на могилах українських бійців на Київщині, Рівненщині, Тернопільщині, Черкащині та Херсонщині (загалом понад 20 меморіальних об'єктів).

Цього року ми маємо намір здійснити ряд проектів, які, як і попередні, спрямовані на увічнення пам'яті борців за незалежність. Серед них – встановлення пам'ятника на символічній могилі хорунжого 3-ої Залізної дивізії Армії УНР Тихона Хилюка у селі Нижнів Івано-Франківської області, встановлення меморіальної дошки на честь Т. Хилюка в його рідному селі Гурівці Вінницької області, встановлення пам'ятника на могилі полковника Армії УНР Костя Вротницького-Сивошапки у Рівно-

му, пам'ятника на символічній могилі підсавула Георгія Книговського в Пуші-Водиці, пам'ятника „Воїнам Армії УНР – уродженцям Корсунщини“ в Корсунь-Шевченківському на Черкащині.

Усіх, хто хоче долучитись до відновлення знищених більшовиками вояцьких могил, просимо складати свої пожертви представникові благодійної ініціативи „Героїка“ у Канаді Юрієві Яворському. Імена жертводавців та їхні пожертви будуть оприлюднені на офіційному сайті „Героїки“ (www.geroika.org.ua) після здійснення запланованих проектів.

Наша адреса: м. Київ, пров. Артилерійський, 1-а, кв. 80, Київ 03113 Ukraine. Електронна пошта: heroicspirit@gmail.com.

Контактна інформація в Канаді: Юрій Яворський, 15 Hawthorne Road, Toronto, ON, M9R 1N9. Тел.: (416) 301-3864. Електронна пошта: yurii.yavorskyi@gmail.com.

Павло Подобед,
координатор благодійної ініціативи „Героїка“, Київ

Порадували діти з квітами

Вранці 22 травня, у день перепоховання Тараса Шевченка в Україні, мешканці нашого міста зібралися біля пам'ятника поетові на Театральній площі. Вони прийшли в українських вишиванках, з державними прапорами, поклали квіти, фотографувалися біля пам'ятника.

Людей прийшло небагато, але мене тішило те, що разом з батьками і дідусями прийшли до пам'ятника їхні сини і онуки в

яскравих платтячках, білих сорочинках. Діти несли квіти Великому поетові.

Цей пам'ятник вже багато років є місцем зібрань дніпропетровських українців. Вони збираються тут, щоб обговорити спільні проблеми, висловити надії на вільне і щасливе життя.

Юрій Тисенко,
Дніпропетровськ

Олександр Кошиць був генієм

Дуже цікава і корисна стаття Оксани Колісник з Черкас „Співайте українські пісні також англійською мовою“, яка появилась у „Свободі“ 15 червня, заслуговує на більше, ніж лише моєї пригадки про геніального диригента і композитора української пісні Олександра Кошиця.

У 1950-их роках знайшов я у „Сурмі“ збірник рецензій про творчість цього рідкісного високомистецького інтепретатора української пісні.

Перше враження моє було негативним. Я був тоді студентом музики в Колумбійськм університеті і вважав, що рецензент повинен був звернути увагу на динаміку, дикцію, на збереження чіткості форми твору, а він це залишив і полетів у понадземні міркування, заявляючи, що вислухана пісня піднесла його на небеса нечуваних звуків.

Щоб упевнитися в цьому, я купив платівку пісень О. Кошиця і переконався, що рецензент справді міг говорити лише у нечуваних суперлятивах про геніальність мистця. Кожна пісня була самозрозумілою „небесною“ цілістю. Її динаміка, дикція і форми звучали якоюсь логічною і природно-органічною єдністю, якої ми не помічаємо у щоденному житті.

В усіх музичних центрах я купу-

вав все про О. Кошиця. Також прочитав працю Павла Маценка про засади інтерпретації піснi цього диригента. Основне, що залишилось у моїй пам'яті, це як О. Кошиць проводив вправи з хором. Виконавці скорше вимовляли текст пісні лише на одному звуку і мусіли суворо дотримуватись його вартості нот – наприклад, „А“ звучала половина ноти, потім чверть, а далі вісімки і т.д. Коли ж довелося виконувати пісню, ці два дуже важливі елементи – вартості нот і дикція – були вже повністю органічно опановані співаками.

О. Кошиць вважав найкращим свій хор у соборі св. Володимира, де він був музичним керівником. У 1930-их роках пісні на Україні опинились під арештом. Українська Автокефальна Православна Церква була знищена, 300 бандуристів – носіїв української пісні було скликано до Харкова і розстріляно.

Я вклав дуже маленьку цеглинку у відродження української пісні, коли передав мій архів О. Кошиця до Постійного представництва України в ООН. Якщо не помиляюсь, в газеті „Радянська культура“ була вістка про це.

Роман Мац,
Бетлегем, Пенсильванія

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Організаційний звіт УНСоюзу за 2011 рік

Христина Козак,
головний секретар

Вітаємо Євгена Осціславського, Любов Стрілецьку та Стефанію Гаврилюк з нагоди перемоги в організаційних змаганнях і придбанні найбільшої кількості нових членів для Українського Народного Союзу, – братської організації, яка була створена в 1894 році і котра досі успішно розвивається. Для цих трьох переможців змагань продаж поліс не є їхнім основним заняттям. Вони є добровольцями і мають повне довір'я до принципів УНСоюзу та вірять, що УНСоюз реально підтримує своє членство продажами поліс життєвого страхування та ануїтетів.

Ми вдячні за вашу відданість!

Український Народний Союз вживає кілька критеріїв, щоб обраховувати розвиток продажу життєвого страхування та ануїтетів у своїй братській системі. Число новопридбаних членів – це лише один з таких критеріїв. УНСоюз також враховує загальну суму приходу з вкладок за звітний час. До кожної аплікації на життєве страхування чи на ануїтети є долучена вкладка (або CWA – готівка з аплікацією).

За 2011 рік наступні три відділові секретарі зібрали найбільшу суму вкладок життєвого страхування:

- Любов Стрілецька - 8,328.20 дол. секретар 10-го Відділу УНСоюзу;
- Євген Осціславський - 6,105.80 дол. другий заступник президента, секретар 234-го Відділу УНСоюзу;
- Христина Бродин - 4,740.00 дол.

секретар 27-го Відділу УНСоюзу.

Відділові секретарі, які продали поліс на найбільшу суму життєвого страхування:

- Христина Бродин - 750 тис. дол. секретар 27-го Відділу УНСоюзу;
- Євген Осціславський - 400 тис. дол. другий заступник президента, секретар 234-го Відділу УНСоюзу.

Кожного року УНСоюз відзначає переможців організаційних змагань серед відділових секретарів. Цього року, як і в минулих роках, ті відділові секретарі, які продали найбільшу кількість поліс, є рівночасно членами Головного Уряду УНСоюзу. Складаємо їм щире подяку та вітаємо їх. Незважаючи на всілякі справи та перешкоди сьогодишнього економічного клімату, вони своєю відданістю та тяжкою працею зуміли придбати найбільшу кількість нових членів. Відділові секретарі УНСоюзу продали поліси життєвого страхування на загальну суму 2,452,526 дол. і зібрали вкладок у сумі 54,284.70 дол. Ці суми не враховують тих відділових секретарів, які працюють в Головній канцелярії УНСоюзу.

УНСоюз розраховує на різного роду агентів, щоб продавати поліси життєвого страхування та ануїтети: відділових секретарів, незалежних професійних агентів, працівників Головної канцелярії УНСоюзу, які мають ліцензії, відділових представників.

УНСоюз продовжує зростати і працює над створенням нового відділу продажів, котрий залучатиме незалежних професійних агентів. Ці агенти працюють за контрактами, які не є триваліми, і ми повинні обережно до них підходи-

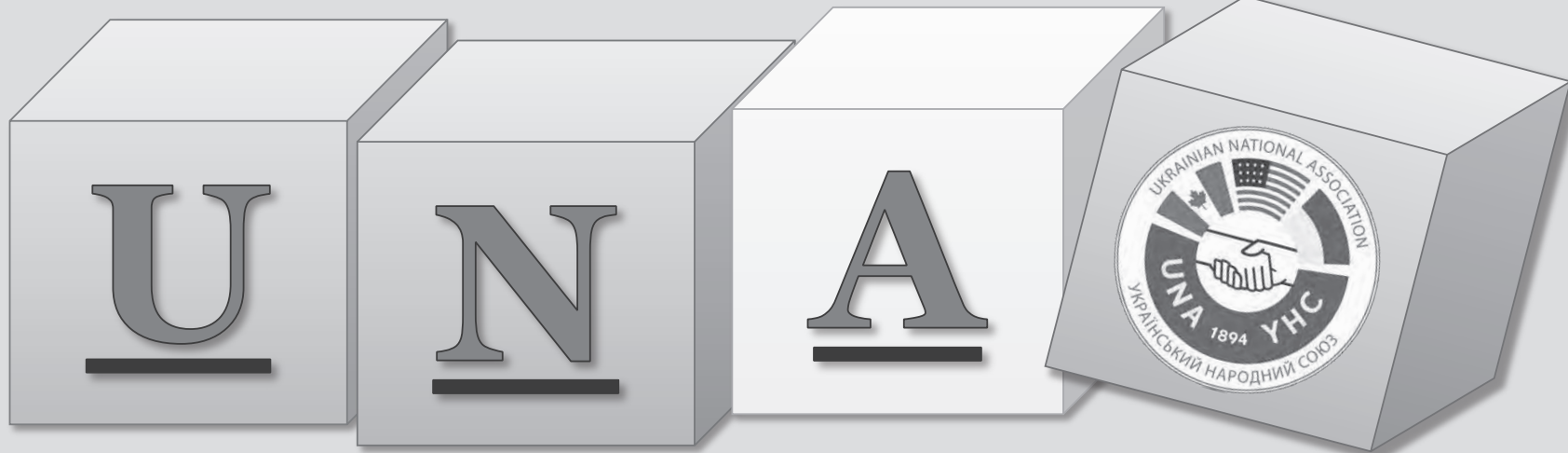
ти, щоб збільшити кількість постійних агентів, котрі довго продаватимуть продукти УНСоюзу. Співпраця з професійними агентами відкриває нам двері до нових ринків. Ануїтети УНСоюзу дають нам доступ до цього. Досвід інших братських організацій вже довів, що коли професійний агент успішно співпрацює з організацією, і продає ануїтети цієї організації, він має тенденцію тоді продавати і поліси життєвого страхування.

Опора братської організації є продаж життєвого страхування. Це є нашою головною метою. УНСоюз мусить продавати життєве страхування, щоб далі рости, розвиватися та далі служити своїм членам. Ми зауважили, що продаж життєвого страхування професійними агентами зріс. В 2010 році 10 відс. життєвого страхування УНСоюзу було продане професійними агентами. Протягом 2011 року професійні агенти продали 24 відс. життєвого страхування УНСоюзу.

Працівники Головної канцелярії УНСоюзу, які мають ліцензії, також відіграють важливу роль у нашому розвитку. Вони не лише виконують свої буденні обов'язки, але також продають життєве страхування та ануїтети. Завдяки їхній праці, Головна канцелярія УНСоюзу (в яку зараховуються і працівники, котрі є відділовими секретарями) продала 2,420,083 дол. життєвого страхування, і зібрала 36,463.65 дол. річних вкладок. За час від 31 грудня 2011 року зібрано 1,581,158.14 дол. з першорічних вкладок ануїтетів.

Усі прагнуть до однієї мети – більше продавати поліс життєвого страхування. За час від 31 грудня 2011 року зібрано 1,395,473 дол. вкладок життєвого страхування, в порівнянні з попереднім роком,

(Закінчення на стор. 9)

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Організаційний звіт...

(Закінчення зі стор. 8)

коли було зібрано 1,341,215 дол. вкладок. УНСо-
юз є на правильній дорозі. За цей звітний період
зріс новий бізнес. Першорічні вкладки життєво-
го страхування збільшилися від 117,083 дол. в
2010 році до 200,682 дол. в 2011 році.

Сьогодні, у ці економічно складні часи, які зумовлені багатьма регулюваннями, більшість штатів вимагають, щоб професійно ліцензовані агенти продавали життєве страхування та анuitети. Деякі штати вимагають, щоб агенти брали участь у курсах про специфічні анuitети, та щоб компанії проводили курси і пояснювали плани забезпечення. Інші штати обмежують кількість поліс, яких неліцензована особа (відділовий секретар) може продати. Штат Нью-Йорк обмежив усі продажі УНСоюзу. Ця структура ставить УНСоюз в складну позицію, де ми постійно намагаємося втримати баланс поміж тим, що ми є братською установою, та всіма вимогами, які регулюються забезпечувим урядом.

Ми вітаємо всіх наших організаторів-переможців, як і всіх відділових секретарів УНСоюзу, працівників Головної канцелярії та професійних агентів, які допомагають УНСоюзові організувати нових членів, таким чином допомагаючи в громадах окремих особам запевнити майбутність своїх родин.

2011 рік був дуже вимогливим для всіх страхових компаній, у тому числі і для братських установ, так і для УНСоюзу. Низькі проценти, сповільнена економіка та зростаючі видатки вплинули на продаж життєвого страхування та ануїтетів. Прихід разом з вкладок життєвого страхування та ануїтетів зменшився від 50,465,577 дол. до 41,487,293 дол. І хоч прихід з вкладок життєвого страхування збільшився, прихід з вкладок ануїтетів зменшився від 49,093,324 дол. до 40,077,334 дол. за цей звітний період.

Впродовж 2010 року та за перші три квартали 2011 року продаж короткотермінових ануїтетів збільшився. Через те, що наші продукти конкурентні, УНСоюз мусить постійно аналізувати стратегії інвестицій, щоб запевнити якнайбільший прихід. На короткотермінових плянах проценти знижуються, і зараз знаходяться на історично низьких мірках. Щоб наш портфель інвестицій залишився стійким, ми мусимо періодично міняти наші пропонувані пляни, щоб пристосуватися до умов ринку.

В жовтні 2011 року, намагаючись зменшити продажі короткотермінових ануїтетів, УНСоюз знизив пропоновані проценти. Рівночасно УНСоюз більше реклямує продаж довготермінових ануїтетів, пропонує висококонкурентні проценти для нових членів та для тих відданих власників поліс, які переводять свої короткотермінові пляни на довготермінові.

Професійні агенти продали 93 відс. анuitетів УНСоюзу, а ліцензовані відділові секретарі та працівники Головної Канцелярії – 7 відс. Нові правила, сильніша контролю та нові вимоги довели до того, що УНСоюз відраджує відділових секретарів, які не мають ліцензій, продавати анuitети. Ми стараємось заохотити відділових секретарів скеровувати осіб, які зацікавлені придбати анuitети, до Головної канцелярії, щоб вони мали змогу поговорити з професійним продавцем анuitетів.

За 2011 рік продано 6,892,237 дол. життєвого страхування, з річними вкладками в сумі 374,652.30 дол. Постійні плани життєвого страхування нараховують 60 відс. від усіх зібраних вкладок, лише 20 відс. походить з термінового страхування, і 20 відс. – з вивінувального. Продукти УНСоюзу є високоякісними, безпечними продуктами з конкурентними процентами. Члени УНСоюзу показують свою відданість цій братській організації тим, що купують продукти життєвого страхування. Це є доказом їхньої упевненості та довір'я до УНСоюзу. Ми дуже вдячні за кожну можливість вітати нових членів, та вдячні за кожну можливість вітати нових членів, та вдячні усім тим, хто продовжує довголітню історію УНСоюзу.

Наша установа намагається далі рости. Ми представляємо нові пляни, збільшиємо число агентів УНСоюзу та вербуємо нових відділових секретарів. Щоб залишитися конкурентними у цьому світі, УНСоюз мусить далі рости і змінюватися. Продажі життєвого страху-

Клуб будівничих УНСоюзу за 2011 рік

Евген Осціславський

другий заступник президента, секретар 234-го Відділу УНСоюзу, придбав 19 нових членів, загальна сума забезпечення поліс – 400 тис. дол.

Любов Стрілецька

головна радна, секретар 10-го Відділу УНСоюзу, придбала 13 нових членів, загальна сума забезпечення поліс – 205 тис. дол.

Стефанія Гаврилук

головна радна, секретар 88-го Відділу УНСоюзу, придбала дев'ять нових членів, загальна сума забезпечення поліс – 45 тис. дол.

вання та ануїтетів довели нас до сильної позиції, але ми не можемо залишатися на одному рівні. Наш професіоналізм та наші знання дають можливість зміцнити фундамент, розбудувати нашу організацію, витримати усі зміни, та подола-

ти усі перепони у цих вимогливих і складних часах.

Складаємо найширшу подяку усім, хто працює над тим, щоб УНСоюз був життєздатною і прогресивною організацією: працівникам Головної канцелярії, відділовим секре-

тарям, головам округ, членам Головного уряду УНСоюзу та Екзекутиві. А зокрема УНСоюз визнає та складає щире подяку Вам, членам, за вашу відданість та підтримку цієї організації. УНСоюз і громада – друзі на все життя!

UNA New Business Recap Report (CWA only)

January 1, 2011 - December 31, 2011

BRANCH SECRETARIES

Name	Life	Face Amt	Annul Prem	Sgl Prem	Life	Annuity	Prem	Life & Annuity
**Streletsky, Lubov	13	205,000	6,908.20	1,420.00	8,328.20			8,328.20
*Oscislawski, Eugene	19	400,000	6,105.80		6,105.80			6,105.80
Brodyn, Christine	1	750,000	4,750.00		4,750.00			4,750.00
*Koziupa, Michael	3	60,000	1,989.00		1,989.00			1,989.00
Platosz, Adam	2	25,000	1,184.65		1,184.65			1,184.65
**Fil, Nick	4	194,000	1,171.69		1,171.69	2	20,000.00	21,171.69
Palaschenko, Olga	2	125,000	1,153.25		1,153.25			1,153.25
Fedorijczuk, George	3	150,000	841.50		841.50	1	50,000.00	50,841.50
Kuzio, Myron	3	20,000	839.00		839.00			839.00
Kotch, Joyce	4	26,000	796.06		796.06			796.06
† Matiash, Eli	3	15,000	676.85		676.85			676.85
Krywyj, Vira	2	125,000	544.75		544.75			544.75
**Hawryluk, Stephanie	9	45,000	473.00		473.00			473.00
Milanytch, Motria	1	10,000	463.00		463.00			463.00
Staruch, Longin	1	50,000	386.50		386.50			386.50
Diakiwsky, Nicholas	4	22,000	357.68		357.68			357.68
Shumylo, Lyubov	1	10,000	347.50		347.50			347.50
Gulycz, Eugene	1	5,000		290.00	290.00			290.00
Chupa, Barbara	2	40,000	267.60		267.60			267.60
*Horbaty, Gloria	2	55,000	263.75		263.75			263.75
Sawkiw, Michael	1	5,000	260.00		260.00			260.00
Koziak, Oksana	1	5,000	220.00		220.00			220.00
Keske, Zoryana	1	5,000	220.00		220.00			220.00
Dziuba, Christine	1	10,000	216.60		216.60			216.60
Hawryluk, Judith	1	4,526	200.00		200.00	3	57,000.00	57,200.00
Kuropas, Roman	1	10,000	42.50		42.50			42.50
Chabon, Joseph	1	5,000	35.55		35.55	2	20,000.00	20,035.55
Turko, Michael	1	5,000	29.50		29.50			29.50
Pryjma, Irene	1	5,000	24.25		24.25			24.25
MISC	5	66,000	21,215.52	591.00	21,806.52	5	141,377.39	163,183.91
***Serba, Eugene						3	7,000.00	7,000.00
Paschen, Gloria						4	40,000.00	40,000.00
Felenchak, Michael						1	5,000.00	5,000.00
TOTAL	94	2,452,526	51,983.70	2,301.00	54,284.70	21	340,377.39	394,662.09
Home Office	60	2,420,083	28,083.65	8,380.00	36,463.65	48	1,581,168.14	1,617,631.79
Field Agents	51	1,629,628	100,221.11	178,600.44	278,821.55	954	34,292,609.15	34,750,031.14
U.S. Total	205	6,502,237	180,288.46	189,281.44	369,569.90	1,023	36,214,154.68	36,762,325.02
Canada								
Name	Life	Face Amt	Annul Prem	Sgl Prem	Life	Annuity	Prem	Life & Annuity
**Osidacz, Eugene	1	300,000	4,034.00		4,034.00			4,034.00
Dolnycky, Alexandra	1	5,000	172.70		172.70			172.70
*Groch, Myron	2	50,000	129.75		129.75			129.75
Misc	1	10,000	325.00		325.00			325.00
Home Office	1	25,000	420.75		420.75			420.75
Total	6	390,000	5,082.20		5,082.20			5,082.20
Grand Total U.S. & Canada	211	6,892,237	185,370.66	189,281.44	374,652.10	1,023	36,214,154.68	36,767,407.22
* UNA Executive Committee Member ** Advisor, UNA General Assembly *** UNA Auditing Committee								

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Молодь вшанувала пам'ять Голодомору Пом'янули трагічно загиблих

о. Іван Наконечний

ПАРМА, Огайо. – 20 травня, між двома Літургіями, три священники, диякон і вісім віктарних прислужників Українського православного собору св. Володимира відслужили Панахиду в пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні біля пам'ятника, встановленого у 1993 році. Співав парафіяльний хор.

Після Панахиди, члени Молодшого відділу Української Православної Ліги, Недільної школи та

Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при соборі св. Володимира, читали поеми і розповідали про страшні події, що привели до смерті мільйонів українців. Сльози були на очах парафіян, тому що деякі особисто пережили цю трагедію, а інші були зворушені читаннями про смерть українців.

На закінчення, молодь покляла голубі і жовті гвоздики біля пам'ятника, а хор заспівав „Вічну пам'ять“ і „Боже Великий, Єдиний“.

На Панахиді в пам'ять жертв Голодомору. (Фото: Дарін Джоган)

Христя Цибрівська-Єрмихов

МІНЕАПОЛІС. – 27 травня українська громада зібралася на цвинтарі „Sunset Memorial“ на Панахиді в пам'ять шести молодих пластунів, котрі трагічно втопилися майже 52 роки тому на пластовому таборі у Вискансині.

Один з них хлопців був з Міне-

аполісу – Ігор Володимир Левицький, син о. д-ра Володимира і Галини Левицьких. Панахиду відслужив о. Євген Кумка з Української православної церкви свв. Михаїла і Юрія.

Після Панахиди члени Пластової групи в Мінеаполісі запросили присутніх стати в коло і співати традиційну пластову пісню „Ніч вже іде“.

Учасники церемонії заспівали пластову пісню „Ніч вже іде“.

Святкували 60-ліття Українського Музичного Інституту

Марія Гординська-Голіян

ДІТРОЙТ. – Школа Українського Музичного Інституту Америки (УМІ) відзначила 60-ліття УМІ 20 травня концертом української музики в Українському культурному центрі у Ворені, Мишиген.

У вересні 1952 року організували Український Музичний Інститут Америки в Нью-Йорку професійні музиканти-імігранти, які здобули освіту в Україні й Європі. Роман Савицький став першим президентом і з допомогою Меланії Байлової, Володимира Цісика, Івана Недільського та Ігоря Соневицького склав програму навчання на зразок вимог Консерваторії ім. Миколи Лисенка у Львові. Відділи були засновані в Дітройті, Нью-Йорку, Філадельфії, Клівленді, Балтиморі та інших містах, де оселилися українці.

Школа в Дітройті була заснована у вересні 1954 року. На перших сходах були присутні учителі Ірена Решетилевич, Марта Тарнавська, Марія Віханська, Володимир Вірстюк і Богдан Сарамба. Першим директором став композитор д-р Василь Витвицький. Пізніше до учительського складу ввійшли д-р Богдан Лончина, Борис Максимович, Лідія Соя, Лідія Терлецька-Добровольська, а згодом і випусники школи Марія Лончина-Лісовська, Лариса Стасів-Гнатюк, Ірина Строїч-Шамрай і Марія Гординська-Голіян. Ольга Соловей провадила вокальними ансамблями і акомпанювала хорів „Трембіта“. Христина-Романа Липецька вчила співати, а Марко Лепкий – грати на скрипці.

Відкрила свято директор М. Лончина-Лісовська. Учні Катерина Загайко, Лилі Кюбер, Анастасія Ільків, Андрій Пасічник, Неоніла Косак, Анатолій Захарчишин, Джастин Фернандо, Матей Джекс, Юлія Болюх, Зузанна Пру-

сак і Нікол Ткач (дуєт), Сара Селерс, яких підготували учителі Мирослава Борищук, Марія Гординська-Голіян, М. Лончина-Лісовська, Ірина Свитка, Олександра Шерстило і Галина Яловенко, виконували твори українських компо-

зиторів.

Учні Володимира Щесюка Селест Лай і Іян Ченг, Дарті Гамонс і Анджані Паланівелю грали на скрипках дуєти при фортепіанному супроводі Люби Щесюк.

Звучали музичні твори у вико-

нанні Владислави Слободян, Анастасії Баскевич, Міранди Селерс, Марини Маляренко, Олександра Гедеона, Джонатана Чуанга, Джейсона Фернандо, Дениса Слюса-

(Закінчення на стор. 12)

В сумну і незабутню пам'ять Акції „Вісла“

Віра Павлишин

НЬЮ-ЙОРК. – Чисельно зібралась українська громада 5 травня в залі Державницького фронту на організований 1-им відділом Організації Оборони Лемківщини (ООЛ) вечір пам'яті жертв сумнозвісної акції „Вісла“.

Доповідь виголосила Анна Войтович. Власний вірш „Акція „Вісла“ прочитала Текля Гнатишин, авторську пісню про акцію виконав голова відділу Михайло Хомик. Вірш „На чужині“ декламувала Мирослава Морох, лемківські пісні співали бандуристка Алла Куцевич та дуєт сестер Надійки та Наталії Павлишиних. Було представлено виставку світлин про побут лемків та понад 150-літні лемків-

ські строї.

Приємною несподіванкою було нагородження Грамотами подяки найбільш активних членів відділу Стефана Барни, Т. Гнатишин та Теодора Павелчака.

Присутні переглянули документальний фільм „У сні. І наяву“ режисера і постановника Андрія Ротка, який спеціально прибув з Торонто. У залі перебувало понад 20 свідків цієї жорстокої акції, які після висвітлення фільму поділились своїми спогадами про цю подію та враженнями від фільму.

Голова Головної управи ООЛ Зенон Галькович та голова Світової ліги українських політичних в'язнів Богдан Качор поділились з присутніми думками щодо впливу цієї події на подальшу долю українського народу.

Свідки акції „Вісла“ на вечорі пам'яті в Нью-Йорку. (Фото: Ігор Павлишин)

Владика Любомир Гузар поділився своїм баченням України

Ніна Василькевич

ВОРЕН, Мішіген. – На початку травня до США приїздив, на відвідини своєї родини та друзів, один з найавторитетніших церковних діячів сучасної України – Патріарх-емерит Української Греко-Католицької Церкви кардинал Любомир Гузар. Цікава і важлива за змістом зустріч з ним відбулася 6 травня в церкві св. Йосафата у Ворені, Мишиген.

Хлібом-сіллю зустріли дорогого гостя голова місцевого відділу Патріархального Товариства Рома Дигдало та Марія Клепач. Р. Дигдало нагадала присутнім, що Владика Любомир має з дітройтською громадою особливий зв'язок. Тут жили і тут поховані його батьки і сестра. Саме сюди була його перша візита до української громади, коли він у 2001 році очолив УГКЦ. Завдяки невтомній праці Владика Любомира, його сильній і діяльній вірі у високе призначення нашої Церкви, завдяки його вмілому прововоді і творчому підходу до справи, УГКЦ росте і розвивається.

З привітальним словом до Владика звернулася, голова Українського Патріархального Товариства і голова Редакційної ради журналу „Патріархат“ Рома Гайда.

Бесіда з Блаженнішим Любомиром розпочалася після проведеної протоігуменом Филипом Сендриком молитви.

Отець-декан Володимир Петрів, представляючи гостя, підкреслив, що духовна велич Владика Любомира високо оцінена цілим християнським світом. Українці – щасли-

Під час молитви за Україну (зліва): отець-декан Володимир Петрів, Блаженніший Любомир Гузар, Марія Рипан, Рома Гайда, Рома Дигдало. (Фото: Ніна Василькевич)

ва нація, коли мають таких провідників, як Блаженніший Любомир.

Владика Любомир почав свою бесіду з того, що сучасні засоби масової інформації дуже легко і швидко розносять по світі новини, і американські українці знають про все, що діється в Україні. Тому він хоче зосередитися на найважливішому.

Отож 1 грудня 2011 року предстоятелі трьох Українських Церков: Патріарх УГКЦ Святослав, предстоятель Української Православної Церкви Московського патріархату Митрополит Володимир (Сабодан) і Патріарх Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарет оприлюднили спільне звернення. Це сталося в річницю Першогрудневого референдуму 1991 року, коли 92 відс. мешканців

країни віддали свої голоси за державну незалежність України. Від того часу минуло 20 років. Чому ж життя українського народу залишається тяжким? Чому і політична, і економічна, і моральна атмосфера не є здоровою? Тому, що мислення владної еліти, а отже, й мислення усього суспільства дуже зматеріалізоване. Найвищою цінністю і ціллю стали гроші, майно, матеріальні блага. Такий світогляд не приведе до кращого життя.

Тому предстоятелі Українських Церков звернулися до свого народу з закликом переставити щоденне буття на фундамент духовних цінностей. Відтак запросили 11 знаних в Україні особистостей, які вислухали провідників Церков і 13 грудня 2011 року оприлюднили декларацію, зобов'язавшись випра-

цювати певні принципи, на яких ця докорінна зміна в українському суспільстві стане можливою. У світлі цих завдань 5 квітня цього року відбувся Всеукраїнський круглий стіл з участю 70 осіб. Було обговорено конкретні пропозиції, які ми слід керуватися, щоб розвивати працю. Наступне засідання круглого стола передбачене у вересні. Врешті будуть випрацьовані принципи, на основі яких можна буде мирно, спокійно розбудовувати кращу майбутність Української держави.

Опісля зустріч перейшла у категорію „запитання – відповідь“.

Зокрема Любомир Гевко поцікавився взаєминами між Церквами різних конфесій в Україні. Влади-

(Закінчення на стор. 12)

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 3-5 тижнів

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**НАЙКРАЩІ ЦІНИ
НА ДОСТАВКУ ПАКУНКІВ
В ГРУЗІЮ ТА УЗБЕКИСТАН**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Конференція Українських...

(Закінчення зі стор. 5)

„блогера“ в Україні.

Марко Левицький, головний редактор едмонтонських „Українських вістей“, промовляв на тему браку етики в сучасній журналістиці, зазначаючи, що йдеться про значний занепад професійної етики в мідія-просторі від 1970 року.

В. Кіш, оглядач газети „Новий Шлях“, влучно представив статистичний огляд під назвою „Україна в цифрах“.

Колега українських журналістів Північної Америки Ю. Луканов з Києва подав отверезуючу інформацію про розвиток ситуації в Україні, де, як він сказав, режим хоче контролювати інформаційний простір і де тиск на журналістів стає все регулярнішим. Під режимом Президента Віктора Януковича свобода слова, підкреслив доповідач, є абсолютно обмежена, всі гілки уряду і всі інституції є під контролею В. Януковича. Крім того, олігархи контролюють засоби масової інформації, і їх потрібно підтримувати уряду, тому ці видання не критикують нікого, хто є при владі.

Ю. Луканов покликався на НМПУ, яку він очолює, підкреслюючи, що вона не має підтримки уряду, а функціонує на базі грентів від фондів і неурядових організацій (слід підкреслити, що приїзд Ю. Луканова до США та його участь у роботі з'їзду на Союзівці була оплачена Федеральною кредитовою спілкою „Самопоміч“ в Нью-Йорку). Він додав, що його бажанням є, щоб ця група незалежних журналістів співпрацювала з українськими журналістами Північної Америки і щоб вони підтримували боротьбу проти цензури в Україні та допомогли українським журналістам в контактах у США і Канаді і підтримували програми обміну журналістів.

Програму в неділю, 20 травня, розпочав через „скайп“ Андрій Головатий, консультант з інформаційних технологій, який представив докладно багато можливостей застосування „фейсбуку“ і „твітте-

ру“.

Мирослава Роздольська, журналістка і президент „Нової української хвилі“, говорила про те, що хвиля нової української імміграції може бути допоміжним і позитивним чинником у сприянні розвитку демократії і громадянського суспільства в Україні, як і учасником в житті української діаспори.

Сесію „Що ми мусимо зробити“, якою проводила О. Башук-Гепбурн, розпочато одностайним рішенням присвятити конференцію обороні демократії, людських прав і свободи преси в Україні.

Також було вирішено, що Спілка українських журналістів Північної Америки повинна розвинути і поглибити співпрацю з Незалежною медіа-профспілкою в Україні. Контакти цих двох організацій, СУЖПА і НМПУ, запевняють кращі можливості, якщо зайде потреба реагувати на різні ситуації в Україні, США і Канаді.

О. Башук-Гепбурн запропонувала, щоб українська діаспора Північної Америки доклала більше зусиль, вивчаючи і передбачаючи політичні висліди, замість зосереджуватися на розвиткові культурних програм.

Дальше Ю. Ключас відзначив той факт, що у глобальних засобах масової інформації замало відомостей щодо українських справ, і підкреслив, що місця в цій ділянці завжди заповнені „Русським міром“, програмою Кремля. Він підкреслив потребу українсько-англійських засобів масової інформації для пропагування української справи у світі.

На закінчення Ю. Ключас, головний організатор цього з'їзду 2012 року, подякував Федеральній кредитовій спілці „Самопоміч“ в Нью-Йорку за спонсорвання цієї міжнародної конференції працівників українських ЗМІ, що є „маленьким кроком ширшого концепту бачення і думання наперед для української громади в Північній Америці“.

Наступна конференція українських журналістів Північної Америки відбудеться весною 2014 року.

Владика Любомир...

(Закінчення зі стор. 11)

ка Любомир розповів, що в Україні діє Всеукраїнська Рада Церков, куди входять 19 представників найбільших релігійних громад. Це католики, православні, протестанти, юдеї і мусульмани. Рада представляє майже 90 відс. віруючих людей в країні. Цю організацію створила держава, щоб контролювати Церкву, але вісім років тому Рада звільнилася від державного нагляду і старається свою діяльність провадити незалежно.

Володимир Яловенко запитав, при якому президенті Церкві було найлегше. Відповідь: „При будь-якому президенті наша Церква залишається незалежною від державної влади“.

На запитання Владика Олександра Биковця, що робиться для досягнення єдності християнських Церков, Блаженніший Любомир відповів, що праця в цьому напрямку не припиняється, і ця єдність обов'язково настане, хоча ще не так скоро.

Емма Василькевич запитала, як молодь в Україні підтримує Церкву і як Церква підтримує молодь. Владика Любомир відповів, що Украї-

на в даний час все ще перебуває на складному і нелегкому переході від комуністичного минулого до нормального державного, суспільного життя. Виростає нове покоління, яке шукає правильний шлях у житті. Це вимагає від Церкви великої праці, щоб підтримати молодь. Вони буде такою, якою Церква допоможе їй стати.

Була ще ціла низка інших запитань, на які Владика Любомир дав ясні і вичерпні відповіді.

Отець В. Петрів подякував Блаженнішому Любомирові за надзвичайно цікаву бесіду, а також Організаційному комітетові, який підготував цю незабутню зустріч. До нього входили Р. Дигдало, Мирося Бараник, Ніна Василькевич, МIRON Воронович, Маруся Зарицька-Червіовська, Ліда Колодчин, Уляна Кушнір, Богдан Неганів, Зеня Серафін. Почесними членами були о. вікарій Вейн Руцький, о. декан В. Петрів, о. ігумен Даниїл Чайковський, ЧСВВ, о. Маріо Дацишин, ЧСВВ, о. Валерій Кандюк, о. Богдан Рибчук, о. Володимир Рибіцький, ЧСВВ, о. Роман Гикавий, ЧСВВ, о. Йосиф Кралька, ЧСВВ.

Члени комітету висловили щире вдячність усім присутнім на зустрічі, зокрема за щедрі пожертви на Патріарший собор в Києві.

Марія Клепач (зліва) та Рома Дигдало зустрічають Блаженнішого Любомира Гузара хлібом-сіллю. (Фото: Марія Рипан).

Святкували 60-ліття...

(Закінчення зі стор. 10)

ра, Олександра Накляя, Соломії Свитки, Христовера Ільжаса, Анни Смаль.

Після перерви учителі, випусники і гості виконали сучасні твори. Виступили М. Гординська-Голіян, М. Лончина-Лісовська, Марія Миколенко, Андрій Сурмак, Джуліен Голмс, С. Свитка і Ярослав Березовський. Програма закінчилася твором В. Витвицького для скрипки, віолончелі і фортепіано у виконанні А. Сурмака, Жігюн Ким, М. Лончини-Лісовської.

Концерт віддзеркалив багатство української музики і здібності талановитих учнів.

Учні школи Українського Музичного Інституту в Дітройті.

Про книжки, котрі варто зберегти

ДОРОГА ЧИТАЦЬКА ГРОМАДО!

Очевидно, в кожному українському мешканні є більша чи менша кількість україномовної літератури. Знаємо про випадки, коли книжок за десятки років зібралось багато, а читати вже нема кому. Маємо велике прохання: якщо у ваших книгозбірнях знайдеться книжка, видана „Свободою“ чи Українським Народним Союзом, надішліть її до нашої редакції – цим посприєте здійсненню важливого, загально-

корисного проекту, над яким ми тепер працюємо. Йдеться про переведення давніших видань в електронний формат, що відтак відкриє вільний доступ до них через інтернет. Якщо котрась з таких книжок виявиться дорогою для вас, обов'язково повернемо її власникові після виготовлення електронної копії. За додатковою інформацією телефонуйте (973) 292-9800, дод. 3051.

Редакція „Свободи“

УПЦ В США попрощалася з Митрополитом Константином

ПІТСБУРГ, Пенсильванія. – Священослужителі та вірні Української Православної Церкви в США попрощалися з Митрополитом Константином, який упокоївся 21 травня.

Першу Панахиду відслужив протоєрей Іван Галушак ще в лікарні. Архієпископ Антоній, Єпископ Даниїл та працівники Консисторії зібралися в духовному осередку Митрополії УПЦ в США на заупокійну молитву за душу спочилого предстоятеля, після чого владики вирушили до Пітсбургу, щоб підготувати похорон.

24 травня Архієпископ Антоній та Єпископ Даниїл відслужили парастас за упокоєння душі Митрополита Константина, де також була присутня його родина. 25 травня у храмі св. Володимира після заупокійної літії Єпископ Даниїл розповів про службу Митрополита, котрий у своєму житті торкнувся сердець багатьох людей, проповідуючи Христове вчення.

Єпископ Мелхіседек з Пітсбурзької Єпархії Православної Церкви Америки разом з місцевими священослужителями відслужили Панахиду та висловили свої співчуття священослужителям та вірним УПЦ в США. Архієпископ Грецької Православної Церкви Америки та Екзарх Вселенського Патріярха Дмитрій прибули до парафії св. Володимира разом з Митрополитом Миколаєм Дітройтським та Митрополитом Савою Пітсбурзьким, щоб принести свої молитви та взяти участь у похороні.

Архієпископ Антоній, Митрополит Юрій – предстоятель Української Православної Церкви Канади, Єпископ Томас з Антіохійської Православної Церкви, Єпископ Іларіон з Єпископом Андрієм з Української Православної Церкви Канади, Єпископ Даниїл та Єпископ Мелхіседек разом з 50 священниками та понад 500 вірними були в храмі під час похорону.

Були також представники з

Духовенство під час похоронних служб.

інших Церков України, Канади, Австралії та Європи, зокрема Архієпископ Харківський та Полтавський Української Автокефальної Православної Церкви Ігор (Ісиченко), Митрополит Стефан Сорока з Української Католицької Церкви (УКЦ) в США, Митрополит Віліям Скурла з Візантійської Католицької Церкви в США, Єпископ-емерит Василь Лостен з Стемфордської Єпархії УКЦ в США та Єпископ Іван Бура з Єпархії Парми УКЦ в США.

Митрополит Української Православної Церкви Канади Юрій висловив свою згадку про життя Митрополита Константина. Про життя і службу Митрополита Константина розповів також Єпископ Даниїл.

Після Богослужіння Архієпископ Дмитрій з Грецької Православної Церкви Америки звернувся до громади від імені Вселенського Патріярха Варфоломея, який у своєму листі визнає, що упокоєння Митрополита Константина є великою втратою для усього пра-

вославного світу.

У суботу настоятелі катедральних соборів УПЦ в США разом з священниками пройшли процесією до церкви св. Володимира для завершення похоронних служб. Літургію служили Архієпис-

коп Антоній, Митрополит Юрій, Митрополит Сава, Єпископи Іларіон, Андрій, Даниїл, Мелхіседек. Архієпископ Антоній, який за Конституцією УПЦ в США перейняв духовний провід Церкви, під час проповіді розповів про багаторічне товариство з Митрополитом Константином.

Сотні людей прийняли святе Причастя під час Заупокійної Літургії та пізніше зібралися на поминальний обід на честь Митрополита. Під час обіду до присутніх звернулися Митрополит В. Скурла, Єпископ Мелхіседек, о. Михайло Смолинець з Української Православної Єпархії в Австралії і Нової Зеландії, Архієпископ Ігор (Ісиченко), о. Іван Наконечний – настоятель митрополичої катедри св. Володимира (Парма, Огайо), племінниця Митрополита Аля Коселко. Сестра Митрополита Дарія Мазур подякувала присутнім за те, що вони стали частиною життя її брата.

День завершився похованням на парафіяльному цвинтарі св. Володимира Митрополита Константина біля його батьків Стенлі і Катерини та брата Йосипа.

УПЦ в США

Похоронна процесія на цвинтарі у Пітсбургу.

„Куряча котлета...”

(Закінчення зі стор. 6)

нав своє завдання, а не підривав встановлений графік візиту Президента до Києва. Ради Бога, опам'ятайся! Президент Буш виголосить свою промову незалежно від того, чи ти перекладеш її, чи ні! І знаєш, що, правдоподібно, станеться? Тому що в делегації Президента немає іншого українського перекладача, а російськомовний є, то він і зробить переклад і читатиме російською синхронно з тим, як Президент вестиме свою промову. Подумай, тепер тільки від тебе залежить, чи слухачі в Україні почують промову Президента Буша українською мовою, чи на „общепонятному”.

– Ну, ну, вже досить, ти мене переконав, я таки перекладатиму, – погодився остаточно Юрко. – Подиктуй мені строфу Сосюриного вірша.

Після того все пішло гладко, Президент Дж. Буш-старший виголосив свою промову згідно з пляном, Юрко гарно перекладав. Але трапилося одне маленьке, проте дуже прикре для нас „але”: читаючи-виголошуючи свою промову, Президент вилучив з неї так складно отриману цитату Сосюриного вірша...

Р. С. Зовсім не гладко обійшлося Президентіві Бушеві з тією його промовою. Не тільки громадськість України, але й всього світу здивувалася та обурилася з такої жадливої

непоінформованості Президента Сполучених Штатів Америки і його дорадників щодо дійсного стану справ у Східній Європі. Згадати б хоча, що всього через три тижні після промови Президента Україна проголосила відновлення своєї державної незалежності, яку вона втратила в катастрофічний четвер 17 листопада 1921 року, коли комуністично-російські полчища перемогли у боях біля Базару на Житомирщині виснажених воїнів Другого Зимового походу Армії Української Народної Республіки.

А в Америці видатний політичний оглядач Віліям Сафаєр піддав нещадній критиці київську промову Президента Дж. Буша, надавши своєму коментареві, надрукованому в щоденнику „Нью Йорк таймс”, іронічний заголовок: „Куряча котлета по-київськи”. Цей дотепний епітет уже назавжди увійшов у міжнародний лексикон політичних понять. Як згадавав пізніше В. Сафаєр, Президент Дж. Буш-старший так образився на нього, що більше ніколи з ним не розмовляв. Тут треба зауважити, що назвати когось „курка” („chicken”) в Америці – це найбільша зневага (мовляв – боягуз, слабодух).

Хто знає, якби-то Президент Дж. Буш-старший невилучив тоді з своєї київської промови строфу Сосюриного вірша „Любіть Україну”, то, може, українці були б менш ображені на нього?...

Александрія, Вірджинія

Не згасне пам'ять...

(Закінчення зі стор. 1)

спостерігати інсценізацію Берестецької битви на острові Журавлиха. Відтак на честь героїчно загиблих козаків було організовано ланцюг пам'яті вздовж річки Пляшівка.

Також відбувся традиційний з'їзд українського козацтва. А козаки Рівненської Січі Війська Запорозького ім. Ніла Хасевича та Рівненського Вільного Козацтва ім. Северина Наливайка відзначили 361-шу річницю Берестецької битви кінним походом до історико-меморіального заповідника, а також традиційним козацьким вишколом, народними іграми та забавами.

В рамках святкування відбулися і виставки-ярмарки виробів народних майстрів; виступи фолклорних колективів, інші масові заходи.

Варте уваги й те, що, як ніколи раніше, все довкілля „Козацьких могиł” рясніло вишитими сорочками. Панувала справжня українська атмосфера.

Хоч не обійшлося і без політичних промов, оскільки політики вже орієнтуються на осінні парламентські вибори, але загальний настрій полягав саме у масовому і щирому вшануванні пам'яті героїв-козаків, які хоч і зазнали поразки від набагато чисельнішого війська польського короля Яна Казимира, а проте ця поразка, як писала Ліна Костенко, „варта стонадцять перемог”.

Відбувся семінар творчої молоді „Смолоскипу“

Любов Багацька

КИЇВ. – XVIII семінар творчої молоді видавництва „Смолоскип“ почався 4 травня з нагородження лавреатів літературної премії.

Після цього молодь двома автобусами прибула до бази відпочинку „Енергія“ у Ворзелі під Києвом. Музична ватраз гітарами та віршами біля вогнища зробила команди учасників згуртованими й дружніми.

5 травня молодь попрямувала до актовій залі на перший круглий стіл „Стратегічні тренди – 2050: у якому світі ми житимемо?“, який вела Ірина Патроник зі Львова. Погляди на майбутнє виголосили Єлизавета Піскова з Черкас, Оля Ткаченко, Мирослав Трофимук та Дарина Попіль зі Львова, Віталій Паздрій з Тернополя.

Цікавий круглий стіл провів Максим Майоров з Севастополя, привернувши увагу учасників до проблем Криму. Було розглянуто історичні причини та нинішню ситуацію на півострові – повернення кримських татар, базування Чорноморської флотії Росії.

Далі відбувся круглий стіл Максима Кицюка з Севастополя „Ненасильницький опір: історія та наслідки вітчизняних студентських революцій“, на якому до виступу було запрошено гостей, які брали участь в акціях протесту, Олесь Донія, Сергія Пантюка, Євгена Золотарьова, Дмитра Потехіна.

Підсумком круглих столів стала презентація командами власних стратегій розвитку України.

Якщо суботні круглі столи були присвячені переважно політичним темам, то в неділю, 6 травня, вся увага була прикута до соціальної складової засобів масової інформації та мистецтва. Сонячна погода дозволила проводити круглі столи на свіжому повітрі. Любов Багацька та Руслан Рудомський з Хмельницького були модераторами круг-

Учасники XVIII семінару творчої молоді „Смолоскипа“. (Фото: Сергій Оніщенко)

лого столу „Інтернет-ЗМІ – історія, сучасний стан, перспективи“. Доповідачі Василь Левенець з Вишнівця, Тимофій Федорець з Дніпропетровська ділилися досвідом, а доповідачка Ірина Чулівська зі Львова розповіла про нові професії, які з'явилися з розвитком інтернету.

Тему продовжив Сергій Солтис зі Львова на круглому столі „Вплив соціально-політичних видань на формування громадянського суспільства“, де Ксенія Калашникова з Харкова означила тенденцію контролю політичними організаціями окремих видань, через що існує загроза маніпуляції громадською думкою. Зоя Красовська з Запоріжжя висловила тезу, що саме публіцистика має сприяти формуванню громадської думки.

На круглому столі „Соціально орієнтоване мистецтво: за і проти“ тривала жвава дискусія. Модератор Ярослав Мінкін з Луганська дав можливість висловитися всім охочим. Поет Василь Карп'юк з Івано-Франківщини у своїй доповіді заявив, що соціально-орієнтоване мистецтво актуальне лише у певному

місці й у певний час, а за будь-яких інших умов не має жодної цінності.

У гості на семінар завітала Поліна Городиська, яка представила проект „Циклоп“ – міжнародний конкурс відеопоезії, що проводиться з 2011 року. Відбувся творчий вечір Ірини Шувалової та Олени Степаненко, які свого часу стали лавреатками конкурсу „Смолоскипа“ у номінації „Поезія“.

7 травня тема круглого столу була близька кожному учасникові – „Українські політики on-line: хто і як використовує соціальні мережі в політичній діяльності?“. Модераторка цього і двох наступних круглих столів того дня Олена Синицька з Києва зробила ґрунтовний вступ про загальні тенденції „віртуалізації“ української політики й передала слово доповідачці Ярославі Литвин з Києва про діяльність у соціальних мережах Олега Ляшка.

Далі модераторка перейшла до круглого столу „Український медіапростір: Russian style, або чому розважальні програми витісняють аналітику?“. Доповідачка Аліна Олексієнко (Київ) розглянула загаль-

ну тенденцію для багатьох українських каналів – купувати телепроекти в інших країн (не лише в Росії) замість того, аби розробляти власний продукт. Юлія Стасюк (Луцьк) розкритикувала волинські телеканали.

День продовжив круглий стіл „Вплив сучасних технологій на мистецтво: трансформації візуальних жанрів“. Ця тема викликала бурхливу мистецьку дискусію. Доповідачі Микола Леонівич (Полтава), Олекса Синицький (Київ) та Андрій Шийчук (Івано-Франківськ) дійшли до висновку, що сучасні технології лише значно спрощують працю над фільмом чи картиною, але не створюють нового. Продовженням дискусії стала презентація нового проекту видавництва – відеоантології української молоді поезії „Римовані міста“ (директор видавництва Ростислав Семків).

Вечір продовжився поезією в одному з корпусів бази „Енергія“. Модераторки Катерина Каруник та Олена Рибка (обидві з Харко-

(Закінчення на стор. 15)

Презентація книги не відбулася

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Презентація книги Володимира Корнілова „Донецько-Криворізька республіка. Расстрелянная мечта“, призначена на 9 квітня у залі обласної наукової бібліотеки ім. Дмитра Чижевського, не відбулася. Студентська молодь дружно скандувала: „Ганьба!“ Автор книжки не зміг виступити, навіть користуючись потужним мікрофоном, не кажучи вже про супроводжуючого його Олександра Чаленка.

Більшість засобів масової інформації Кіровоградщини проігнорувала цю подію. Одна газета відгукнулася короткою реплікою про „фашистську молодь“. Керівництво бібліотеки вважає поведінку молоді неприпустимою, інші схвалюють таку реакцію, мовляв, як же інакше можна було висловити своє ставлення до автора – відомого імперіяліста?

Звісно, якби організатори заздалегідь надали книгу для ознайомлення, ситуація могла б бути інакшою, але за умови, коли очікувався лише монолог автора – директора Інституту Співдружності незалежних держав (колишній Інститут марксизму-ленінізму), центральне бюро якого в Росії очолює одіозний Костянтин Затулін, важко було розраховувати на лояльність молодіжної аудиторії.

Власне, книга В. Корнілова не стосується Кіровоградщини, але автор і його однодумці свої ідеї федералізації намагаються поширювати й утверджувати не лише на сході, а й у цен-

трі України. До речі, у сусідньому Дніпропетровську, який автор вважає частиною Донецько-Криворізької республіки, влада відмовилася сприяти презентації книги.

Вже в анотації книги сказано: „Читач дізнається, яким чином ті землі, які нині називаються сходом України, стали власне Україною“. Автор робить дуже однозначний висновок: Україною ті землі стали через недалекоглядність Леніна, Сталіна та тодішнього Центрального комітету партії більшовиків, які не спромоглися зберегти і утвердити Донецько-Криворізьку республіку.

Україна у цій книзі – якась примітивна вигадка, ефемерна потвора, яка плутається під ногами величних історичних постатей і заважає їм вершити благородну справу збереження цілісності Російської імперії. Цей контекст постійно підкреслюється. Автор постійно апелює до демократичності ідеї створення автономної республіки не за національним, а за економічним принципом. Більшовики твердили: як можна розривати економічні зв'язки, без Донбасу революційна Росія не встоїть! Ось що їх хвилювало найбільше.

Автор не раз підкреслює, що провідникові донецьких більшовиків Артемові не дали розгорнутися з республікою на його „рідному“ Донбасі. Який же він був для нього рідний? Наро-

Молодь протестує проти ідей Володимира Корнілова.

дився Федір Артем-Сергеев у Курській губернії, жив в Європі, Індії, Китаї, Австралії. У 1905 році з'явився у Харкові.

В. Корнілов діячів українського руху (Симон Петлюра, Микола Скрипник, Дмитро Багалій, Гнат Хоткевич) підкреслено показує недалекими і примітивними. Навіть те, що Україна зформувалася у її нинішніх кордонах, не подобається В. Корнілову. Він певен: „Якби перемогла лінія ідеологів створення Донецької республіки, деяких нинішніх пострадянських держав, у тому числі і – особливо України, в нинішніх кордонах зараз би не було“.

Краєзнавці та журналісти Кіровограда, ознайомившись з книгою В. Корнілова, планують провести її публічне обговорення і пошукати відповідь на запитання, чому обласна влада сприяє відверто антиукраїнським проектам?

Літературний вечір Ніни Василькевич

Катерина Ткачук

ВОРЕН, Мишиген. – 20 травня в домі Союзу Українок Америки (СУА) у Ворені відбувся літературний вечір поетеси Ніни Василькевич.

Вечір відкрила голова 76-го Відділу СУА Тая Бедрус, представила Н. Василькевич і передала слово голові Окружної Управи СУА Лідії Яхницькій.

Л. Яхницька розповіла про Н. Василькевич як про довголітню секретарку Окружної управи СУА в Дітройті, авторку багатьох статей в україномовних газетах і журналах про життя української громади Дітройту.

Про життєвий і творчий шлях Н. Василькевич в Україні розповіла її подруга Валентина Оніщук. Н. Василькевич (Кордибан) народилася 28 травня 1941 року в місті Хорол Полтавської області. Навчалася в Полтавському педагогічному інституті на філологічному факультеті, брала участь в кількох обласних поетичних веснах, очолювала поетичну студію „Журавлінка“, пізніше – студію „Червона калина“ при редакціях районних газет в Хоролі і Диканьці. Твори Н. Василькевич друкувалися в київському журналі „Дніпро“, в газетах Полтавщини. В 1996 році у полтавському видавництві „Ворскла“ вийшла книжка її поезій „Тобі“.

У 2001 році виїхала до США, дописує до українських часописів „Свобода“, „Дітройтські новини“, „Сівач“, „Нова Зоря“ та журналів „Світло“, „Наше життя“.

Д-р В.Оніщук побажала поетесі доброго здоров'я, щасливих років життя та творчих успіхів і вручила букет квітів.

Від редакційної колеги „Дітройтських новин“ поетесу вітала Катерина Ткачук. Поетеса Віра Крива продеклямувала спеціально до цієї зустрічі написану нею жартівливу поезію. Були привітання від Валентини Шайди, Ірини Прийми та кількох інших гостей.

Відбулася презентація книжки – поетичної збірки „Намісто днів“, яка вийшла в Полтаві восени 2011 року.

Н. Василькевич розповіла, як працювала над цією збіркою, деклямувала вірші з поетичних щоденників останніх 10 років, які стали джерелом нового видання.

Книжку „Намісто днів“ з автографом поетеси могли придбати на вечорі всі бажаючі.

Вечір завершився спільною молитвою і виконанням традиційного „Многая літа!“ на честь Н. Василькевич.

Організував вечір 45-ий Відділ СУА на чолі з Стефою Король, а спонзором виступила Окружна Управа СУА Дітройту (голова Л. Яхницька).

На літературному вечорі Ніни Василькевич у Ворені (сидять зліва): Марія Дяків, Стефа Король, Ніна Василькевич, Дарія Конюх; (стоять зліва): Тайса Розгін, Зеня Серафін, Віра Крива, Ірена Джуль, Тамара Івасюк, Ірена Прийма. (Фото: Марія Рипан)

Відбувся семінар...

(Закінчення зі стор. 14)

ва) потурбувалися, аби прозвучала поезія з усіх куточків України.

8 травня всі прийшли на круглий стіл „Дух справедливості й свободи в сучасному світі“, модераторкою якого була Ірина Бочар (Київ). Промовляли Андрій Шийчук, Артур Шаповал (Черкаси), Антон Дробович (Київ), Ольга Комарницька (Луцьк).

Наступний круглий стіл „Жінка в політиці – міт чи реальність?“ провадив Олексій Пирогов (Крим), а доповідь зробила Наталя Король (Київ).

Останній круглий стіл семінару був доволі контроверсійним. Заявлена Ксенею Жужою та Денисом Шашенком (Хмельницький) тема

„Чи важливі знання для письменника?“ поділила доповідачів на два табори. Власне, лише А. Шийчук вважав, що головне для письменника – талант. Решта схилилася до того, що не менш важливими є знання та праця над собою, самовдосконалення.

Промовляли гості з Харківського літературного музею Тетяна Пилипчук та Ольга Черемська.

Відбулися конкурси фоторедакторів, фотороманів, друкованих газет, а також політично-стратегічна гра.

Усі активні учасники круглих столів та тренінгів отримали пам'ятні подарунки – сорочки та горнятка із символікою семінару, а також книжки видавництва „Смолоскип“. Останній вечір семінару закінчився відео-дискотекою.

Газету „Свобода“ досліджує львівська студентка

Левко Хмельковський

Студентка факультету журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка Юлія Гриценко ще в минулому році написала наукове дослідження практики редакційного коментаря в тижневику Українського Народного Союзу „Свобода“ – найстарішому в світі часописі українською мовою.

Цього року вона продовжила дослідження і подала на катедру закордонної преси та інформації наукову працю на здобуття кваліфікації бакалавра „Газета американських українців „Свобода“ як тип видання“.

У науковій розвідці ретельно досліджено історію виникнення газети і її розвиток від 1893 до 2012 року, наведено характеристики редакторів, трансформацію змісту і жанрів відповідно до часових періодів історії. Особливо цікаві спостереження і висновки Ю. Гриценко щодо позиції „Свободи“ стосовно України за 20 років від набуття незалежності молодій державі.

Вже у попередньому дослідженні Ю. Гриценко слушно зауважила, що „Свобода“ на повну силу використовує американську свободу слова в коментуванні політичних і економічних подій, якими живе Україна.

Саме „Свобода“ звернула увагу на нерівномірність висвітлення в засобах масової інформації України президентської виборчої кампанії Віктора Ющенка і Віктора Януковича з явним перебільшенням публікацій на користь другого з цих кандидатів. Особливо активно висвітлювала „Свобода“ події Помаранчевої революції, маючи в Україні своїх повноважних представників і використовуючи закордонні інформаційні джерела.

В останні роки „Свобода“, як пише Ю. Гриценко, „змогла описати той духовний стан українства, який не могли передати українські ЗМІ. І тут бачимо один з плюсів того, що „Свободу“ видають в Америці – туди рука Віктора Януковича не сягне“.

Принагідно варто зауважити обставину, помічену Ю. Гриценко, яку не завжди усвідомлюють в Україні: „Свобода“ є американською газетою, що видається в США українською мовою. Дещо незвичайною для багатьох українців є оцінка місця і ролі Віктора Ющенка в історії України. „Свобода“ вважає, що йому вдалося багато зробити для відновлення історичної правди і пробудження національної свідомості. А стратегічні та тактичні помилки були властиві провідникам нації ще з часів Бог-

Студентка Львівського Національного університету ім. Івана Франка Юлія Гриценко.

дана Хмельницького.

Ю. Гриценко правильно визначила позицію „Свободи“, яке не повчає, не накидає читачам своєї точки зору, а лише інформує, коментуючи інформацію не без іронії, але з надією на добре майбутнє України і її народу.

Ця праця є однією з перших спроб дослідження закордонного періодичного видання українською мовою.

Про себе Ю. Гриценко написала:

„Навчаюся на журналіста, хоча душа більше прагне поезії. Пов'язано це, мабуть, з тим, що журналістика – справа доволі жорстока. Цікавлюсь фотографією і офіційно зараз працюю фотографом у Львівському національному університеті ім. Івана Франка. Знаю, що дослідник з мене поганий, але університетське життя змушує працювати не лише у навчальній сфері, а й у науковій.“

Чому для своїх робіт обрала „Свободу“? Швидше за все тому, що відчуваю якусь прив'язаність до цієї газети. Для себе досліджую українців у світі і їхні вагомні здобутки. Просто приємно, що ми є ще десь, за межами України. Трохи прикро, що ті МІ, які за межами, власне і є гарним прикладом для тих нас, які є тут – в Україні. З іншого боку – виникло якесь підсвідоме бажання не обривати з ними контактів. Може, тому продовжила тему роботи на четвертому курсі.

Я обрала „Свободу“ ще й тому, що маю з чим порівняти. Порівнюю з тими газетами, які щоранку купую в кіоску. Їм до „Свободи“ далеко. Невідомо, чи я буду добрим журналістом (журналістом буду та чи добрим?). Але щиро прагну до того, аби бути гарною людиною“.

Юлія Гриценко живе в селі Зимна Вода біля Львова. Коли я у її віці був студентом Київського університету, то навіть думати не міг про читання газети закордонних українців. На щастя, часи змінилися.

Тепер найкращий час - ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах найвигідніші!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.500%*

**незмінний відсоток -
15-ти річний термін**

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

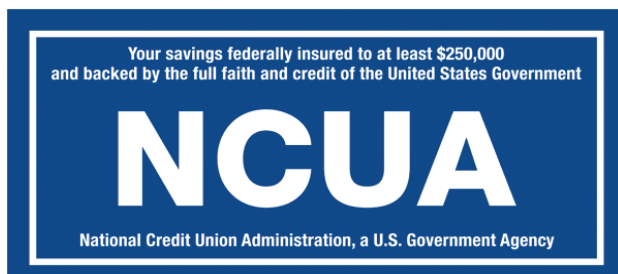
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.15. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

Добродійна Акція - Союзівка потребує Вас!

Організатор
Українська Народна Фундація

під патронатом
Посольства України-США

Special Sponsor
SELFRELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

**Доброчинна допомога Союзівці-
спеціальний гість...**

7-ий Фестиваль Української Культури

**13-15-го
липня,
2012**

Kerhonkson, New York

Забави –
в п'ятницю
і в суботу

Зірка України

Руслана

музика * танці *
спів * смачні
традиційні
страви *
ярмарок і багато
більше...

Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com
Vendor info: 203-274-5579 • heritageuki@optonline.net

Ірина Лончина

Пітер Яров
Peter Yarrow from
Peter, Paul & Mary

Operation
RESPECT

Брати Добрянські

Хор "Думка"

Школа танцю ім. Роми Прийми Богачевської

Оркестри –
"Клопіт" з Шикаґа,
Гурт "Коріння"
Ведучі- Лариса
Баюс і Андрій
Добрянський

Хор "Прометей"

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Липень 2012 року, ч. 143

Моя перша подорож в Україну

Цього року мені нарешті вдалося вперше поїхати в Україну. Я народився і виріс недалеко від Чикаго і належу до покоління американців українського походження. Мій батько народився в таборі переміщених осіб в Німеччині після Другої світової війни, а мати народилася в Бразилії. Ми завжди почувалися українцями. Про Україну я знав з лекцій в Школі українознавства – про історію, географію, культуру, та з улюблених українських пісень, які співали наші батьки. Моя Україна для мене була в Чикаго. Це була стара околиця, де виростили мої батьки. Кожної суботи ми їхали туди до Школи українознавства, на сходи та танці в дім Об'єднання Демократичної Української Молоді.

Моя бабуся і прадідусь по батьковій стороні пережили Голодомор 1932-1933 років, розкуркулювання та світові війни. По маминій стороні прадідусь служив в Другій Запорізькій дивізії, в армії Симона Петлюри. В загальному я усвідомив глибокі рани, які зазнав український народ від більшовицької окупації України.

Під час двотижневого перебування в Україні я мав нагоду зустрічатися й говорити з бідними і багатими, молодими й людьми похилого віку. Вперше зустрічався з родичами. Мешкав в малих будинках, збудованих за радянських часів. За два тижні побачив багато. Мене найбільше вразило те, як мало змінилася ментальність людей України за 20 років незалежності.

В Києві та інших містах України я почувався так, ніби ще були радянські часи. Я бачив багато маленьких дітей, які говорили російською мовою. Стиль одягу за останні 30 років не змінився. Мене частували їжею, яка переважно складалася з страв радянських років – багато жиру, масла і майонезу. Мені було боляче, коли молоді люди, мої ровесники не хотіли зі мною говорити українською мовою. Мені здавалося, що вони не хотіли, щоб їх діти чули українську мову. Інші говорили до мене російською мовою і дивувалися, що я володію українською мовою. Мене вражало їхнє легковаження української мови.

Я мав щастя вирости з родиною, яка походить з великої України, яка вчила мене, як правильно говорити українською мовою. Одна жінка сказала мені, щомало є інших народів, які пережили б такий жах, як український народ, коли існував систе-

матичний червоний терор, розстріли людей, висилання на Соловки і Сибір учителів, священиків, то хто мав би вчити дітей говорити українською мовою? Більшість інтелігенції виїхало до Західної Європи після Визвольних змагань. Після Другої світової війни теж не всі повернулися додому. Це і є причина, говорила вона, чому в столиці України люди говорять російською мовою.

Мені дивно було бачити, як ще й тепер відзначають радянські свята – Перше травня та День перемоги. Хто може святкувати ці дні, коли знає про трагічні наслідки більшовизму? Чи сьогодні люди не знають, скільки невинних людей знищила Червона армія, коли „визволяла“ Україну? Майже ціле покоління українських чоловіків загинуло на фронті, бо їх без зброї гнали в атаки. Ніхто з тих, хто пережив голод і репресії 1930-их років, не хотів захищати тюрму народів. Мабуть, легше напиться горілки і святкувати без розуму „дні перемоги“, ніж прийти до розуму й вивчити справжню трагічну історію України?

Мені подобалося говорити з молодими людьми й чути їхні думки про Україну та її історію. У розмовах я мав вплив на них в пробудженні до кращого життя. Так хотілося їх підбадьорити, щоб вони побачили великі можливості багатого краю і розумних людей, що там живуть.

Як молодий лікар, я з сумом дивився на молодих людей, які курили і пили алкоголь, шкодили своєму здоров'ю. Одного ранку бачив коло Дніпра, як молоді чоловіки пили пиво. На Хрещатику часом було тяжко дихати, бо скрізь від цигарок був дим. Я не раз пояснював молодим дівчатам, як багато є різних хвороб легенів, серця, судинної системи від паління тютюну. Через велику витрату грошей на лікування в Чикаго та багатьох інших містах США палити заборонено.

Мені дуже сподобалася природа в Україні. Досі я знав про неї з книжок, пісень та віршів. Моя бабуся розповідала про її село. Здавалося, що це був рай на землі. Коли на власні очі я побачив широкі гористі простори, то зрозумів бабусину любов до рідної землі. Річки, луки і гаї зачарували мене. Я ніколи не забуду їх красу. Я був в Україні, коли раптово потепліло, трави й дерева зазеленіли. У Конотопі я бачив, як розквітли вишні, й здавалося, що ціле дерево гуділо бджолами.

Було сумно, що така гарна природа

Вже видано сім чисел газети

На сторінці Фундації ім. Івана Багряного у „Свободі“ 11 травня було повідомлено, що у Чернігові я заснував і почав видавати нову українську газету „Світ-інфо“. Перші числа газети я видав власним коштом, а наступні – за фінансової допомоги Фундації ім. І. Багряного, тому хочу висловити Фундації щире вдячність за підтримку незалежної демократичної української преси.

За лютий-травень вдалося видати вже сім чисел газети. В них зокрема були публікації про касетний скандал в парламенті, невідоме в біогра-

фії Олександра Довженка, збагачення українських олігархів, трудове і сексуальне рабство українців та інші.

Газета висвітлює життя закордонних українських громад і організацій. Для її подальшого виходу потрібна підтримка. Звертаюся з цим до всіх патріотів, які можуть підтримати українську пресу. Можна посилати пожертви на адресу Фундації ім. І. Багряного.

Петро Антоненко,
засновник і редактор
газети „Світ-інфо“,
Чернівці

сильно забруднена. Воду в Дніпрі я бачив брудну. Не раз бачив спалене сміття. Немає можливості переробити папір, пластик і скло, немає звичаю дбати про землю. Зв'язку людей з природою не існує взагалі. Вибрані місця біля великих готелів, побудованих для „Евро-2012“, були гарно прибрані, але більшість публічних місць були засмічені й ніхто не поспішав їх прибирати.

Відвідуючи Україну, я бачив велику різницю між багатими і бідними. Замість тоталітарної влади, яка знищила державу моїх дідів, провід захопили люди, які нечесно працюють, розкрадають народне майно, збагачуються, а рівночасно знищують історичні місця. Андріївський узвіз Ринат Ахметов цілком зруйнував, щоб там побудувати свої торговельні будинки.

Виникає питання, звідки ці мільйонери повиростили в Україні, як гриби після дощу, як бур'ян на дідівській та прадідівській крові? Як син Віктора Януковича за два роки став мільйонером? Мені розповідали, що деякі особи відкрили успішне підприємництво, але до них звернувся син В. Януковича й домагався, щоб вони передали йому їхню компанію та більшу частину своїх заробітків. Ці особи віддали йому свої компанії і залишилися з нічим.

Я читав у газетах, що всі ці зловісні знаки означають смертельно поранену державу, в якій немає господаря. Коли додати до цього брак моралі і вищого покликання до суспільної мети, щоб об'єднати людей для покращання життя, то стає зрозумілим, чому люди багато курять та п'ють горілку.

Україні потрібний уряд, який дбатиме за державу, служитиме людям. Треба працювати і пам'ятати, що ця біда – це наслідок нищення всіх учителів і працездатних людей, мозку України. Комуністична влада знищила високоморальне, демократичне суспільство, яке століттями розвивалося і процвітало на багатій землі. Чужий господар – Москва – ніякої користі не дасть. Не можна бути байдужим до цих п'явок, які причепилися до Батьківщини. Пора вже, щоб Україна стала на ноги!

Микола Скиба, лікар,
Чикаго

Іван Багрянний

Рідна мова

Мово рідна!

Колискова

Материнська ніжна мово!

Мово сили й простоти, —

Гей, яка ж прекрасна Ти!

*Перше слово — крик любови,
Сміх і радість немовляти —
Неповторне слово „Мати“ —
Про життя найперше слово...*

*Друге слово — гімн величний,
Грім звитяг і клекіт орлій, —
Звук „Вітчизни“ неповторний
І простий, і передковичний...*

*Ну, а третє слово — „Мила“ —
Буря крові, пісня рвїйна
І така, як пах любистку,
І така, як мрійка мрійна...
Перейшов усі світи я —
Є прекрасних мов багато,
Але першою, як Мати,
Серед мов одна лиш ти є.*

Ти велична і проста.

Ти стара і вічно нова.

Ти могутня, рідна мово!

Мово — пісня колискова.

Мова — матері уста.

Хабаровськ, 1937

* * *

Туман

*Щоб оцей туман та сніги поїв.
Цей важкий туман, нерозгаданий.
Внав на груди піль, на печаль гайв,
Внав на тихий сад, на обкрадений.*

*Срібні блиски рос, передзвони кос
В далині глухій увижаються,
Ластів'ячий крик і дівочий сміх.*

*І степи в шовках — у ногавицях!
Гей, нема, нема. Тут страшна зима —
Мла, відчай і сон над оселями.*

*Понад садом — крук,
понад степом — свист
І собачий брех понад селами.*

*Ні шовкових рос. Ні пісень нема.
Лиш одні сніги та липкий туман.
Внав на груди піль, на печаль гайв...
Щоб оцей туман та сніги поїв.*

1946

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 5,900 дол. – Маруся й Іван Гнипи (з них 4,000 дол. – на щорічний конкурс творчої молоді Дніпропетровська, 1,000 дол. – для сиріт з вродженими вадами, 500 дол. – журналові „Бористен“ та бюлетеневі „Наша Церква – Київський Патріархат“, а решта – на інші цілі); по 1,000 дол. – Оксана Мостович в світлу пам'ять свого чоловіка Леоніда Мостовича (з них по 500 дол. – для журналу „Березіль“ та Фундації), Соріяна і Володимир Могучі – на пресовий фонд бюлетеня „Наша – Церква Київський Патріархат“ та Леонід

Ліщина в пам'ять Касяна і Феодосії Ліщинів на видання книги Івана Дзюби „У світі образів і ідей“; по 50 дол. – Володимир Токар (по 25 дол. для журналів „Березіль“ та „Бористен“) та Марія Зарицька для сиріт; по 25 дол. – Ольга Кондратюк, Євдокія Ткачук та Алла Черний; 15 дол. – Ярослава Гірна.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати сиротам, у виданні вартисних книг в Україні, пресовим органам, які намагаються пробудити український народ, щоб він дбав за свою мову та історію.

Дописи і листи до Фундації
ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL 60005 USA

Сторінку редагує Олексій Коновал.

ПОСТАТІ

Наддніпрянець боровся за Карпатську Україну

Олександр Панченко

Історичні дослідження засвідчують, що серед провідних військовиків, які брали участь у подіях в Карпатській Україні 1938-1939 років, були вихідці з східних та центральних українських земель. Зокрема – Антін Кушинський, сотник Армії Української Народної Республіки, близький дорадник Гетьмана Павла Скоропадського й Військовий отаман Українського Вільного Козацтва в західній українській діаспорі.

Народився він 14 лютого 1897 року у родині лохвицького православного священика Андрія Кушинського, правнука Дмитра Кушинського, значкового товариша Війська Запорозького, близького соратника Гетьмана Івана Мазепи (це саме він переправив гетьмана після битви під Полтавою на рятівне Правобережжя).

Після переїзду родини Кушинських до Кременчука Антін закінчив Кременчуцьку реальну школу, а згодом – і Київську військову школу ім. Князя Костянтина. Під час Першої світової війни командував розвідкою, а після третьо-

го поранення він став начальником навчальної команди 240-го Ваврського полку, відтак – старшим ад'ютантом штабу 60-ої пішої дивізії, на базі українізованих частин якої було створено Український полк ім. Гетьмана Пилипа Орлика.

У своєму спогаді „Присяга 1918 року“ А. Кушинський не без хвилювання описав момент присягання українських вояків „на вірність Українській Державі і Його Світлості Гетьманові усієї України, верховному вождеві української армії: „...Я всією істотою відчував і усвідомлював в ті хвилини, що коли навіть з Богом все говоримо своєю мовою, то ми справді стаємо дійсно вільним народом, незалежним у психіці від Росії, робимося синами дійсно вільної України...“

На еміграції А. Кушинський навчався в Українській господарській академії в Подебрадах (1922-1927), під опікою проф. Бориса Мартоса, також уродженця полтавських теренів, захистив дипломну працю „Культурно-освітня діяльність кооперації“, був активним дописувачем до різних українських видань на чужині, працював секретарем Українського Вільного Університе-

ту у Празі.

Під час подій в Карпатській Україні в 1939 році сотник А. Кушинський очолив Гуцульський кіш „Карпатської Січі“, під час оборони краю потрапив у мадярську неволю, був ув'язнений у концетраку Варіо-Лопаш біля Ніредгази.

У 1940-1945 роках А. Кушинський працював адміністратором гетьманських видань на еміграції, був членом Вищого проводу Гетьманського Руху, очолював військову референтуру гетьмана Павла Скоропадського на еміграції. Жив у таборі для переміщених осіб у Міттенвальді, Німеччина, від 1958 року мешкав у Чикаго США, де й упокоївся в травні 1992 року.

Справжнім українським козаком, гарячим патріотом своєї знедоленої Батьківщини був лохвичанин Антін Кушинський.

Олександр Панченко – адвокат, директор Інституту Українського Вільного Козацтва ім. А. Кушинського, заступник голови Полтавської обласної організації Всеукраїнського Об'єднання „Свобода“, Лохвиця, Полтавська область.

Василь Пилишенко – останній ветеран фльоти УНР

Ігор Гриценко

В Україні досі невідома біографія старшого лейтенанта фльоти Василя Пилишенка, члена Центральної Ради, який протягом 1917-1918 років був одним з організаторів та провідників українського військово-морського руху в Одесі. На момент своєї смерті в 1989 році 99-річний В. Пилишенко залишався останнім ветераном фльоти Української Народної Республіки, який мав за своїми плечима довгу біографію військового та громадського діяча, що за свої заслуги був відзначений рядом високих українських нагород.

Імені В. Пилишенка немає у відомому біографічному довіднику історика Ярослава Тинченка „Офіцерський корпус Армії УНР“. В іншому довіднику, „Діячі Української Центральної Ради“ Владислава Верстюка та Тетяни Осташко знаходимо тільки коротку згадку про В. Пилишенка. Лише автори нещодавно надрукованого дослідження „Українські мілітарні формування в Одесі в добу Центральної Ради“ Тарас Вінцовський та Анатолій Мисечко, хоч і подали ряд відомостей про В. Пилишенка, однак, зазначили, що за відомими наразі даними неможливо простежити його життєвий шлях.

Зробимо ж першу спробу відтворити його біографію, зібравши разом численні згадки про цю особу. Важливим джерелом тут слугують його статті та спогади, опубліковані в 1960-1970 роках в газеті „Свобода“ та в „Альманаху Українського Народного Союзу“ на 1977 рік. Паралельно приділимо також увагу його братові Михайлові, та синові – проф. Володимирові Пилишенку, що обидва також відзначилися в українській військово-морській історії.

Народився В. Пилишенко у 1889 році на Волині. Про його ранні роки, родину та освіту майже нічого не відомо, а сам він про них ніколи не згадував. Він мав щонайменше одного брата – Михайла, що також вирішив присвятити своє життя військово-морській флоту. В 1912 році В. Пилишенко був покликаний на Чорноморську флоту, брав участь в одному з закордонних плавань. Ще тоді, мабуть, він став

членом конспіративної севастопольської української групи „Кобзар“. Першу світову війну В. Пилишенко зустрів унтер-офіцером панцерника „Синоп“. Тоді ж на флоту прийшов М. Пилишенко, який служив на мінному загороджувачі „Бештау“ в Одесі.

29 жовтня 1914 року брати Пилишенки пройшли своє перше бойове хрещення під ворожим вогнем. В цей день німецький лінійний крейсер „Лебен“ першим розпочав бойові дії, несподівано обстрілявши порт і батареї Севастополя. Одночасно німці і турки напали на Одесу, де їм вдалося підірвати канонерку „Донець“.

З розширенням воєнних дій на Чорному морі, в 1916 році панцерник „Синоп“, на якому служив боцман В. Пилишенко, був переведений в Одесу, де на ньому розмістився штаб Дунайської фльотилії. М. Пилишенко на той час уже служив на посильному кораблі „Салгір“. Тут братів і застала Лютнева революція 1917 року. Будучи переконаними і політично активними українцями, вони швидко зайняли чільні місця в українському військово-морському русі Одеси.

В. Пилишенко був обраний до Центральної Ради, увійшов до складу президії Українського Національного Конгресу, що почався 19 квітня 1917 року в Києві. Розпочалася українізація військових формувань та фльоти. 4 листопада 1917 року В. Пилишенко розгорнув Українську морську раду, яка в своєму складі мала 20 делегатів від українців з ряду кораблів. Делегатом був і М. Пилишенко. Одночасно він став комісаром Одеського порту. Це – остання відома звітка про М. Пилишенка.

Восени 1917 року, після ряду гучних українських демонстрацій на флоту, підняли українські прапори та перейшли під юрисдикцію української держави крейсер „Пам'ять Меркурія“, есмінець „Завидний“ та низка інших бойових кораблів. До цього немало доклав сил В. Пилишенко – один з творців фльоти УНР.

Одеські червоногвардійці спровокували перші сутички з гайдамаками та частинами Одеської військової округи. У спробі забезпечити лад було створено міський комітет, в якому був і В. Пилишенко, який

відповідав за адміністрацію Одеси. Він організував варту з українських матросів, які наглядали за спокоєм. Відділ В. Пилишенка став зав'язком одеського куреня морської піхоти армії УНР. Дослідники вважають, що саме у цій формації служив добровольцем відомий у майбутньому український письменник та громадський діяч Юрій Липа.

Тим часом більшовики готувалися до захоплення влади в Одесі. Вже 3 січня 1918 року в місті вибухнуло більшовицьке повстання. Разом з моряками взяв участь у боях і В. Пилишенко. Після поразки армії УНР В. Пилишенко вийшов на еміграцію і жив на Волині, де одружився з вчителькою Галиною Лопухович. 28 липня 1934 року у Пилишенків народився син Володимир.

Після Другої світової війни сім'я Пилишенків емігрувала до Німеччини, а в 1950 році – до Америки, де оселилася в Рочестері, Нью-Йорк, брала активну участь у тамтешньому українському житті. В. Пилишенко співпрацював з часописом „Свобода“, а в 1977 році в „Альманасі УНСоюзу“ оприлюднив спогади „Чорноморці в Українській революції“. В. Пилишенко разом з сином співпрацював з пластовим журналом „Юнак“, де було вміщено кілька їхніх дописів, малюнків, віршів, присвячених українській флоту.

16 липня 1989 року, на 99 році життя, старший лейтенант фльоти В. Пилишенко помер і був похований на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

* * *

Володимир Пилишенко, якому передалася батькова любов до моря, ентузіаст морського плавання, довгий час належав до 25-го старшопластунського куреня „Чорноморці“, що провадив серед української молоді морський вишкіл (між іншим, свого часу членом цього куреня був генерал-хорунжий Роман Шухевич). В 1963 році В. Пилишенко організував в Рочестері морську залозу „Вікінг“ та водний вишкільний курс. У 1963 році наказом генерал-полковника Олександра Загородського пластунам-чорноморцям було даровано почесне право піднімати на своїх суднах військовий прапор української фльо-

Василь Пилишенко

ти зразка 1918 року. Того ж року, на 11-му Світовому скавтському джемборі Україну під жовто-синім прапором презентував невеличкий вітрильник „Еней“, змайстрований членами залози „Вікінг“.

Пізніше В. Пилишенко став знаним серед українців Америки графіком-малярем. В Рочестерському технологічному інституті він здобув вищу освіту та ступінь магістра образотворчих мистецтв, а пізніше – ступінь ад'юнкта-професора. За час своєї громадської діяльності він став засновником понад 30 українських і американських громадсько-наукових організацій. Разом з своєю дружиною Ірмою він заснував чотири стипендійні фундації. На його гроші також був виданий німецький переклад „Енеїди“ Івана Котляревського. Садити Пилишенків в ці роки відвідали письменники і поети Іван Драч, Олесь Гончар, Ростислав Братунь (в 1993 році саме він підняв український прапор над фрегатом „Гетьман Сагайдачний“), Оксана Забужко та багато інших.

В. Пилишенко є членом Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка, Українського Історичного Товариства та товариства Українських професорів американських університетів. Він збирає архіви української громади Рочестеру, завідує бібліотекою Кредитної спілки, веде українську телепрограму і співає у церковному хорі.

Ігор Гриценко – член Благодійної ініціативи „Героїка“, Запоріжжя.

Щедро засіяв три ниви

До 75-річчя від дня народження
українського фолклориста Івана Сенька

Дмитро Федака

Він прийшов у світ 26 травня 1937 року в Українських Карпатах, в селі Келечин Міжгірського району Закарпатської області, у селянській родині. Прийшов, аби назавжди вписати в аннали історії одвічні набутки народної мудрости батька-матері, сельчан, краян. Тож життєві шляхи-дороги мусили привести його в науку. Її поле – безкрає, не перейти його й не переїхати, а він взявся обробляти аж три ниви, – фолклористичну, літературознавчу й історико-краєзнавчу.

На фолклористичній мав добрих вчителів – ще у батьківській хаті у селі Келечин на Міжгірщині від батька Михайла та матері Марії Сеньків почув багато оповідей та пісень. І став їх записувати. А це така сфера, котра зачаровує і полонить душу навіки. тому ще до вступу на філологічний факультет Ужгородського університету був готовий до серйозної наукової праці. А коли писав кандидатську (іншими словами – магістерську) дисертацію „Історичні пісні слов'янських народів про події XIX століття“, то керівником його і духовним наставником був відомого фолклорист-славіст Петро Лінтур.

Тільки від батька та матері молодий вчений записав переказів, притч, байок, казок, коломийок, прислів'їв на товстезну книгу „Слухай, сину!“ Дешиццю з цих матеріалів було опубліковано в попередні роки у наших просвітянських календарях, готовий до друку рукопис жде – не діждеться, коли стане книгою.

Зустрічі ж з келечинськими носіями народної мудрости матеріалізувалися таки у вигляді книги „Чарівна торба“ (1988). це казки, притчі, перекази та пісні з репертуару казкаря Михайла Шопляка-Козака.

У фолклорних пошуках І. Сенько вийшов на широкі й благодатні карпатські терени і знайшов багато цікавого, неповторного для своїх видань „Як зачую коломийку“ (1976), „Біля райських воріт“ (1980), „Ходили опришки“ (1983), „Коли Христос по землі ходив“ (1993), „Як то давно було“

(2003)... Про кожен з цих книг сказано чимало схвальних слів не тільки в крайовій періодиці, але й у загальноукраїнській – у журналах „Народна творчість та етнографія“, „Жовтень“ (тепер „Дзвін“) та інші.

Процитую відгук відомого в Україні карпатознавця Володимира Грабовецького про укладений І. Сеньком збірник опришківського фолклору: „Упорядникові довелося провести велику збиральну роботу. Він зібрав 358 оповідань про опришків, серед них 198 текстів подається уперше. Легка форма викладу матеріалу в передмові поєднується з глибоким знанням предмету дослідження“.

Наскрізь оригінальною вийшла укладена І. Сеньком-фолклористом збірка „Притчі українського народу“ (2008) – перше видання притч в Україні. Там вміщено повчальні оповіді й про те, як багато важить народне слово, сказане доречно. Сказати нове слово у фолклористиці можна лише, якщо знаєш, що до тебе зробили Михайло Драгоманов, Михайло Фінцицький, Оскар Кольберг, Іван Рудченко, Іван Верхратський, Іван Панькевич, Володимир Гнатюк, Іван Франко (на їх дослідження зроблено посилання у „Притчах українського народу“)...

Про науково-професійний підхід ювіляра у вивченні народної творчості українців Закарпаття промовляють назви хоч би таких публікацій: „Народні оповідання про городища і замки Закарпаття“, „Фолклор як одне з джерел вивчення етнічної ментальності русинів-українців“, „Топонімічні перекази Закарпаття в етнологічному контексті“, „Закарпатський фолклор у всеукраїнському контексті“, „Притчі Карпат у контексті фолклорних жанрів: побутування, тематика, художні особливості“, „Відображення міжетнічних взаємин в українському фолклорі Карпатського регіону“, „Закарпатські пісні та перекази про Яношіка у контексті словацько-українських взаємин“, „Історичні події Угорщини в усній традиції українців Закарпаття“, „В. Гнатюк як збирач і дослідник легенд про Христа“, „Народні оповіді Закарпаття у записках

Івана Панькевича“, „Поліфункціональність публікацій фолклорних творів у календарях-місяцесловах Закарпаття другої половини XIX – першої половини XX ст.“, „Фолклор у шкільних підручниках Августина Волошина“, „Фолклорознавчі пошуки Олени Рудловчак“...

Так само масштабно і глибоко він досліджує художню літературу – крайову, українську, світову. Бо й сам не позбавлений художнього хисту. У його доробку є оригінальна баллада „Останній монолог фолклориста (Пам'яті П. В. Лінтура)“, збірник авторських літературних казок „І завтра сонце зійде...“ (2000).

На матеріалах творчості закарпатських письменників він вивчає проблему (правдивого чи зфальшованого) зображення національного характеру русинів-українців. Під цим кутом зору він досліджував творчість Олександра Духновича, Олександра Павловича, Анатолія Кралицького, Василя Гренджі-Донського, Федора Потушняка, Михайла Томчанина, Івана Чендея... Розвідки з такою тематикою опубліковано в його монографіях „Ментальність русинів-українців“ (1996) та „Історія у дзеркалі літератури“ (2000).

Заслужують на увагу й інші літературознавчі наукові статті дослідника: „Притча у творчій спадщині Григорія Сковороди“, „Притча у творчості Івана Франка“, „Поема Олександра Павловича про Івана Підкову в контексті українсько-польських взаємин“, „Оповідання „Лаборець“ Богуща Носака-Незабудова у контексті словацько-українських взаємин“, „Особливості трактування образу Юди в оповіданні Леоніда Андреева „Юда Іскаріот“ та драматичній поемі Лесі Українки „На полі крові“, „Роман Івана Долгоша про Карпатську Україну“ та інші.

Особливо плідно працює дослідник над проблемою ментальності Миколи Гоголя. Наслідком його пошуків стали дві монографії: „Гоголівська Диканька на історичних перехрестях“ (2003) та „Гоголівський Миргород на перехрестях історії України“ (2006). Гострий полемічний характер носять його публікації в руслі цієї проблеми: „Етнологічні аспекти „Петербурзьких повістей“ („Невський проспект“, „Ніс“) Миколи Гоголя“, „Українські письменники 20-40-их років XIX ст. і Микола Гоголь“.

Прикметно, що і в фолкльо-

ристиці, і в літературознавстві І. Сенько починає з краєзнавчих засад, бо і краєзнавча його нива добре врожайна. Почав її культивувати у 1968 році, готуючи в міжгірській районній газеті тематичні розділи „Верховино, мати моя!“ – про історію сіл Міжгірщини. З 1968-го до 1973 року вийшло 30 таких сторінок. Зібраний матеріал було використано у 1985 році, коли у співавторстві з письменником-міжгірцем Василем Коханом готували путівник „Міжгір'я“.

У газеті „XXI вік“ у 1990-1991 роках він опублікував дев'ять етнопедагогічних циклів на матеріялі закарпатського фолклору („Кохання і шлюб“, „Рід, батьки і діти“, „Мудра старість“, „Материнська мова“, „Тепло отчого дому“ та ін.).

У газеті „Закарпатська правда“ з 1991 року вів рубрику „Закарпатські дивоцвіти“ про нові книги з фолклору та етнографії Закарпаття, біографії співців, казкарів, фолклористів. У „Закарпатській правді“, починаючи з 1986 року, опублікував статтю-нарис „Три подорожі“ – про те, як Яків Головацький, Б. Носак-Незабудов, Шандор Петефі, подорожуючи у XIX ст. Закарпаттям, по-різному сприймали край і його людей; резонансною була інша його публікація – „Ще раз про неписьменність“ (Закарпатська правда, 26 серпня 1988 року), якою спростовувався поширений радянською пропагандою міт про нібито 80 відс. неписьменних на Закарпатті. Із подібних публікацій І. Сенько-краєзнавець уклав книгу „Земля з іменем“ (1998).

Вершиною його краєзнавчих студій беззаперечно називають його книгу „Келечин – рідне село Августина Волошина“ (2007), а також статті про народну демонологію, які публікувалися в часописах „XXI вік“, „Карпатський край“, „Наш рідний край“, „Тиса“, „Карпатський світ“.

А є в Івана М. Сенька, професора Ужгородського університету, також доробок у журналістиці, і з методики викладання усної народної творчості народів світу, сприйняття закарпатцями творчості закордонних письменників... Є й нереалізовані задуми. Тож подальших щедрих урожаїв йому на всіх трьох його нивах!

Дмитро Федака – літературознавець, редактор кількох десятків наукових і науково-популярних видань. Мешкає в Ужгороді.

Українська молодь...

(Закінчення зі стор. 4)

минулі століття українські чумаки видобували сіль для потреб усіх губерній тодішньої Російської імперії.

Учасники експедиції зібрали багато матеріалів для дослідження, поступово їх обробляють та готують до публікацій.

Цей рейд відкрив багато невідомих фактів про життя українців у Нижньому Поволжі, дедосі збереглися українські села, у яких все населення говорить виключно українською мовою, співає українських пісень та плекає пам'ять предків.

Підсумки першої експедиції надихнули нас на продовження дослідницької діяльності в цьому напрямку. Ми готуємо два етнографічних рейди цього року, до яких хочемо залучити молодь з України.

У квітні 2011 року ми провели Перший український молодіжний форум Росії, де було обрано актив та визначено пріоритети діяль-

ності українського молодіжного руху на найближчу перспективу, здійснено низку публікацій у засобах масової інформації, створено власний розділ в інтернеті.

Форум відвідали представники Посольства України в Росії, які були поінформовані про існуючі проблеми українських осередків у Російській Федерації. За результатами Форуму було створено Координаційну раду українських молодіжних структур, яка має назву „Український молодіжний форум Росії“ та до якої увійшли активісти українських організацій російських регіонів. Цього року ми плануємо офіційно зареєструвати громадську структуру, яка буде опікуватися проблемами осередків української молоді у Російській Федерації.

У вересні плануємо провести Другий український молодіжний форум Росії. Його основною метою буде пошук механізмів об'єднання молодіжного українського руху Росії в реальну громадсько-політичну силу, яка буде здатна відстоювати власні інтереси як у РФ, так і у всесвітньому вимірі. Ми зробимо все, аби ця

організація стала авторитетною силою у середовищі закордонного українства. За розрахунками активістів молоді української діаспори Російської Федерації, вже в найближчій перспективі вона буде здатна впливати на громадську думку в РФ, і в першу чергу в питаннях, що стосуються проблем життєдіяльності україномовної меншини. Ми хотіли б, щоб і наша етнічна батьківщина нас підтримала.

9 лютого цього року було прийнято Закон України „Про внесення змін до Закону України „Про правовий статус закордонних українців“, у якому розширено повноваження центрального органу виконавчої влади щодо співпраці з діаспоровими структурами у сфері культури, освіти і науки, телебачення і радіомовлення. Тож є надія, що сьогодні в Україні створюються необхідні умови та механізми для налагодження діалогу з представниками молодіжного українського руху в РФ, які налаштовані на конструктивну співпрацю та мають стати активними учасниками процесу розбудови українсько-російських взаємин у гуманітарній та діловій площинах.

Оксанині ляльки – найчарівніші Казковий світ Ольги Отнякіної-Бердник

Українська народна майстриня, поетеса, французький філолог, перекладач, дипломатка XII конкурсу ім. Мирона Утриска, директор Художнього ліцею при Львівській національній академії мистецтв Оксана Смерека-Малик увійшла у Книгу рекордів України завдяки участі у створенні, разом з черкаською майстринею Ларисою Теліженко, найбільшої ляльки-мотанки висотою три метри у Львові на Фестивалі „Ляльковий світ” 30 квітня 2011 року. До „Свободи” надійшли нарис про мисткиню і фоторепортаж з її недавньої виставки, які вміщені нижче.

Володимир Луців

Своєрідну назву „Оксанина лялька” твори Оксани Смереки-Малик дістали за динамічні композиції авторських ляльок. Кожна лялька, яку вона створює на основі української традиційної мотанки з тканин льону, вовни, шовку, майже без уживання голки, є винятковим твором. Розміри ляльок – від 25 до 60 сантиметрів висоти.

Крім індивідуальних авторських ляльок, О. Смерека-Малик створила гуртові цикли „Карпатія”, „Львів'янки та паньанки”, „Пори року Мотрі Кочубей”, „Дівки, газдині, молодіці”, „Князівні і боярині” та інші.

О. Смерека-Малик народилася 1958 року в Бережанах на Тернопільщині, а росла, виховувалася та живе у Надвірній з чоловіком та сином. На Івано-Франківщині зміцніло її тонке відчуття природи, народних звичаїв.

Як і всі дівчатка, Оксана в дитинстві гралася ляльками, які їй доводилось самій виготовляти. У 2009 році шукала подарунок подрузі й вирішила подарувати ляльку-мотанку. Купила її і зауважила, що могла б і кращу зробити. Весною 2010 року, їдучи на книжкову толоку до Миколаєва, крім літературних творів, повезла власноруч зроблену ляльку, яку назвала Уляною – на честь Уляни Кравченко. Подарувала її організаторам.

Захоплення передалося сім'ї. Чоловік купував тканини та інші необхідні матеріали, син теж допомагав. Робила ляльки, які могли рухатися.

Коли ляльок стало кілька десятків, вирішила показати їх людям. Відіслала фотографії на всі інтернет-адреси, які мала. Надійшло запрошення організувати виставку в Музеї Івана Гончара. Це була її перша виставка.

Мисткиня захоплена поезією, у якій передає красу рідного краю з його звичаями. Краса природи і народна пісенність передані в її першій книжці „Три любові”. А ще полюбає вона і розмальовувати писанки та дарувати близьким та знайомим.

Тепер її ляльки є у приватних

Оксана Смерека-Малик. (Фото: Олександр Костирко)

колекціях в Україні, Польщі, Чехії, Росії, Іспанії, Португалії, Бельгії, Канаді, США, Ізраїлі, Туреччині, Південній Кореї, в музеях Києва, Чернігова, Коломиї, Дрогобича.

Майстриня мала цілий ряд успішних виставок у різних музеях, на фестивалях, зокрема на Львівському фестивалі „Ляльковий світ” в Художньому ліцеї при Львівській національній академії мистецтва у травні 2011 року в Київському музеї гетьманства, Художньому музеї Чернігова, Музеї „Дрогобиччина” у Дрогобичі, Музеї Історії Надвірної. Вона була запрошена до Косівського інституту прикладного і декоративного мистецтва на майстер-класи з виготовлення ляльок.

Успішні рецензії на згадані виставки були у часописах „Культура і життя”, „Високий замок”, „Чернігівські відомості”, „Чернігів”, „Народна воля”.

Свій успіх мисткиня завдячує доброму знанню витоків, використанню мотивів національного українського одягу. Але передусім – це витвір її фантазії, – багатство кольору, своєрідний особистий характер кожної ляльки. Мистецтво О. Смереки-Малик приносить людям задоволення та радість.

Володимир Луців – бандурист, концертний співак (тенор), автор статей про бандуру, живе у Лондоні, Велика Британія.

Ляльки Оксани Смереки-Малик на виставці в Черкаському краєзнавчому музеї. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Заслужений майстер народної творчості України Ольга Отнякіна-Бердник з Спільки майстрів народного мистецтва вже понад 20 років працює в жанрі керамічної іграшки, створивши тисячі вигадливо розписаних темперами фарбами іграшок-свистунців.

Її твори об'єднані в серії „Стародавні звірі”, „Пташині весілля”, „Леви наших лісів”, „Коти на полюванні”, „Пори року”, „Від яйця-райця”, „Городні звірі” та інші.

Народилася мисткиня в містечку Кам'янка на Черкащині в робітничій родині, де любили і шанували мистецтво, а батько її був художником-аматором. Не маючи професійної художньої освіти (після закінчення в 1983 році Київського інституту культури отримала диплом бібліотекаря), вона самотужки освоїла таємниці кераміки та художнього розпису. До цього її захопило захоплення творчістю відомої української художниці Марії Приймаченко.

Поступово виробивши власні техніку та стиль, вона створила вигадливо розписані не просто дитячі іграшки, а втілення стародавніх образів українського фольклору, переосмислене небайдужим художником на початку ХХІ ст.

Майстриня провела десятки майстер-класів в різних містах України та за кордоном, була учас-

Заслужена майстриня народної творчості України Ольга Отнякіна-Бердник. (Фото: Олександр Костирко)

ницею багатьох виставок, фестивалів, фольклорних дійств, ярмарків народних ремесел, телевізійних та радіопрограм, де пропагувала українську культуру, її давні багаті традиції. Вона навчала в численних гуртках та клубках дитячої творчості, з 1999 по 2004 роки викладала мистецтво кераміки, історію культури та народознавство в Черкаському художньо-технічному коледжі.

Ольга Отнякіна-Бердник. „Свистунці”.

Книжки, надіслані до „Свободи”

Станіслав Лазебник. „Роман з діаспорою”. Ця книга належить до „літератури факту”. На документальній основі, в авторських спогадах мова йде про те, як склалися взаємини України з закордонним українством упродовж ХХ ст., і 20-річчя незалежності України. Видавництво „Істина”, Київ, 2012 рік.

Степан Ярмусь. „Про сили зла...”, проти яких нам судилося поставити спротив, бо знати їх і не противитися їм – дорівнювало б злочині проти людства. У науковій праці о. д-р С. Ярмусь робить спробу відповісти на питання: хто є носіями тих сил зла, що століттями творять злочини світових масштабів, використовуючи для цього будь-які засоби впливу. Видавництво „Волинська обласна друкарня”, Луцьк, 2012 рік.

Наталія Осипчук. „Гувернер”, радіоп'єси і драма на три дії. Працю Н. Осипчук визнано найкращим літературним твором року, відповідно до жанру й глибокого літературного змісту. Видавництво „Українські технології”, Львів, 2011 рік.

Яр Славутич. „Поезії та поеми”, повне видання. До цього видання творів увійшли поезії 1937-2004 років, написані у багатьох країнах світу, де авторові довелося перебувати. Видавництво „Славута”, Едмонтон, 2004 рік.

Наукове Товариство ім. Шевченка. „Ярославщина і Засяння 1031-1947” історично-мемуарний збірник. Редактор-упорядник – Мирослав Семчишин. Видавництво НТШ-А, Нью-Йорк, Париж, Сидней, Торонто, 1986 рік.

Have your children experience the splendor,
tranquility & traditions of Summer at Soyuzivka...

Tennis Camp Session: 6/24-7/5

\$735 UNA member • \$785 non UNA member

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Academy Workshop

Session: July 1-14

Fee \$1,050 UNA member • \$1,100 non UNA member

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend. Additional info www.syzokryli.com.

Tabir Plashat Session 1: 6/24-6/30 • Session 2: 7/1-7/7

Ukrainian Plast Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. For registration information please contact Neonilia Sochan at (973) 984-7456 or Oresta Fedyniak at (773) 486-0394.

Discovery Camp Session: 7/15-7/21

\$450 UNA member • \$500 non UNA member

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs, Ukrainian culture, and much more. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/15-7/20 • Session 2: 7/22-7/27

\$225 per child staying on premises • \$300 per child staying off premises
A returning favorite, in the form of a day camp, children ages 4-8 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as, new, lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: 7/22-7/28 • Session 2: 7/29-8/4

Weekly rate overnight stay \$450 • Daily commuter for the week \$250
42nd Annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Marika Bokalo at (908) 851-0617, or email sitchsportsschool@gmail.com, for application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Session 1: 7/22-8/4 • Session 2: 8/5-8/18

\$1,050 UNA member • \$1,100 non UNA member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students

For applications or more info please
call Soyuzivka 845-626-5641
or check our website at
www.soyuzivka.com

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Фестиваль Бережанського замку

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 9-10 червня відбувся Фестиваль Бережанського замку, у лицарських боях якого брали участь представники клубів історичних реконструкцій зі Львова, Києва, Чернівців, Івано-Франківська, Тернополя, інших міст.

Середньовічні танці представили львівський Театр ідей „Паладин“. Під супровід волинки проходив конкурс краси юних бережанок.

Програму прикрасили майстер-класи, бойовий гопак та інші козацькі танці, оповіді захоплюючих легенд про Бережанський замок.

На фестивалі в Бережанському замку. (Фото: Тетяна Будар)

Книги повернулися в Україну

Євген Корецький

РІВНЕ. – Наприкінці минулого року Ждан Коломиєць – син українського письменника, режисера та культурного діяча 1920-1930-их років Авеніра Коломийця, прислав з Австралії до обласної бібліотеки твори свого батька і книгу „Авенір Коломиєць. Збірка матеріалів про життя і діяльність українського письменника і режисера“, видані до 106-ої річниці від дня народження і 65-ої річниці смерті письменника.

25 лютого надійшов ще один подарунок з Австралії – літературно-мистецький і науковий збірник „Керма“ за 1946 рік, редактором і видавцем якого був А. Коломиєць. Збірник почали готувати під час воєнних дій в Дубні, але вийшов він друком у Зальцбурзі накладом 500 примірників.

А. Коломиєць майже повністю підготував до виходу в світ дру-

Збірник „Керма“ за 1946 рік, надісланий до Рівного з Австралії.

ге число журналу, але через важку хворобу не встиг його видати.

Знайдено бункер УПА

Євген Цимбалюк

КОРЧИН, Львівська область. – Центром пропагандистської діяльності Української Повстанської Армії (УПА) у 1946-1948 роках був бункер біля села Корчин на Львівщині. Саме сховище, розташоване у глухій лісовій місцині, було доволі великих розмірів – довжиною 35 метрів і шириною 5 метрів.

Звідсіля в різні регіони України розсилалися листівки, депеші, накази, які укріплювали бойовий повстанський дух. Останнім днем

діяльності бункера стало 7 квітня 1948 року, коли загін карателів закидав його гранатами.

Підпільниця „Дарка“, а нині 85-річна жителька Трускавця Дарія Малирчин заповзялася знайти місце бункера, у якому працювала друкаркою. У квітні група ентузіастів з 14 осіб організувала експедицію з пошуку бункера біля гори Кичера.

Перші розкопані шари ґрунту дали підтвердження, що бункер знаходився саме тут. Знахідка має увійти до туристичного маршруту „Горами нашої слави“.

Учасники пошуку бункера Української Повстанської Армії.

Пісні з одеського балкона

Станіслав Змієвський

ОДЕСА. – Керівник творчого об'єднання „Остання барикада“ Олесь Доній вирішив перетворити розмальований соняшниками й гронами калини балкон з написом „Слава Україні!“ на поетично-музичну барикаду.

Задум сподобався господарці балкона Вікторії Сибір, студентці морської академії, яка прикрасила балкон буйноцвітним графіті, а коли згодом додала напис „Слава Україні!“, комунальники за

наказом міської ради зафарбували малюнки. Дівчина поновила орнаменти й заклик.

Ця історія набула широкого розголосу в Україні і В. Сибір здобула перемогу. 11 травня кияни з „Останньої барикади“ та одеські поети й музиканти влаштували дійство, яке два телеканали транслювали у прямому етері. Численних слухачів порадували своїми творами відомі поети, українські народні й сучасні пісні виконували гурти „Телері“ „Друже Музико“, а також кобзар Максим Трубников.

Свято з дитячими візочками

ЧЕРКАСИ. – Незвична хода 44 молодих сімей з дитячими візочками відбулася 3 червня на вулицях міста. Кожен візочок відрізнявся оформленням – були візочки „квітка“, „швидка допомога“, „будиночок“, „верблюд“. Свято було організоване з ініціативи активної молоді мами Олександри Печериці та при активній підтримці Молодіжного ресурсного центру „Дирекція парків“ Черкас. Після ходи вулицями міста незвична колона прийшла до Дитячого парку, де театр „Яблучко“ приготував малятам цікаву виставу. (Фото: Олександр Костишко)

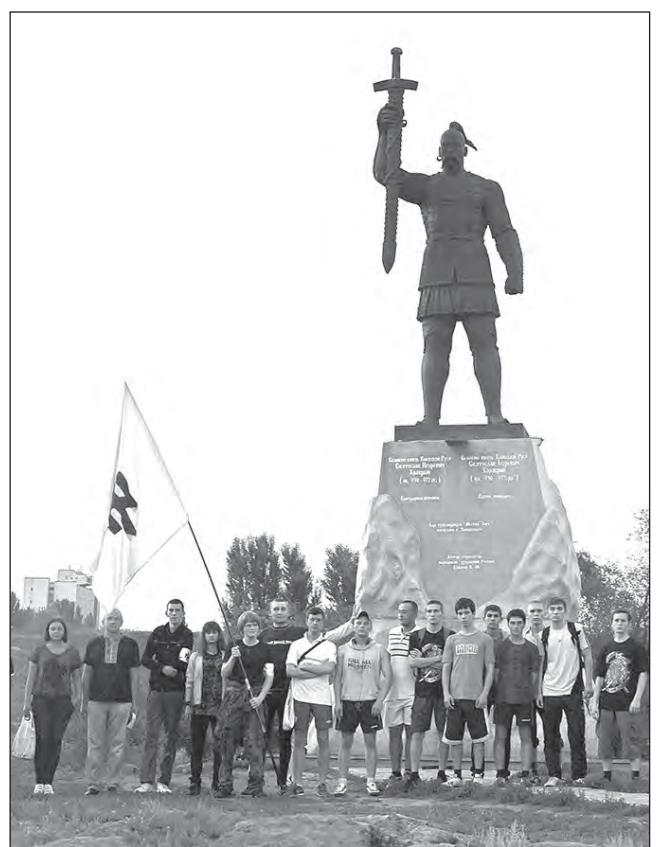
Маратон на честь князя Святослава

Галина Єгорова

ЗАПОРІЖЖЯ. – Маратон „Шляхами Святослава“ провели 30 травня „Молода Просвіта“ об'єднання „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка та громадська організація „Патріот України“ на честь великого князя Святослава, який, знищивши Хазарський каганат, назавжди увійшов до числа найвизначніших постатей України.

Маршрут розпочався з Вознесенівського пагорбу, де, на думку істориків, було поховано Святослава, і закінчився біля пам'ятника князеві.

У маратоні брали участь 20 сміливців. Перші п'ять з них отримали нагороди.

Учасники маратону біля пам'ятника князеві Святославу. (Фото: Станіслав Сисоєв)

УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО

„Бути канадцем і залишитися українцем“

ТОРОНТО. – 4-6 травня відбулася, під гаслом „Українське шкільництво в Канаді: бути канадцем і залишитися українцем“, Всеканадська вчительська конференція. Її організували Національна Шкільна Рада Канади, Шкільна Рада Торонто та Комітет „Рідного шкільництва“ Українського Національного Об'єднання Канади (УНО), за підтримки Конгресу Українців Канади. У ній взяли участь 120 освітян з п'яти провінцій Канади – Онтаріо, Альберти, Манітоби, Саскачевану, Квебеку, а також представники з України.

Успіх цієї потрібної і довгоочікуваної конференції запевнили члени Організаційного комітету: Тетяна Сунак, Євгенія Петрова, Оксана Левицька, Євгенія Щуровська, Володимир Бойчук, Ірина Берлінг, Люба Заразка, Таня Онишук, Таня Когут, Оксана Соколик та Наталя Горяча. Учасників конференції привітали прем'єр-міністри провінцій Альберта та Манітоба – Елісон М. Редфорд та Грег Селінгер, президент Конгресу Українців Канади Павло Грод, голова торонтського Відділу КУК Оксана Рева, представники духовенства.

Праця конференції розпочалася 5 травня пленарним засіданням, де виступали головні доповідачі – голова Комітету „Рідного шкільництва“ О. Левицька та голова Ліги Українців Канади Орест Стеців.

На секційних заняттях були представлені матеріали для навчання учнів від садочка до курсів українознавства. Вчителі були зацікавлені методиками вивчення української народної казки, які представила на своїй сесії довголітня вчителька-методист Галина Дмитришин з Торонто.

Матеріал програми „НОВА“ представила науковий керівник та методист Оленка Білаш, а власним досвідом застосування цієї програми поділилася координатор української програми школи св. Дмитрія (Торонто) Люба Романко.

Корисними були сесії, присвячені засобам оцінювання успішності в українських двомовних програмах, які провели директор Методичного центру української мови Маруся Петришин та спеціаліст з питань освіти цього центру при університеті Альберти Віталій Шиян. У цій сесії виступали також учителі Люба Іщенко, Тетяна Каченюк, Яніна Виговська.

Методику викладання літератури представили на сесії вчителі Н. Горяча, Наталя Куляса і Галина Костюк.

Впродовж декількох років вчителі українських шкіл Онтаріо випробовували практичну цінність підручників для вивчення української мови як чужої мови. Про це на сесіях розповіли Олеся Палінська та Оксана Туркевич з Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою (Львів, Україна).

В додаток до презентації навчальної програми, а також підручників та зошитів для практичних робіт, учасники сесії, яку проводила науковий співробітник лабораторії географічної і економічної освіти Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України Валентина Бойко, отримали зразки навчальних матерія-

лів.

Вчитель-методист та голова відділу історії та соціальних дисциплін в державних школах Онтаріо Валентина Курилів очолює комітет, який домагається включення теми Голодомору в навчальні програми канадських шкіл. На своїй сесії вона поділилася досвідом вивчення цієї теми у старших класах. Із новітнім підходом викладання на уроках тем українсько- канадської історії виступала Анастасія Бачинська.

Під назвою „Серце релігійної освіти – це серце релігійного вчителя“ провів сесію отець Стефан Войціховський.

Характеризуючи українське шкільництво, відомий педагог та шкільний інспектор Іван Боднарчук порівнював його з возом, що котиться по дорогах чужини. „Цей віз – найголовніший реманент нашого громадського господарства. Зупиниться він – не здоженемо втраченого, а за рік – два ледве чи впізнаємо себе... Коли далі

Виступає голова Організаційного комітету конференції Тетяна Сунак.

Українських учителів Канади вітають діти з садочка „Сонечко“.

таким возом не поїдемо, дамо йому розвалитися серед дороги – згубимо дітей. А пересядуть вони на чужий віз – не потраплять до рідного дому...“.

Конференція змогла відбутися завдяки щедрим спонсорам. По 3,000 дол. внесли на цю ціль Фондація ім. Олега Ольжича та Фондація Українського Національного Об'єднання. КУК, Українська Канадська Фондація ім. Тараса Шевченка. Компанія „Roots and Images“ та відома родина Темертеїв виділили по 2000 дол., компанія „Kantor Ltd“ – 1,250 дол., торонтський Відділ КУК, українські кредитові спілки „Лимітед“, „Будучність“ та Фондація „Будучність“, Об'єднана Кредитова Спілка у Гамільтоні, Українська Народна Каса „Дежарден“ у Монреалі, ресторан „Золотий лев“, компанія „IMB+ Records

Inc.“, корпорація „Міст“, подружжя Євген і Люба Заразки – по 1000 дол, Радіо „Пісня України“ – 750 дол. Серед спонзорів були також Комітет Українок Канади, Відділ Торонто, Міжнародна організація українських громад „Четверта хвиля“, подружжя Теодор та Ірина Шлапаки, Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, Ліга Українців Канади, українська книгарня в Торонто „Коота Оома“.

Матеріали конференції можна переглянути в інтернеті за адресою: <http://www.shkola.ucc.ca>, розділ „Teachers' Conferences“

Оксана Левицька,
координатор програми
Всеукраїнської вчительської конференції

Учасники Всеукраїнської вчительської конференції в Торонто.

3 нашої громади – ще один доктор медицини, М. Козицький

ЙОНКЕРС, Нью-Йорк. – 31 травня Марко-Володимир Козицький закінчив медичну школу при Нью-Йоркському медичному коледжі (Валгала, Нью-Йорк).

Він народився 2 лютого 1984 року і є сином д-ра Ореста та Марійки (з дому Дудар) Козицьких. Виріс у місті Йонкерс, Нью-Йорк, був студентом початкової школи св. Матвія у Гейстінгсі, навчався у Фордам-гай-скул у Бронксі, закінчив вищі академічні науки у Бостонському університеті, діставши ступінь бакалавра з біології та психології.

Виростаючи у Йонкерсі, М. Козицький був вітним хлопцем при церкві св. Михаїла. У 2010 році в цій же церкві св. Михаїла взяв шлюб з Діаною Варихою.

М. Козицький був визначним учнем та активним у різних видах спорту: грав у копаного м'яча, теніс, відбиванку, вправлявся у бігові і плаванні. Належав до футбольної дружини при Фордам-

Марко-Володимир Козицький

гай-скул, де був відзначений різними нагородами.

Від дитинства М. Козиць-

(Закінчення на стор. 29)

Кредитівка вручила 16 стипендій

РОЧЕСТЕР, Нью-Йорк. – Українська Федеральна Кредитна Спілка (УФКС) у цьому році виділила 16 стипендій на загальну суму 16 тис. дол. для своїх членів-студентів. Було отримано 26 заяв, які оцінювалися на основі академічних досягнень, громадської діяльності та творів на теми „Цікаві аспекти Вашої родинної історії” та „Які послуги Української Кредитної Спілки зроблять Вас довготривалим та лояльним членом.”

Починаючи з 1999 року, УФКС виділила понад 170 тис. дол. стипендій для членів-студентів.

На даний момент у США діють шість філій УФКС, послугами яких користуються понад 16 тис. членів.

Докладнішу інформацію про стипендійну програму УФКС можна знайти на веб-сайті www.rufcu.org/scholarship.php.

УФКС

Члени Ради директорів УФКС, Стипендійної комісії та стипендіанти (зліва): Василь Корнило, д-р Христина Гошовська, Ганна Корнило, Олександра Девуліт, Надя Валіс, Софія Кремінська, Олівія Хома, Тамара Денисенко, Адам Ставеський, Христина Хіл, Надя Трач, Богдан Захарчишин, Олег Лебедько. (Фото: Христия Вагенблас)

ТУМ-Чикаго надало стипендії

Віра Боднарук

ЧИКАГО. – Товариство української мови ім. Шевченка (ТУМ-Чикаго) щороку виділяє фонди на стипендії для здібних студентів, які вивчають або вивчатимуть українську мову, літературу, історію чи культуру, та походять з неможливих родин.

В 2011-2012 академічному році було надано стипендії Юлії Брені

(Національний університет „Острозька академія“), Олені Лукашенко (Національний університет „Києво-Могилянська академія“), Людмилі Андріїшин (Харківський педагогічний університет ім. Григорія Сковороди) та Олександрові Бондурові (учневі середньої школи в селі Шевченкове на Черкащині).

Ці стипендії були рекомендовані видавництвом „Смолооскип” та Острозькою академією.

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ” www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА” www.ukrweekly.com

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ”, травень 2012 р.

250 дол.	Український Народний Союз, 264-ий Відділ	Carnegie, PA	20 дол.	Карпенко Борис	Southfield, MI	10 дол.	Марінець Зиновій	Chicago, IL
200	Гулей Дмитро	Toronto, ON, Canada		Кавалець Христина	North Branch, MN		Олесницький Юрій	Toms River, NJ
100	Анонім			Лоїк Володимир	Salt Lake City, UT		Олійник Юрій	Carmichael, CA
	Пундій Павло	Arlington Hts., IL		Пилипюк Марко	Weston, ON, Canada		Онуфрик Катерина	Hamilton, ON, Canada
	Сохан Неоніля	Morristown, NJ		Тарасюк Юрій	Newtown, PA		Погорецька Олександра	Yonkers, NY
55	Місянович Еміль	Valatie, NY		Тромса-Турчак Ірина	Trumbull, CT		Скипакевич Ярослава	Warren, MI
50	Бреславець Галина	Rockville, MD	15	Твердохліб В.	Toronto, ON, Canada	5	Головінська Марія	Toms River, NJ
	Козак Лідія	Pompton Plains, NJ		Червйовський Олександр	Warren, MI		Кандюк Богдан	Glen Spey, NY
	Шатинські Туня і Теодор	Pennington, NJ		і Марія Зарицька	New Providence, NJ		Кортчмарик Франко	Montreal, QC, Canada
	Попель Юрій	Monmouth Jct., NJ		Клачко Люба	Etobicoke, ON, Canada		Мельникович Стефанія	Parma, OH
	Смик Олександр	New Hartford, NY		Латишко Микола	Springfield, MA		Пастушенко Тетяна	New Providence, NJ
45	Бонакорса Христина	Belleville, NJ		Мисишин Мар'ян	Warren, MI		Павлишин Ігор	Astoria, NY
	Бойчук Іван	Ewing, NJ		Репета Євген	Stoneham, MA		Пендаківські Ольга і Осип	Shelton, CT
	Кларк Зірка	Bloomfield Hills, MI		Степаник Ірина	Ann Arbor, MI		Радинська Ксеня	East Lyme, CT
	Гайда Ігор	Easton, CT		Трешньовські Оксана і Роман	Granby, CT		Солонинка Михайло	Minneapolis, MN
	Керик Степанія	St. Laurent, QC, Canada		Кузьо Теодор	Riverhead, NY		Стрижаківська Ольга	Trenton, NJ
	Вронський Володимир	Greenlawn, NY		Раковські Олександра і Юрій	Chicago, IL		Татчин Степанія	Timonium, MD
40	Білоуси Лідія і Орест	Osprey, FL		Савин Олександра	Jamaica, NY		Трач Ірина	Weston, ON, Canada
35	Юркови Зеновія і Юрій	Sterling Heights, MI	10	Шмігель Надія	Eureka Springs, AR		Валега Микола	Binghamton, NY
	Шмігельський Віктор	Roselle, NJ		Бодо Галина	East Haven, CT		Винницька Патриція	Bethlehem, PA
	Стасів Роман	Congers, NY		Хоми Галина і Платон	Westchester, IL		Яворська Лариса	Union, NJ
	Хомяк Ростислав	Washington DC		Грушецький Дмитро	Kailua, HI		Йопик Євгенія	Buffalo, NY
	Кузьмович С.	Great Falls, VA		Кодельська Марія	Clifton, NJ		Білан Василь	Rochester, NY
30	Гелета Богданна	College Park, MD		Кривонос Володимир	Piscataway, NJ		Клюка Марія	Schwenksville, PA
	Огаренко Іван	Chicago, IL		Кушнір Надія	Lansdale, PA		Кульчицький Володимир	Lorain, OH
25	Андрушків Віра	Troy, MI		Павлюки Ніля і Борис	Chicago, IL		Мацук Богдан	Berlin, MD
	Граб Роман	Boonton, NJ		Трошук Віра	Gainesville, FL		Марущаки Ольга і Ілько	Dearborn Heights, MI
	Кочман Олександра	Chicago, IL		Улянович Марія	Manheim, PA		Мельник Марія	Hallstead, PA
	Ковалисько Михайло	Gaithersburg, MD		Василишин Ярослава	Philadelphia, PA		Олійник Юрій	Carmichael, CA
	Плис Ірина	Princeton Jct., NJ		Давид Григорій	Northville, MI		Пакула Ліда	Dearborn, MI
	Раковські Олександра і Юрій	Riverhead, NY		Дорошенко Анатолій	New York, NY		Стебельська Аркадія	Phillipsburg, NJ
	Зобнів Анна	Pikesville, MD		Гавриляк Йосип	Rutherford, NJ	4 дол.	Стерчо Ірина	Narberth, PA
	Ткачуки Ореста і Богдан	Chicago, IL		Герещ Роксана	Allentown, PA		Гайовий Федір	Siren, WI
20	Чолій Ярослав	Montreal, QC, Canada		Кіпа Альберт	Croton On Hudson, NY			
	Богданська Таїса	Newark, NJ		Коцибала Святослав	Zhovkva, Ukraine			
				Кулинич Ірина				

Разом:

2,509.00 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи” – найстаршої української газети в світі.

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Візита Архієпископа Клавдіо-Марії Челі

ЛьВІВ. – 23 травня Архієпископ Клавдіо-Марія Челі, голова Папської ради у справах соціальної комунікації, відвідав Український Католицький Університет (УКУ).

Він прочитав відкриту лекцію у Львівській духовній семіна-

рії св. Духу на тему „Нові медіа та християнська ідентичність“, відвідав гуманітарний та філософсько-богословський факультети УКУ, побував на будівництві університетського містечка на вулиці Стрийській.

Декан філософсько-богословського факультету Українського Католицького Університету о. д-р Ігор Бойко та Архієпископ Клавдіо-Марія Челі (обидва в центрі) на будівництві університетського містечка

Благодійний бал на підтримку студентів

ЛьВІВ. – Благодійний фолк-бал „Перелаз“ на підтримку студентів УКУ відбувся 26 травня у Львові. Його учасники подарували 500 тис. грн. для талановитих, але малозабезпечених студентів УКУ.

Засновано чотири кварталних і чотири піврічних та 14 річних стипендій на 2012-2013 навчальний рік.

Фолк-бал зібрав понад 150 підприємців зі Львова, Тернополя, Вінниці та Києва і став справжнім родинним святом.

Спеціальними гостями вечора були українські співаки – фіналісти телевізійного проекту „Голос країни“ Тоня Матвієнко та Арсен Мірзоян. Танці для гостей влаштував гурт „Йорій Клоц“ та скрипаль-віртуоз Василь Попадюк.

Під час балу відбулися благодійна лотерія та аукціон, на якому представили 27 творів мистецтва відомих українських мистців Івана Проціва, Миколи Шимчука, Петра Сипняка, Ігоря Романка, Сергія Савченка, Юрка Коха, Олега

Під час благодійного балу.

Дергачова та інших. Найдорожчими лотами були твори львівського художника Михайла Демцю і американських графіків українського походження Вальтера Свириденка та Якова Гніздовського.

Зібрані від аукціону гроші надійшли до стипендійного фонду ім. Митрополита Андрея Шептицького.

Випуск в Школі біоетики

ЛьВІВ. – 12 червня у Архикатедральному соборі св. Юра Митрополит та Архієпископ Львівський Ігор (Возняк) вручив 19 учасникам Школи біоетики УКУ сертифікати про успішне закінчення навчання.

У вересні школа біоетики продовжить набір на навчання у Львові, а також розпочне новий проект – сертифікатну програму в Тернополі на базі державного медично-

го університету ім. Івана Горбачевського.

Учасниками програми в УКУ були лікарі, медичні сестри, юристи та біологи, душпастирі лікувальних установ, журналісти, яких навчали викладачі о. Вальтер Шауп (Австрія), о. Мавріціо Фаджоні (Італія), Володимир Шеремета, Радмила Гревцова, Ігор Герич (Україна), д-р Юрій Мончак (Канада) та інші.

Зустріч в дискусійному клубі

ЛьВІВ. – Відомий видавець, поет Іван Малкович 23 травня розповів про джерела надхнення у підприємстві під час зустрічі в дискусійному клубі „Бізнес Credo“ Львівської бізнес-школи УКУ. Модератором зустрічі був директор та голова українського представництва Українсько-британського „Ситі-клубу“ Василь Мирошниченко.

У 2011 році УКУ та його та бізнес-школа створили унікальний майданчик для взаємодії підприємців і суспільства через серію зустрічей у дискусійному клубі. Гостями попередніх зустрічей були ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк, відомий польський режисер Кшиштоф Занусі, правозахисник і публіцист Мирослав Маринович, Кардинал Любомир Гузар, історик Ярослав Грицак.

Презентували книгу про жіноче монашество

ЛьВІВ. – 23 травня в УКУ відбулась презентація книги Сестри Серафими Сало „Провінція Пресвятої Трійці Сестер Чину Святого Василя Великого: нариси з історії“. Книга присвячена малодослідженій темі розвитку жіночого монашества у ХХ ст.

Рецензент книги, науковий працівник Інституту історії Церкви УКУ о. Тарас Бублик зазначив: „Це фактично одна з перших спроб написати історію сестер-василіянок в другій половині ХХ ст.“. Спеціаліст з питань розвитку монашества Олег Дух під час презентації розповів про розвиток жіночих монастирів у Центральній і Східній Європі.

С. Сало народилася 22 жовтня 1934 року в Жовкві, навчалася в Томському педагогічному інституті. 1962 року вона повернулася до Жовкви й вступила до Чину св. Василя Великого, працювала в системі соціального забезпечення Львова. Після виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля с. Сало виконувала обов'язки магістри новичок, провінційної дорадниці і секретарки.

Сестра Серафима Сало під час презентації.

Сестра Серафима Видала три поетичні збірки і книгу „Життя – дар Божий“.

Християнська ідентичність і виклики сьогодення

ОДЕСА. – 16 червня у місті відбувся круглий стіл „Християнська ідентичність і сучасні суспільні виклики“, учасники якого, що належать до різних церков та конфесій, стверджували, що сьогоденні християни повинні об'єднуватися, щоб разом шукати відповіді на виклики сьогодення.

Керівник Школи біоетики УКУ о. д-р Ігор Бойко зазначив, що сьогоденні в Україні життя людини шанують тільки від народження, тобто багато дітей просто не мають права народитися. На його думку, в українському суспільстві відбувається підміна понять, коли з розвитком репродуктивних технологій зникає усвідомлення цінності людського життя, зокрема у

момент зачаття та на ранніх стадіях розвитку.

Єпископ Німецької Євангелічно-Лютеранської Церкви в Україні Уланд Шпалінгер наголосив: „Екуменічне завдання для Церков сьогоденні – шукати відповіді на виклики суспільства у Святому Письмі. Це вони повинні робити разом“.

Завідувач катедри богослов'я УКУ Віктор Жуковський висловив твердження, що часто християни віру в Бога зводять до монотеїзму, а Божу триєдність сприймають як загадку богослов'я, не розуміючи, як Отець, Син і Святий Дух реально присутні в конкретному житті християн і спрямовують це життя до повноти, щастя і гармонії.

Перші випускники-богослови

ОДЕСА. – Дев'ять перших випускників сертифікатної програми УКУ з богослов'я в Одесі 16 червня отримали сертифікати про закінчення навчання. Програму УКУ започаткував у вересні 2011 року спільно з Одесько-Кримським екзархатом Української Греко-Католицької Церкви. Учасників програми вітав Екзарх Одесько-Кримський Василь (Івасюк).

Завідувач катедри богослов'я УКУ Віктор Жуковський пред-

ставив нову програму „Християнська ідентичність і сучасні суспільні виклики“, яка розпочнеться в Одесі з нового навчального року. У міжконфесійних зустрічах та академічних лекціях братимуть участь проректор УКУ Мирослав Маринович, директор Інституту релігії і суспільства Леся Коваленко, директор бібліотеки УКУ Тарас Тимо та інші.

Прес-служба УКУ

ПОДОРОЖІ

На прощу до Почаєва

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – 17 березня 30 студентів Волинської православної богословської академії з викладачами Андрієм Хромяком і Марією Скубою вирушили на прощу до Почаєва, Божої Гори, Підлісців, Крем'янця і Страклева. У Свято-Успенській Почаївській Лаврі пішли всі гуртом до святині. У ній, ніби на ринку, скрізь йшла торгівля, у воротах стояли московські „козаки”-кагебісти в уніформі чужої держави. Московською мовою спілкувалися з нами „козаки” і ченці.

Спроба студентів подати записку про молитву за здоров'я рідних зазнала невдачі. Чернець, дізнавшись, що студенти походять з української Церкви, грубо відповів, що це не Церква, а секта.

Оглянувши святиню, ми милувалися краєвидом з тераси. Побували ми в будинку настоятеля Лаври, в якому у жовтні 1846 року зупинявся Тарас Шевченко під час відвідин Почаєва.

Гнітюче враження справляє собор Святої Трійці у суздальсько-московському архітектурному стилі, вибудований Архієпископом Волинським Антонієм в 1902-1913 роках.

Бурхливими темпами продовжується будова собору Преображення Господнього, який аж ніяк не вписується до первісного ансамблю святині, а лише загромождає її простір.

Московські церковні імперіялісти в рясах не залишили в спокої і Божу Гору. Вони всупереч приписам охоронців природи „таємно” від міс-

цевої влади вибудували свої церкви, біля яких розташували великі металеві скриньки для пожертв прочан, якими збагачуються самі та їхні рідні.

Від Божої Гори наша дорога простягалася в село Підлісці до Богданової церкви, заново відбудованої вірними і священниками Української Православної Церкви Київського патріархату, батьком о. Іваном Мазурчуком і його сином о. Михайлом. Отець Іван разом з своїми онуками Іваном і Юрієм, студентами Волинської православної богословської академії, побував з нами в Почаєві, на Божій Горі, а потім у відбудованій святині. Мої студенти Валерій Громик, Андрій і Назар Дуди, Василь Білоус та інші допомагали мені оглянути, підрахувати, виміряти, зфільмувати все те, що залишилося від прадавнього кладовища, козацьких могил, розкиданих по підосшві гори.

Від крем'янчан – Лілії Антонюк-Слядзінської, її чоловіка – Леоніда Пашинського я дізнався, що польські окупанти забороняли українські

Відбудована Богданова церква в Підлісцях.

заходи в Підлісці біля могил полеглих козаків, але їм і на думку не спадало нищити хрести на козацьких могилах, однак, московсько-більшовицькі окупанти перевершили всіх своїм варварством і вандалізмом.

Мої юні помічники налічили 27 залишків від могил і п'ять напівцілих надмогильних плит без христів. Над двома надмогильними плитами збереглися вирізьблені на камені хрести з трикутними раменами, які я вперше зустрів на Волині.

Ліворуч від входу у відбудовану Богданову церкву уціліла могила з невисоким кам'яним хрестом з прямокутними раменами, а надмогильна плита зберігає напівстерті часом непрочитані слова. Вона єдина залишилася від великого прадавнього кладовища, на якому було поховано десятки померлих від ран, отриманих в бою під Берестечком у червні 1651 році, козацьких лицарів, які віддали своє життя за волю України.

Після молитви у відбудованій церкві Богдана ми вирушили до Крем'янця, де милувалися неповторними його краєвидами, оглянули давні церкви, приміщення Волинської духовної семінарії 1919-1939 років в Крем'янці, в якому нині розташовано краєзнавчий музей.

По дорозі до Луцька зупинилися у Страклеві, оглянули монастирський храм Різдва Пресвятої Богородиці, і одночасно мали змогу почути неписані сторінки історії святині з уст її настоятеля о. Івана Дуди, який, як справжній духовний батько, зустрів нас у храмі, поблагословив нашу дорогу, надихнув на нові духовні пошуки та знахідки.

Поверталися додому з низкою незабутніх вражень, які ще довго будуть надихати майбутніх душпастирів у їхньому глибшому пізнанні нашого минулого з його радощами і болями.

Володимир Рожко – історик-архівіст, почесний професор Волинського національного університету ім. Лесі Українки, викладач Волинської православної богословської академії.

Луцькі прочани в Почаївській Лаврі.

Марки на честь Євро-2012

15 червня „Свобода” розповіла про поштові марки і монети, випущені в Україні на честь чемпіонату Євро-2012. Тим часом у червні в Україні введено в обіг ще одну марку номіналом 12 грн., з зображенням восьми стадіонів у вигляді квітки. В аркуші з блакитними полями – 12 марок. Наклад – 200 тис. примірників.

Кругла поштова марка Польщі.

Українська квітка з стадіонами Євро-2012.

Також у Польщі з'явилися очікувані марки, щодо яких не було певності через коштovanу плату за вживання символіки чемпіонату. Усе ж Польща випустила чотири марки з зображенням стадіонів (640 тис. примірників) і першу в історії польської пошти круглу марку з зображенням м'яча (360 тис.). Марки на честь стадіонів вміщено також на бльоку, наклад якого обмежений – 96 тис. Художник Божидар Гроздев.

Бльок поштових марок Польщі на честь Євро-2012.

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555**APON MUSIC & VIDEO Co.**

P.O. BOX 3082

Long Island City, NY 11103

Тел.: 718-721-5599 • 845-688-5245

Нові українські

VHS і DVD – відео компакт диски, касети
і довгограючі платівки.

Каталог можна замовляти безкоштовно.

ARKAНитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Помешкання на Продаж в Україн-
ському Селі в Somerset, NJ. Недавно
відновлене, 1 спальня, 1 лазничка, нові
дерев'яні підлоги, свіжо помальовані
стіни, нові „window treatments“. Праль-
ня близько в будинку. Ціна \$62,000. Тел.
908-601-4405 або 732-796-1035

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!****973-574-8800**

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Інтенсивні Курси Англійської МовиВсі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac

"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.***СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА****Депозитні
Сертифікати****та пенсійні рахунки!****2.25%** термін вкладу **5 років**
APY***0.70%** термін вкладу **9 місяців**
APY*

Effective 5/10/12

Примітки: *APY = Annual Percentage Yield, Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має
право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку
може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття
грошей. Річна дохідність відсотків на депозитний сертифікат залишається незмінною протягом терміну.
Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня
без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою
інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).**UKRAINIAN**
FEDERAL CREDIT UNION**УКРАЇНСЬКА**
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

877-968-7828

MAIN OFFICE | 824 Ridge Rd East | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

Federally insured by NCUA

BRANCH OFFICES	ALBANY, NY 143 Troy Schenectady Rd Watervliet, NY 12189 518.266.0791 fax 518.266.1269	SACRAMENTO, CA 6029 San Juan Ave Citrus Heights, CA 95610 916.721.1188 fax 916.721.5551	SYRACUSE, NY 211 Tompkins St Syracuse, NY 13204 315.471.4074 fax 315.474.2328	BOSTON, MA 282 Providence Highway Westwood, MA 02090 781.493.6733 fax 781.493.6730	PORTLAND, OR 11050 SE Powell Blvd, Ste 371 Portland, OR 97266 503.774.1444 fax 503.774.1406
----------------	---	---	---	--	---

**Федеральна
Кредитова
Кооператива
СУМА****Це найкраще місце для
збереження ваших ощадностей!**Інтернет: www.sumafcu.org**Увімкніть Мобільний Банкінг!**Де б Ви не знаходились, у будь-який зручний час за допомогою мобільного пристрою і
послуги «Мобільний банкінг» від Кредитівки СУМА контролюйте стан своїх рахунків
найзручнішим для Вас способом: через Мобільний Вебсайт,
SMS-Банкінг або Мобільні Програми:**МОБІЛЬНИЙ ВЕБСАЙТ**З мобільного пристрою відвідайте
<https://www.airteller.com/sumafcu>, щоб отримати доступ до свого рахунку через
Інтернет: інформацію про баланс та транзакції, заплатити рахунки через систему Bill Pay,
оплатити позики (включно з кредитною картою SUMA VISA) та перераховувати гроші
між рахунками.**Щоб налаштувати мобільний доступ, відвідайте спочатку свій звичайний Інтернет Банкінг -
<https://www.netteller.com/sumafcu> - та зайдіть у вкладку Options, nomim Mobile Settings, a nomim
Web Mobile Settings.**SMS-БАНКІНГ**Надсилайте SMS на короткий номер 89549 для швидкого отримання
інформації про баланс та транзакції на своїх рахунках. Це найшвидший спосіб отримати відповідь
на запит про стан свого рахунку знаходу.** Опис команд-запитів та підключення до послуги знаходяться за адресою <https://www.netteller.com/sumafcu>: зайдіть у вкладку Options,
nomim Mobile Settings, a nomim Text Mobile Settings.**МОБІЛЬНІ ПРОГРАМИ**Завантажте безкоштовну програму SUMA FCU для iPhone® або Android™.
Інтуїтивна навігація надає швидкий, розширений та адаптований до Вашого пристрою мобільний доступ.** Мобільна програма доступна тільки вже зареєстрованим користувачам Інтернет Банкінгу. Щоб налаштувати мобільний доступ,
відвідайте спочатку свій звичайний Інтернет Банкінг - <https://www.netteller.com/sumafcu> - та зайдіть у вкладку Options, nomim Mobile
Settings, a nomim Web Mobile Settings. Послуга Bill Pay доступна у мобільній програмі тільки попередньо зареєстрованим користувачам
Bill Pay через Інтернет Банкінг.**Головне Бюро**125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org**Філія в Йонкерсі**301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org**Філія в Спрінг' Валі**16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org**Філія в Стамфордді**39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org**Філія в Нью-Гейвен**555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.orgYour savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government**NCUA**

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Петро Франко був першим летуном ЗУНР

Громадська дискусія стосовно назви Львівського летовища дала нагоду пригадати особу, яка мала якнайближчий стосунок до авіації. Маю на увазі сина Івана Франка – Петра. Він перший з галичан піднявся у небо, щоб захищати в боях молоду Західньо-Українську Народну Республіку (ЗУНР).

Військово-повітряні сили Української Галицької Армії (УГА) були створена неймовірними зусиллями П. Франка, адже він розумів, як, зрештою, і вся Начальна команда УГА, що без повітряного прикриття вести бої з збройними силами набагато переважаючого ворога буде неможливо.

На допомогу Польщі прийшли першокласні летуни з США, Франції та Англії. Галицьких українців у їхніх авіаційних починаннях не підтримав ніхто. Отож наказом ч. 16 від 1 грудня 1918 року Державний секретаріят військових справ ЗУНР створив перший летунський відділ УГА, який безпосередньо підлягав вищому командуванню. Цим же наказом командиром летунського загону призначено поручника Українських Січових Стрілців (УСС) П. Франка.

П. Франко разом з братом Тарасом, воюючи в лавах Легіону УСС, вступили, як бойові офіцери, в лави новоствореної УГА, щоб захищати молоду державу – ЗУНР.

П. Франко ще в часі карпатських боїв з армією Російської імперії за особливий героїзм був нагороджений медалею за хоробрість. Австрійське командування в 1916 році скерувало його у Боснію, в летунську школу у Райльоваці, що неподалік Сараєва. Молодий летун відмінно виконував фігури вищого пілотажу, опанував систему скорострільних кулеметів, що виконували на цей час головну роль майбутньої зенітної артилерії.

Вже 1 листопада 1918 року спарені кулемети П. Франка відбивали налети польських літаків на Львів.

П. Франко був улюбленцем стрільцтва. Разом з іншими стрільцями він героїчно захищав львів-

ську казарму Фердинанда, що була оточена польськими бойовиками, разом з січовими стрільцями йшов в атаки на польські позиції, боронячи львівське передмістя Сихів від чергової навали поляків.

Коли за наказом Начальної команди він став командувачем летунського відділу УГА і референтом летунства при Державному секретаріяті військових справ, то майже з нічого формував військово-повітряні сили ЗУНР. Військове летовище і ремонтні майстерні було утворено у місті Красне. Знайшлися застарілі чи поламані старі літаки типу „Нюпор-17“, „Нюпор 11-12“, німецькі „Альбатроси“, „Льойди“, „Спади“ та інші. Крім того, П. Франко мав знайти летунів, які хотіли б воювати за волю України. Ціною неймовірних зусиль в галицьку авіацію прибули досвідчені летуни з австрійської і російської армій, більшість яких загинула, захищаючи небо України від чужинців.

П. Франко вишукував запасні частини, зброю до літаків, бензину, налагоджував охорону летовищ у Красному і Стрию.

В одному з боїв П. Франка збили поляки, і лише чудом він врятував своє життя, утікши з полону. Прибувши у Красне, П. Франко створив школу летунів, повітряних розвідників та авіомеханіків. Все це вимагало жертвової праці молодого командира.

Після поразки УГА галицька авіація захищала небо Наддніпрянської України. І українці завжди вітали літаки, що летіли на бойове завдання з синьо-жовтими колами на крилах.

У міжвоєнний період польська політична поліція не випускала П. Франка з поля зору, про що свідчать документи з Державного архіву Львівської області.

Червоні визначили долю славного авіатора наперед, хоч для ока створили ілюзію уваги і шани до його особи. П. Франко був розстріляний під час депортації на схід на початку німецько-

Петро Франко

радянської війни.

Ім'я першого галицького авіатора, що так сміливо захищав українське небо, повинно бути на фронті новозбудованого двірця Львівського летовища ім. Данила Галицького.

Поляки відновили на Личаківському цвинтарі „Орлят“ пропам'ятний знак американським летунам, що загинули в боротьбі з УГА. Чому ж ми маємо забувати наших перших повітряних асів?

Ігор Федик,
науковий співробітник
Центру досліджень визвольного руху,
Львів

Володимир Огризко:...

(Закінчення зі стор. 2)

Ментальність справді та сама, але от гроші різні. Маю на увазі, що просто так віддавати їх росіянам українські багатії не захочуть. Можливо, саме у цьому – відповідь на запитання, чому сьогодні українсько-російські взаємини, за оцінками деяких експертів, ще гірші, ніж за „помаранчевих“? Що таке Митний союз, відомо усім – це новий СРСР з центром прийняття рішень у Москві. Насамперед – економічних. То для чого ж віддавати своє? Тому я не вірю у цю перспективу передусім з їхніх меркантильних міркувань та обґрунтованих побоювань нової експропріації, як це вже в історії неодноразово було. Водночас не виключаю чергових поступок на користь Москви з таких „несуттєвих питань“, як, наприклад, делімітація кордонів, посилення тиску на українську культуру, мову, перехід на російську версію української історії тощо. Або ж подальші поступки з питань перебування в Україні Чорноморської флотії Росії.

До речі, чи не здається Вам, що Харківські угоди підпадають під означення „державної зради“?

Не рискну давати оцінки таким висновкам. Тут мають попрацювати юристи, спеціалісти інших галузей знань. Що можу сказати з певністю – стаття 17 Конституції не передбачає можливості розміщення в Укра-

їні чужоземних військових баз. Перехідні положення стосувалися конкретної ситуації до 2017 року і, на моє глибоке переконання, не могли бути продовжені. Таким чином, підписанням згаданих угод було порушено норму Основного закону. Крім того, такими діями завдано відчутної шкоди зовнішній політиці України, її авторитетові як незалежної держави, поставлено під загрозу нашу національну безпеку.

А чи можемо ми сьогодні взагалі говорити про осмислену зовнішню політику України? У чому вона полягає, хто є її творцем?

Мушу Вас розчарувати – такої тепер просто нема. Бо хіба можна при здоровому глузді завести країну у зовнішньополітичну ізоляцію? При цьому мушу сказати добре слово про українських дипломатів, які у своїй переважній більшості залишаються патріотами України. На мою думку, головними завданнями для нас сьогодні є збереження кадрового потенціалу нашої української дипломатії. Ситуація в державі зміниться, і нам будуть потрібні професіонали. Теперішня ситуація для них – це біда, а не провина. Бо не вони приймають ці безглузді рішення, вони їх мають виконувати. Але чекати, сподіваюсь, доведеться недовго.

Попри все – залишаюся оптимістом. У нашій історії були й не такі часи. Але Україна перемогає. І переможе. Бо вона вічна.

На радість усім...

(Закінчення зі стор. 1)

їв. Далі у мистецькій програмі Христини Мігелич співала пісню-молитву „Навчи мене, Боже“. Відтак оперна солістка зі Львова Галина Герявенко виконала пісні „Горить моє серце“, „Нащо мені чорні брови“ та „Ой, там на горі“ під фортепіановий супровід Теодозії Сигіди-Кріслатої.

Завершенням концертної частини був виступ церковного хору „Благовість“. Під диригентурою О. Новик-Балабан хор виконав „Благослови, душе моя, Господа“ Кирила Стеценка, „Гимн Тисячоліття“ та „Богородице Діво“ (музика обидвох творів – Мирона Федорова).

На тлі хору з заключним словом виступив отець-парох М. Дроздовський. Він розповів про парафію, її шлях, висловив щирі вдячності всім, хто мав стосунок до спорудження Божого храму.

Після виступу пароха хор „Благовість“ проспівав молитву „Отче наш“ і молитву за Патріярха, відтак почалася святкова трапеза для при-

З нашої громади...

(Закінчення зі стор. 25)

кий був членом СУМ в Йонкерсі. Перейшов усі юнацькі іспити, працював при Осередку як виховник, також на сумівському таборі в Еленвілі, Нью-Йорк, тричі був першуним на сумівських злетах.

Попри активність в американських школах, М. Козицький успішно закінчив Школу українознавства у Йонкерсі в 2000 році і мав подячне слово на матуральному

близно 480 присутніх.

З нагоди посвячення новозбудованого храму львівське видавництво „Свічадо“ видало „Пропам'ятну книгу“, яка включає світлини ерархів УГКЦ, багато статей різних авторів про минуле парафії та вітання від різних організацій і парафіян.

Сьогодні парафія Покрова Пресвятої Богородиці нараховує понад 300 родин, о. М. Дроздовський веде активну й дуже успішну працю з молоддю, з дітьми, зокрема катихизацію, вивчення Святого Письма, влаштовує прощі до цікавих місць.

Парафія має хор з трьох різних за віком секцій. Художньому рівневі цього хору може позазрити не одна парафія. У цьому переконалися слухачі під час концерту, коли діти співали пісню-молитву „Я піду за Христом“. До виконання наступної пісні вийшов ще один рядок дітей, дещо старших, до третьої пісні – рядок малят, які стали наперед групи, а до співу останньої пісні вийшли ще два ряди співаків різного віку, і всі разом виконали пісню „Радуйся, Маріє“. Всі були одягнені в чудовий український одяг.

бенкеті. Окрім навчання і спорту, М. Козицький виявив звої здібності у малюванні і грі на фортепіані та на бандурі

Після закінчення університету у Бостоні М. Козицький здобув ступінь магістра з біології при Медичній школі в Нью-Йорку і працював у фізіологічній лабораторії. Від 2008 році продовжує поглиблювати медичну освіту в Медичному центрі в Бронксі.

М. Козицький є членом Українського Народного Союзу, „Провидіння“ і Федеральної Кооперативи СУМА в Йонкерсі.

Кавалер, громадянин Канади,
45 років, бажає познайомитись
з панною, україночкою
від 30 до 42 років.

Тел.: 1 (519) 836-1135

Пошукуємо жінку по догляду за
3-річним хлопчиком у Bayside, NY.
Українська мова обов'язкова. Влас-
не авто бажане. Два дні на тиждень
- у середу і четвер. дні праці збіль-
шаться в грудні. Тел. 646-763-0045.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$8	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

У світлу пам'ять видатного спортивного діяча Мирона Стебельського

5 червня відійшов у засвіти неза-
бутній друг, довголітній співпра-
цівник на спортивній ниві Мирон
Стебельський. Боляче писати про
людину, яку знав пів століття, з
якою тісно співпрацював, разом
здійснюючи важливі проекти для
організованого українського спорту
в діаспорі та у незалежній Україні.

М. Стебельський народився в
Бориславі, до початкової школи
ходив у Мразниці. Вже від юних
літ був активним у Бориславсько-
му спортовому осередку „Ропник“,
зокрема у відбиванці і легкій атле-
тиці. У 1943 році він здав вступ-
ні іспити до Української гімназії в
Дрогобичі, але у 1944 році разом з
іншими гімназистами був мобілі-
зований до юнацьких військових
частин протилетунської оборони.
Вишкіл пройшов в Чехії і Австрії.

Після Другої світової війни, у
1945 році, щасливо знайшов свою
переміщену родину, з якою разом
переїхав до Мюнхену, де навчався
в Українській таборовій гімназії, з
якою переїхав до Берхтсгадену, де
у 1947 році здав матуру.

М. Стебельський брав участь в
Українському спортовому осередку
„Орлик“. У 1950 році разом з
родиною М. Стебельський переї-
хав до США і оселився у Ньюарку,
Нью-Джерсі. У 1952 році одружив-
ся з Лесею Кузик. Наприкінці 1954
року у них народилася доня Зірка.
У 1955 році М. Стебельський ство-
рив торговельну спілку і відкрив
крамницю „Дніпро“, яку провадив
до 1993 року.

У США М. Стебельський актив-
но працював у ветеранських орга-
нізаціях, а у 1998 році на загаль-
них зборах Українського спорто-
во-виховного осередку „Чорномор-
ська Січ“ був вибраний головою і
очолював осередок впродовж 20
років. Протягом цього часу осе-
редок розгорнув значну діяльність
на ділянках копаного м'яча, відби-
ванки, тенісу, лещетарства, гаківки,
шахів, настільного тенісу, бриджу.
У 1968 році було створено літню
Спортову школу, яка успішно діє
вже 43 роки. Багато років М. Сте-
бельський був успішним керівни-
ком вишкочів юнацтва.

У 1991 році на загальних збо-
рах Української Спортової Централі
Америци і Канади (УСЦАК) М.
Стебельського вибрали головою
УСЦАК, і на цій посаді він працю-
вав до 2005 року. УСЦАК під його
проводом мала значні досягнення
у відбудові спортивних організацій,
зокрема понад 30 спортивних феде-
рацій в Україні.

Для відродження спорту в Укра-
їні УСЦАК під проводом М. Сте-
бельського створила Фонд відро-
дження спорту в Україні, з якого,
крім допомоги спортивним федера-

Св. п. Мирон Стебельський з
пропам'ятною плякетою з нагоди
80-річчя осередку „Чорноморська Січ“.

ціям України, було оплачено поїзд-
ку збірної України на зимову Олім-
пιάду в Норвегії. Чергову значну
фінансову підтримку було нада-
но збірній України під час літньої
Олімпіади в Атланті, Джорджія.
Разом зібрано і передано понад 500
тис. дол.

У 1991 році М. Стебельський
разом з своїми співробітниками
організував унікальну поїздку у
західну Україну дружини УСЦАК
з копаного м'яча, жіночої і чолові-
чої відбиванки, плавання, тенісу і
шахів. Їздили понад 300 спортсменів
і вболівальників. Цей почин зна-
чно посилив патріотичні настрої
населення у Львові, Тернополі,
Дрогобичі, Бориславі, Луцьку, Іва-
но-Франківську, Ужгороді, де від-
бувалися змагання.

Управа УСЦАК під проводом
М. Стебельського провела десят-
ки зустрічей і конференцій з про-
відними спортовими і політични-
ми діячами України, на яких йшло-
ся про організацію Національного
Олімпійського Комітету України та
інші важливі питання. За підтрим-
ку спорту в Україні М. Стебель-
ський був відзначений грамотами,
плякетками, медалями, листами.

Спи спокійно, дорогий друже,
хай американська земля буде тобі
легкою, а буйний вітер через моря
і океани принесе вістки з Украї-
ни, для якої ти жив і яку так щиро і
вірно любив!

Омелян Твардовський

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Вже 10 років тужимо за нашим
незабутнім чоловіком, татом, дідусем,

**св. п.
д-ром**

Миколою Дейчаківським

що відійшов у вічність 11 липня 2002 року.

Це була людина благородного духу та високих моральних цінностей, лікар-хірург, політично-громадський діяч, в'язень гітлерівських тюрем, меценат, спортсмен, автор споминів „На Визвольних Стежках Європи“. В юності активно боровся за визволення батьківщини, а коли був змушений жити поза рідною землею, його увага, думки, почуття та зусилля були спрямовані на потреби та долю України.

Світла пам'ять про нього залишиться в наших серцях назавжди.

Поминальні св. Літургії будуть відправлені 11 липня 2012 року
в

Українській католицькій церкві св. Андрія в Пармі, Огайо
Українському католицькому соборі св. Родини у Вашингтоні, Д.К.

Дружина Надя зі синами Орестом,
Юрієм і Миколою та їхніми сім'ями.

У п'ятнадцяту болючу річницю відходу у вічність
дорогого мужа, батька і дідуся

св. п.

ВОЛОДИМИРА ФЕДОРІВА

будуть відправлені Святі Літургії:

- в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо,
15 липня 2012 р. о год. 11-ій ранку;
- в церквах:
- св. Миколая в Торонто, Канада;
- в Угорниках, Івано-Франківськ, Україна;
- в Зарваниці, Україна.

Ласкаво просимо про молитви за душу покійного.

Дружина – Дарія Федорів,
діти і внуки

Ділимося сумною вісткою що в суботу, 16 червня 2012
року відійшла у вічність наша дорога Мама і Бабця

св. п.

**Анна Ласій
з дому Вертипорох**

народжена 30 листопада 1925 року в Білих Ославах, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

- сини Мілько з дружиною Лесею
Анатоль з дружиною Роксоляною
- внуки Данило, Наталія, Марта і Андрій
та ближча і дальша родина в Україні.

Похоронні відправи відбулися в середу, 20 червня 2012 року
з похоронного заведення Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. до
Української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку,
Н. Дж. Тіло спочило на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на Український Музей
в Нью-Йорку: The Ukrainian Museum, 222 E 6th Street, New York, NY 10003

Ділимося сумною вісткою, що увечорі 5 травня 2012 року
на 89-му році життя відійшла від нас у Божу вічність наша
найдорожча та незабутня мама та бабуса

св. п.

Іванна Марія Яцух

народжена 24 липня 1923 року в Перемишлянах, Україна,
вдова покійного д-ра Михайла Яцуха, колишня голова 93-го
відділу Союзу Українок (Гартфорд, Конн.). активна в „Сеньйо-
рах“ української громади у Гартфорді.

Панахида була відправлена 10 травня 2012 року в похорон-
ному заведенні D'Esopo Funeral Chapel, Wethersfield, CT. Похо-
ронна відправа відбулася 11 травня на місці спочинку на Укра-
їнському католицькому цвинтарі св. Михаїла в Glastonbury, CT.

Залишила у глибокому смутку:

- синів Аскольда
Михайла з дружиною Александрою
- внучку Наталію
та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять пані Яцухової можна складати на Україн-
ський Музей у Нью-Йорку:

Ukrainian Museum
222 E 6th St.
New York, NY 10003-8201

Ділимося сумною вісткою, що

27 травня 2012 року

відійшов від нас у вічність в Пармі, Огайо

св. п.

булавний УПА

**Теодор Колосівський
„Коваленко“**

нар. 3 березня 1921 року в селі Нове Село, повіт Любачів.

В УПА від 1 квітня 1943 року.

Член ОКВ УПА в США і Канаді.

Служив в курені „Месники“ на Ярославщині в охороні
к-ра Залізняка. В 1947 році рейдом перейшов на
Словаччину, а відтак у 1948 році добився до Американської
зони Німеччини, звідкіля переїхав на постійне
перебування до США.

Похований на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Всій родині складаємо вислови глибокого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Головні Управи:

Об'єднання кол. Вояків УПА в США і Канаді,
Товариства Вояків УПА в США і Канаді

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГІ ТА ІНШИХ.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

VISA® Platinum Points

Відкрийте собі НОВУ кредит картку **VISA® Platinum Points** в "Самопоміч"

- Заробите 2500 бонус points при першій покупці після активації нової картки
- Отримуєте double points коли заправляєте авто

Пропозиція діюча
від 1 червня до 31 серпня 2012 р.

Заробляйте Points при кожній покупці з Вашою Selfreliance VISA® Platinum Points кредит картою!

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

Selfreliance
Where Your Money Works for You!
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

Пропозиція чинна від 1 червня до 31 серпня 2012 р. і може бути припинена без попереднього повідомлення. Телефонуйте на безкоштовний №1-888-222-8571, щоб отримати докладну інформацію про кредит картки VISA® в Самопоміч.

